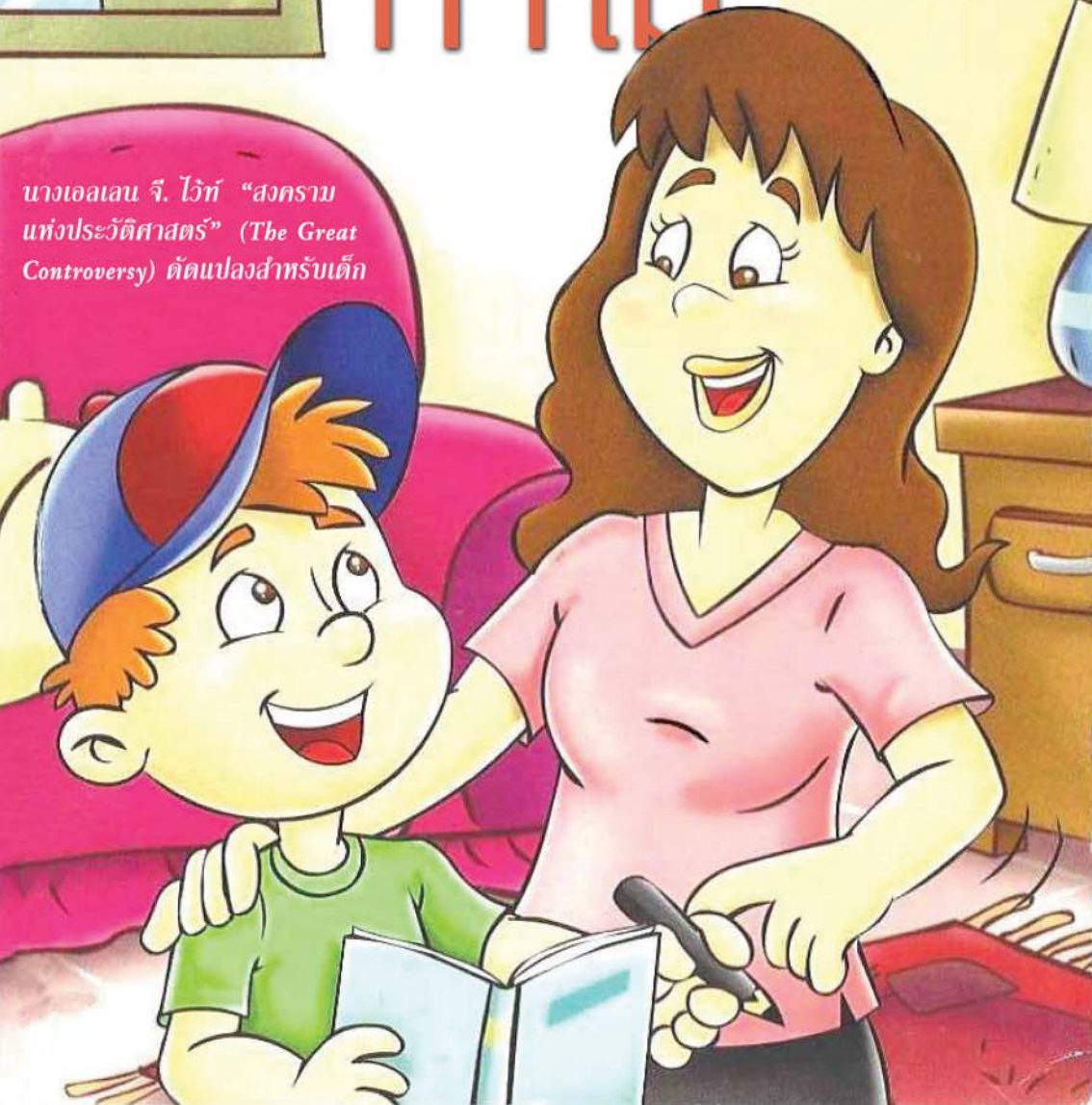

แซลลี เพียร์สัน ดิลลอน

ไมเคิล, ถามว่า ทำไม

นางเอลเลน จี. ไวท์ “สงคราม
แห่งประวัติศาสตร์” (The Great
Controversy) ตัดแปลงสำหรับเด็ก

**หนังสือ ไมเคิลถามว่าทำไม
แปลจาก Michael Ask Why?**

งานเขียนของ นางเอลเลน จี. ไวท์
(สงครามแห่งประวัติศาสตร์ ดัดแปลงสำหรับเด็ก)

พระคริสตธรรมคัมภีร์อ้างอิงจากฉบับมาตรฐาน 2011 (THSV11)

ผู้เขียน

แซลลี เพียร์สัน ดิลลอน

ภาพปก

โกโดย ดิโอโก โลเปซ ดา ซิลวา

คำกล่าวอุทิศ

สำหรับ ไมเคิล ดิลลอน นักคิดที่ถามคำถามมากมาย และสำหรับ ดอน และเบ็ตตี้ เพียร์สัน พ่อแม่ของผม ที่เล่าเรื่องเหล่านี้ให้ผมฟัง และสอนผมในสิ่งที่ผมต้องการรู้ เพื่อที่จะตอบคำถามของไมเคิล

คำขอบคุณ

หนังสือเล่มนี้จะไม่สามารถเสร็จสมบูรณ์ได้ ถ้าไม่ได้รับการช่วยเหลือจากผู้ที่อุทิศตนจำนวนมาก ขอขอบคุณทุกๆ ท่านมา ณ ที่นี้ เวย์ริจเนีย สมิธ ผู้อำนวยการแผนกพันธกิจเด็กสำนักงานใหญ่คริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนตีส์ ผู้สนับสนุนและขับเคลื่อนให้โครงการนี้เกิดขึ้นจริง ผู้ปกครองโรเบิร์ต เจ. คลอสเตอร์เฮาส์ ผู้ดำเนินการให้สามารถจัดพิมพ์เพื่อการเผยแพร่สู่สาธารณชน รุช ซาเทลมาเจอร์ ผู้ติดต่อประสานงานกับคณะกรรมการสำนักงานเอลเลน-จี. ไวท์ ซึ่งดูแลเอกสารงานเขียนของเธอ เดไนซ์ โกรฟ และลูอานา กูมาเล ผู้ใช้เวลาอย่างมากในการพิมพ์ต้นฉบับ และ Pacific Press® Publishing ที่ได้จัดพิมพ์หนังสือ The Triumph of God's Love รุ่น mylar ขนาดใหญ่ พร้อมภาพสีสันสวยงามที่ดึงดูดความสนใจของไมเคิล และทำให้เขาถามว่า “ทำไม”

สารบัญ

บทที่ 1	ความผิดบาปมาจากไหน	8
บทที่ 2	ศัตรูที่เลวร้ายที่สุดของเรา	12
บทที่ 3	พระวณะของพระเจ้า, พระคัมภีร์	18
บทที่ 4	ความตายและการฟื้นคืนชีพ	22
บทที่ 5	คนที่ตายไปแล้วพูดกับเราได้ไหม	28
บทที่ 6	กุญแจสี่ดอกสู่สวรรค์	30
บทที่ 7	ความปลอดภัยอยู่ในพระคัมภีร์	37
บทที่ 8	บัญญัติที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงของพระเจ้า	42
บทที่ 9	พระเยซูทรงรักทุกคน	53
บทที่ 10	พระเยซูกำลังเสด็จมา	82
บทที่ 11	สงครามสิ้นสุด	88

บทนำ

ไมเคิลเดินเข้ามาในครัวซึ่งคุณแม่กำลังหันหัวแครอทอยู่ คุณแม่ยิ้มให้ในขณะที่ไมเคิลเขยิบขึ้นไปนั่งบนเก้าอี้สูงข้างเธอ “ผมกำลังคิดอยู่ว่า” เขาพูดขึ้นมา

“โอ้! ไม่นะ...เจิบใหม่” คุณแม่ถาม เพราะเห็นไมเคิลตกเก้าอี้

ไมเคิลหัวเราะ “ไม่ครับ ผมเพียงแต่กำลังคิดถึงเพื่อนของคุณแม่ที่ชื่อน้ำเต้า ผมเคยได้ยินท่านพูดว่าคริสตจักรที่ท่านเป็นสมาชิกอยู่เป็นคริสตจักรคริสเตียนแท้เพียงแห่งเดียว และคริสตจักรอื่นๆ ล้วนแยกตัวออกจากคริสตจักรของท่านทั้งนั้น ท่านยังบอกว่าคริสตจักรของท่านยังคงเป็นเหมือนเดิมแบบเดียวกับเมื่อสมัยที่เหล่าสาวกของพระเยซูทรงก่อตั้งคริสตจักรใหม่ๆ เรื่องนี้เป็นความจริงไหมครับ”

“เอาล่ะ” คุณแม่พูด “น้ำเต้าก็ ดี้น เพื่อนของแม่เป็นคริสเตียนอยู่ คริสต์จักรรัสเซียออร์ทอดอกซ์”

“ขยายความให้หน่อยครับ” ไมเคิลรบเร้า

“ทันทีที่พระเยซูทรงเสด็จขึ้นสวรรค์” คุณแม่บอก “มีคริสตจักรอยู่เพียงคริสตจักรเดียวในเวลานั้น แล้วประมาณหนึ่งพันปีหลังจากนั้นไม่นาน คณะผู้นำเกิดความเห็นไม่ตรงกันครั้งใหญ่จนแตกแยกออกเป็นสองกลุ่ม แต่ละกลุ่มต่างอ้างว่าเป็นคริสตจักรของแท้ดั้งเดิม กลุ่มทางตะวันออกเรียกตนเองว่าคริสตจักรออร์ทอดอกซ์ คริสตจักรนี้ยังคงมีอยู่ในทุกวันนี้ที่เรารู้จักกันในชื่อคริสตจักรกรีกออร์ทอดอกซ์ หรือรัสเซียออร์ทอดอกซ์ หรือคริสตจักรอีสเทิร์นออร์ทอดอกซ์ขึ้นอยู่กับภาษาที่ใช้ ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งปักหลักอยู่ทางทิศตะวันตก กลุ่มนี้อ้างว่าพวกเขาเป็นคริสตจักรที่ถูกต้องอย่างเป็นทางการของชาวคริสเตียน ทุกวันนี้คริสตจักรนี้มีชื่อเรียกว่า คริสตจักรโรมันคาทอลิก”

“อ้อ” ไมเคิลเอ่ยขึ้น “ฉะนั้นกลุ่มออร์ทอดอกซ์จึงเห็นว่ากลุ่มโรมันคาทอลิกเป็นฝ่ายที่แยกตัวออกจากคริสตจักรของพวกเขาใช่ไหมครับ”

“ใช่จ๊ะ” คุณแม่ตอบ

“แล้วทำไมทุกวันนี้จึงมีคริสตจักรมากมาย แต่วาระแวกบ้านของเรา

แทบจะไม่มีคริสตจักรคาทอลิกเลย และน้ำตาก็เป็นคริสเตียนออร์ทอดอกซ์คนเดียวที่ผมรู้จัก แต่กลับมีคริสเตียนมากมายมาจากคริสตจักรแบปติสต์บ้าง เมธอดิสต์บ้าง ลูเทอแรนบ้าง เอพิสโกปาเลียนบ้าง แม้กระทั่งมีบางคนสังกัด เซเวนธ์เดย์แอดเวนติสต์ด้วย คริสตจักรเหล่านี้มาจากไหนครับ”

“ว้าว!” คุณแม่อุทาน “ถามทีละคำถามสิจ๊ะ”

“แล้วเป็นไปได้อย่างไรครับ” ไมเคิลถามต่อ “ที่คริสเตียนผู้สมควรต้อง โอบอ้อมอารีและรักผู้อื่น กลับทำเรื่องโหดร้ายมากมายหลายอย่าง ผมรู้ว่าพวกเขาทำเรื่องโหดร้ายมากมายเมื่อนานมาแล้วในประวัติศาสตร์ เช่น กดขี่ ช่มเหงประชาชน ฆ่าประชาชน และเรื่องเลวร้ายอีกมากมาย แต่คริสเตียนก็ยังคงทำตัวแบบนั้นอยู่ในทุกวันนี้ เช่น ชาวที่เกิดขึ้นเร็ว ๆ นี้ ที่มีคริสเตียนคนหนึ่งในรัฐฟลอริดาฆ่าผู้คนในคลินิกแห่งหนึ่ง แล้วอีกคนหนึ่งก็ยิงนายแพทย์ และคนที่อยู่ในนั้นอีกหลายคน นอกจากนั้นชาวยังอ้างว่าเกิดการวางระเบิดใส่กันระหว่างคริสเตียนสองฝ่ายในประเทศไอร์แลนด์ คริสเตียนไม่ควรโยนระเบิดใส่กันไม่ใช่หรือครับ”

“ถูกต้องจ๊ะ” คุณแม่ตอบ “ไม่ควรทำอย่างยิ่งหากพวกเขาดำเนินชีวิตแบบเดียวกับที่พระเยซูทรงสอนให้พวกเขาปฏิบัติตาม”

“ยังมีอีกหลายเรื่องที่ผมก็ยังสงสัยอยู่เหมือนกันครับ” ไมเคิลพูดชัดขึ้นในขณะที่คุณแม่กำลังจะอธิบายต่อต้องอ้าปากค้าง นั่งลงแล้วฟังไมเคิลพูดต่อ

“คริสตจักรของเราเชื่อในหลายสิ่งเหมือนกับคริสตจักรอื่น คนที่ผมรู้จักที่ไม่ใช่แอดเวนติสต์ดูเหมือนจะเชื่อสองสามอย่างที่แตกต่างจากของเรา แต่สิ่งที่แตกต่างก็ขึ้นอยู่กับคริสตจักรแต่ละคริสตจักรที่พวกเขาเป็นสมาชิกอย่างนั้นหรือครับ”

“ใช่ เป็นอย่างนั้นจริงๆ” คุณแม่พูด

“ผมรู้ว่าสิ่งที่เราเชื่อหลายสิ่งแตกต่างจากที่อื่น” ไมเคิลพูดต่อ “แต่ผมไม่ค่อยแน่ใจว่าทำไมผมถึงเชื่ออย่างนั้น โดยเฉพาะสิ่งที่แตกต่างอย่างจริงๆ เช่น คนที่ตายไปแล้วตายไปจริงๆ ไหม และทำไมเราถึงนมัสการในวันสะบาโต แทนวันอาทิตย์ และอะไรคือ ‘สถานนมัสการ’ ที่ผมเคยได้ยินคุณแม่พูดถึงในบางครั้ง ทำไมมันถึงมีความสำคัญนักครับ”

“เรื่องเหล่านี้ถือว่ายากมาก” คุณแม่เอ่ยขึ้นมา “แม่จะตอบลูกละนะ” แต่ไม่เคิลพูดซ้ำขึ้นมาอีก เทียนนี่ถามมาเป็นชุด

“มีอย่างอื่นอีกครับ ที่โรงเรียนเราคุยกันถึงเรื่องที่พระเยซูจะเสด็จมาอีกครั้งหนึ่ง และจะเกิดขึ้นเร็วๆ นี้ คือเมื่อไร พอจะทราบไหมครับ โดยเฉพาะกับสภาพสิ่งเลวร้ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นตามข่าว เพื่อนผมบางคนหวาดกลัวกันมากแล้วจินตนาการไปถึงเรื่องเลวร้ายต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น ผมไม่ตกใจเลย จนกระทั่งพวกเขาเริ่มพูดกันไปใหญ่ ตอนนั้นผมก็ชักกังวลใจเหมือนกันครับ ผมต้องเตรียมตัวอย่างไรเวลาที่พระเยซูเสด็จมาอีกครั้งหนึ่ง แล้วผมจะรู้ได้อย่างไรว่าผมมีความพร้อมแล้ว และผมจะเผชิญกับสิ่งเลวร้ายต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นได้อย่างไรโดยที่ไม่ต้องตกใจกลัว ตอนนั้นผมชักจะวิตกกังวลแล้วล่ะครับ!”

คุณแม่ยื่นแขนไปโอบกอดไม่เคิลเข้ามาใกล้ๆ “ลูกตั้งคำถามสำคัญๆ มาเกือบห้าสิบคำถามในเวลาแค่สิบนาทีที่ผ่านมา ลูกคิดว่าจะดีไหมหากเราใช้เวลาช่วงหนึ่งในทุกวันหลังจากที่ลูกทำการบ้านเรียบร้อยแล้วเพื่อมาแบ่งปันเรื่องเหล่านี้กัน เราจะเริ่มต้นตั้งแต่ภายหลังที่พระเยซูทรงเสด็จขึ้นสู่สวรรค์จนกระทั่งถึงเหตุการณ์ในทุกวันนี้ จากนั้นเราก็จะคุยกันถึงเรื่องที่จะเกิดขึ้นในอนาคต”

“ฟังดูยอดเยี่ยมไปเลยครับ” ไมเคิลรีบตอบ “เอาเป็นว่าต่อนก่อนทำการบ้านไม่ดีกว่าหรือครับ”

“เป็นความพยายามที่ดีมาก” คุณแม่หัวเราะ

“งั้นผมเกรงว่าผมต้องลงมือทำการบ้านแล้วล่ะครับ” ไมเคิลถอนหายใจ

บทที่ 1

ความผิดบาปมาจากไหน

“คุณแม่ครับ” ไมเคิลเรียก “ผมรู้สึกสับสนไปหมดเลยครับ ทำไมพระเจ้าถึงทรงปล่อยให้ความผิดบาปเกิดขึ้นมาได้ ผมหมายความว่า ผู้คนมากมายต้องทุกข์ทรมานจากความบาป”

“ใช่จ๊ะ” คุณแม่ตอบรับ “มีคนมากมายต้องทนทุกข์ทรมานเพราะความผิดบาป พระคัมภีร์บอกเราว่า ลูซิเฟอร์ กลายเป็นมารซาตานได้อย่างไร ลูกลองอ่านในพระธรรมอิสยาห์ 14:13-14 ดูซิ”

ไมเคิลเปิดข้อพระคัมภีร์ดังกล่าวแล้วเริ่มอ่าน “เจ้าเองรำพึงในใจของเจ้าว่า ‘ข้าจะขึ้นไปยังฟ้าสวรรค์ ข้าจะตั้งพระที่นั่งของข้าเหนือดวงดาวทั้งหลายของพระเจ้า ข้าจะนั่งบนขุนเขาแห่งการชุมนุม ณ สูดปลายอูร์อันไกลโพ้น ข้าจะขึ้นไปเหนือความสูงของเมฆ ข้าจะทำให้ตัวของข้าเองเหมือนองค์ผู้สูงสุด”

“แต่คุณแม่ครับ นั่นไม่ได้บอกว่าเกิดอะไรขึ้นกับลูซิเฟอร์นี่ครับ”

“บอกสิ ข้อพระคัมภีร์บอกอย่างชัดเจนว่า ก่อนที่ลูซิเฟอร์ตัดสินใจอยากเป็นพระเจ้า เขาเป็นถึงอัครทูตสวรรค์บนสวรรค์ เขาเป็นทูตสวรรค์ที่เพียบพร้อมและงดงามดังที่พระองค์ทรงสร้างเขามา แต่ลูซิเฟอร์กลับหลงตัวเอง เขาเกิดความหยิ่งยโส และนี่กว่าตนเองสำคัญกว่าที่เขาเป็น เขาอิจฉาพระเยซู ผู้ซึ่งเป็นพระบุตรของพระเจ้า”

“เพราะเหตุนี้ เราจึงรู้ว่าพระเยซูทรงสถิตบนสวรรค์อยู่แล้วก่อนที่พระองค์จะทรงเสด็จมายังเกิดเป็นมนุษย์ ใช่ไหมครับ”

“ใช่จ๊ะ” คุณแม่ตอบ “ข้อพระคัมภีร์ตอนต้นๆ สองสามข้อของพระธรรมยอห์นได้กล่าวไว้ว่า พระเยซูทรงสถิตอยู่กับพระเจ้ามาช้านานแล้วก่อนจะเสด็จมายังโลก”

“เข้าใจแล้วครับ” ไมเคิลตอบรับ “คุณแม่เล่าต่อเลยครับว่าทำไมลูซิเฟอร์ถึงได้อิจฉาพระเยซูครับ”

“ลูซิเฟอร์คิดว่าเขาน่าจะมีบทบาทร่วมในแผนงานสำหรับโลกใหม่ ที่พระเจ้าและพระเยซูทรงกำลังเนรมิตสร้าง เขาารู้สึกว่าพระเจ้าและพระเยซูตั้งพระทัยที่จะกำจัดเขาออกจากการมีส่วนร่วม เพราะต้องการเหยียดหยามเขา ต่อหน้าเหล่าทูตสวรรค์ เขาจึงเริ่มอิจฉาพระเยซู และเริ่มโกหกหลอกลวงเหล่าทูตสวรรค์อื่นๆ พร้อมกับตั้งคำถามใส่ความคิดผิดๆ แก่เหล่าทูตสวรรค์ว่า เหตุใดพระเยซูจึงทรงได้รับเกียรติมากกว่าเขา”

“ลูซิเฟอร์ได้เกลี้ยกล่อมทูตสวรรค์จำนวนมากเท่าที่เขาจะทำได้ว่า พระเจ้าทรงอยู่ดิฐธรรม ทำที่ที่คิดกบฏหลบหลู่พระเจ้าเช่นนี้ ทูตสวรรค์จำนวนถึงหนึ่งในสามจึงถูกขับไล่จากสวรรค์พร้อมกับลูซิเฟอร์ ทำให้ลูซิเฟอร์ยิ่งโกรธแค้นพระเจ้า”

“แล้วซาตานกับลูซิเฟอร์เป็นทูตสวรรค์องค์เดียวกันใช่ไหมครับ”
ไม่เคล็ดถาม

“ใช่จ๊ะ” คุณแม่ตอบ “หลังจากที่ถูกขับไล่ออกจากสวรรค์ เขาไม่ได้ชื่อว่าลูซิเฟอร์อีกต่อไป เพราะเขาไม่ได้เป็นทูตสวรรค์ที่ชอบธรรมเสียแล้ว ชื่อ ‘ลูซิเฟอร์’ หมายถึง ‘ผู้นำพาความสว่าง’ และซาตานหมายถึง ‘ศัตรู’”

“อ้อครับ” ไม่เคล็ดถามต่อ “แล้วซาตานทำอะไรต่อไปครับ”

“เขาบอกเหล่าทูตสวรรค์ที่ฝึกฝนเชื่อในตัวเขาว่า เรื่องที่เกิดขึ้นทั้งหมดเป็นความผิดของพระเจ้า เขาโทษว่าบัญญัติของพระเจ้าไร้เหตุผล ที่ทำให้เขาต้องอิจฉาและถูกขับออกจากสวรรค์ จากนั้นเขาก็ไปล่อลวงอาดัมและเอวาให้ทำบาป และอ้างเหตุการณ์นั้นเป็นความผิดของพระเจ้าอีกด้วยว่าบัญญัติของพระเจ้าไม่มีความยุติธรรมต่ออาดัมและเอวา แต่เขาต้องตกใจเมื่อพระเจ้าทรงประทานพระบุตรของพระองค์มาไถ่บาปทั้งปวงแทนชีวิตของมนุษย์ทั้งหลายที่เต็มไปด้วยบาป ทุกสิ่งที่เขาทำ เขาจะพยายามทำตัวให้ยิ่งใหญ่เหนือพระเจ้า”

“แบบเดียวกับการทดลองในถิ่นทุรกันดารที่เรียกร้องให้พระเยซูก็มลงนมัสการเขา หรือให้ทำการอัศจรรย์เปลี่ยนก้อนหินให้เป็นขนมปังใช่ไหมครับ”

“ใช่จ๊ะ นั่นเป็นอีกตัวอย่างหนึ่งที่เขาพยายามทำให้ตนเองยิ่งใหญ่กว่าพระเจ้า” คุณแม่อธิบาย “และเมื่อไม่สามารถที่จะชนะพระเยซูให้ทำบาปและยอมรับว่าเขาเป็นผู้ปกครองได้ เขายังเกลียดพระเยซูมากขึ้น ในที่สุดเขาพยายามให้พระเยซูต้องถูกทรมานถึงขั้นสิ้นพระชนม์”

“มันน่ากลัวมากเลยครับ” ไมเคิลพูดขึ้น

“ใช่” คุณแม่บอก “แต่นั้นเป็นเครื่องพิสูจน์ให้ทั่วจักรวาลได้รับรู้ว่าจะไม่มีข้อสงสัยเลยว่า พระเจ้าทรงความเที่ยงธรรม และพระองค์ทรงรักมนุษย์ทั้งมวลมากจนทรงเติมพระทัยที่จะทำทุกอย่างเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอด ถึงแม้ว่าซาตานจะเป็นผู้หลอกลวงและทำให้มนุษย์ต้องทนทุกข์ทรมานก็ตาม”

ไมเคิลนั่งคิดอยู่ครู่หนึ่งแล้วเอ่ยขึ้นว่า “หากผู้คนทั้งหลายเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างแท้จริง พวกเขาจะไม่มีวันโทษพระเจ้าว่าทรงเป็นผู้ทำให้พวกเขาต้องทนทุกข์ทรมาน”

“แต่คนมากมายยังไม่รู้เกี่ยวกับเรื่องนี้เลย” คุณแม่บอก

“ต้องมีใครไปบอกให้พวกเขาารู้สิครับ” ไมเคิลพูด แล้วนั่งเงยบออยู่พักใหญ่ “เรื่องทั้งหมดก็มีอยู่เพียงแค่นี้ใช่ไหมครับ ต้องพิสูจน์ให้พวกเขาเห็นว่าพระเจ้าทรงเที่ยงธรรม”

“นั่นเป็นสาเหตุของความขัดแย้งตั้งแต่เริ่มแรกเลยล่ะ” คุณแม่เห็นด้วย “ข้ออ้างข้อแรกที่ซาตานใช้คือพระเจ้าไม่ยุติธรรม ความขัดแย้งที่ยิ่งใหญ่นี้ไม่เกี่ยวกับลูกหรือแม่ แม้กระทั่งซาตาน แต่มันเกี่ยวกับพระเจ้า และการพิสูจน์ให้เห็นว่าพระเจ้านั้นทรงเที่ยงธรรม และเมื่อความขัดแย้งนี้ระหว่างพระเยซูกับซาตานจบลง ทุกคนจะรู้ว่าพระเจ้านั้นทรงเที่ยงธรรมโดยแท้ ทุกคนจะมีโอกาสเลือกว่าตนเองจะอยู่ฝ่ายใด”

“พระเจ้าทรงรักพวกเราอย่างมากมาแน่นอน พระองค์ถึงทรงให้โอกาสเรานานนั้น” ไมเคิลบอก

“ใช่จ๊ะ” คุณแม่เห็นด้วย “พระองค์ทรงเป็นพระบิดาที่รักพวกเรามาก”

“ผมซักจะทนรอไม่ไหวแล้วครับที่จะปล่อยให้เรื่องนี้ไม่รู้จักจบเสียที และทุกคนยังไม่เข้าใจ ยังไม่รักพระเจ้า” ไมเคิลพูด

“หากข้อขัดแย้งนี้สิ้นสุดเมื่อไร ทั้งจักรวาลคงโล่งอกเป็นอย่างมาก” คุณแม่พูด “แต่มันก็คงจะเศร้าเหมือนกันที่คนจำนวนไม่น้อยที่ไม่ยอมเลือกที่จะเข้าใจ และคนเหล่านี้จะต้องสูญเสียไป ถึงแม้ว่าพระเจ้าจะทรงรักพวกเขา มากปานใดก็ตาม พระองค์คงเศร้ามากที่เห็นคนเหล่านี้ต้องตายไป”

“ใช่ครับ” ไมเคิลบอก “ผมคิดว่าพระองค์คงเศร้าพระทัยมาก”

“อย่างไรก็ตาม เมื่อทุกสิ่งสิ้นสุดลง จะไม่มีความผิดบาปอีกต่อไป เพราะทุกคนจะเข้าใจแล้ว”

“ดังนั้นจึงเป็นเวลาแห่งความสุข แต่เป็นเวลาแห่งความทุกข์ด้วยเช่นกัน” ไมเคิลเสริม “เราจะมีความสุข เพราะจะไม่มีบาปอีกต่อไป แต่ต้องเศร้าที่คนบางกลุ่มเลือกที่จะไม่รักพระเจ้า และไม่ยอมใช้ชีวิตร่วมกับพระองค์”

บทที่ 2

ศัตรูที่เลวร้ายที่สุดของเรา

“ลูกทราบไหมว่าศัตรูที่เลวร้ายที่สุดของเราคือใคร” คุณแม่ถาม
“ผมไม่ทราบครับ” ไม่เคลตอบ “บางทีอาจเป็นตัวของเราเอง”

คุณแม่หัวเราะ “บางครั้งก็เป็นจริงอย่างนั้นจะ” คุณแม่ตอบ “แต่แท้จริงแล้ว ซาตานนั้นแหละเป็นศัตรูตัวเลวร้ายที่สุดของเรา ลูกลองอ่านพระธรรมปฐมกาล 3:15 ดูนะ ข้อพระคัมภีร์นี้เป็นพระวจนะของพระเจ้าที่ทรงตรัสกับซาตานหลังจากที่เขาได้ล่อลวงอาดัมและเอวาให้กระทำความผิดบาปในสวนเอเดน”

ไม่เคลเปิดพบพระคัมภีร์ข้อนี้แล้วเริ่มต้นอ่าน “เราจะให้เจ้ากับหญิงนี้เป็นศัตรูกัน ทั้งพงศ์พันธุ์ของเจ้า และพงศ์พันธุ์ของนางด้วย เขาจะทำให้หัวของเจ้าแหลก และเจ้าจะทำให้สันเท้าของเขาฟกช้ำ”

“ซาตานโกรธมาก” คุณแม่ทบทวนความจำให้ไม่เคล “ซาตานได้พยายามลวงให้อาดัมและเอวาทำบาป และป้ายความผิดว่าพระเจ้าทรงไม่มีความยุติธรรม แต่ตอนนี้พระเจ้าทรงกลับออกมาปกป้องมนุษย์ทั้งสองโดยการสาปซาตาน ใครก็ตามที่ตั้งใจติดตามเหตุการณ์นี้จะเห็นได้ว่าพระเจ้าทรงเต็มล้นด้วยความรักและเมตตา เหตุนี้ยิ่งทำให้ซาตานเกลียดพระเจ้ามากยิ่งขึ้น เขาไม่สามารถทำอะไรพระเจ้าโดยตรงได้ เพราะพลังของเขาเทียบกับพระเจ้าไม่ได้เลย แต่สิ่งที่ซาตานทำได้คือ การเลือกแก้แค้นต่อบุตรหลานของพระเจ้าแทน ซึ่งเป็นวิธีที่เขาใช้ และจะใช้จนกว่าความขัดแย้งนี้จะสิ้นสุดลง ลูกลองอ่านสิ่งที่อัครทูตเปาโลได้กล่าวไว้ใน พระธรรม 2 ทิโมธี 3:2 ดูนะ”

“วาระสุดท้ายนั้นจะเป็นเวลาที่น่ากลัว” ไม่เคลเริ่มอ่าน “เพราะผู้คนจะเห็นแก่ตัว รักเงินทอง โอ้อวด หยิ่งยโส ชอบดูหมิ่น ไม่เชื่อฟังพ่อแม่ อกตัญญู ชั่วร้าย” ไม่เคลเงยหน้าขึ้นมองคุณแม่ “แต่ทำไมถึงมีการต่อต้าน

แผนชั่วของซาตานก็น้อยมากนักเล่าครับ ทำไมประชากรของพระเจ้าจึงไม่สนใจใยดีเช่นนี้ พวกเขาดูเหมือนไม่ยอมสนใจอะไรเลย”

“บุตรหลานของพระเจ้าจำนวนมากก็ไม่รู้ร้อนรู้หนาวเช่นนี้แหละ เพราะว่าในชีวิตของพวกเขาขาดพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่าที่พวกเขาควรจะมี พวกเขาไม่เข้าใจลึกซึ้งถึงแผนร้ายของซาตาน และวิธีที่มันใช้สู้กับพระเจ้า ศัตรูจะกำชัยชนะได้อย่างง่ายดายหากกองกำลังฝ่ายตรงกันข้ามไม่สนใจใยดีกับสิ่งรอบตัว แล้วมันจะยิ่งง่ายกว่าเสียด้วยซ้ำ หากกองกำลังของอีกฝ่ายไม่รู้ตัวเลยว่าตนเองกำลังอยู่ในสงคราม และยังไม่มีการสนใจอีกด้วย คนทั้งหลายที่ขาดความสัมพันธ์ที่เข้มแข็งกับพระเยซูต่างลืมเรื่องเหล่านี้ไปสิ้น หรือไม่รู้เลยว่านี่เป็นเรื่องเช่นนี้”

“คนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพระเยซู จะเกลียดชังบาปมากพอๆ กับที่พระองค์ทรงเกลียดชัง พวกเขาจะไม่ทำอะไรที่จะทำให้พระเจ้าทรงเศร้าพระทัย เพราะว่าพระองค์ทรงรักพวกเขายิ่งนัก แต่ผู้คนมากมายไม่ยอมคงความสัมพันธ์กับพระเจ้า พวกเขาจึงลืมไปว่ามีข้อขัดแย้งกันอยู่ระหว่างซาตานกับคนของพระเจ้า พวกเขาจึงเพิกเฉยต่อความโหดร้ายและกำลังของซาตานที่มีต่อผู้ที่ติดตามพระเยซู พวกเขาโทษพระเจ้าว่าเป็นต้นเหตุของความทุกข์ยากทั้งปวง แต่พระเจ้ามิได้ทรงเป็นผู้ทำให้เกิดเรื่องเลวร้ายเหล่านั้น แต่เรื่องเลวร้ายเกิดขึ้นเพราะว่ามีสงครามกำลังดำเนินอยู่ และเพราะว่าอีกฝ่ายหนึ่งคือซาตานผู้ชั่วช้าเลวทรามมาก”

“แล้วเราจะทำอย่างไรดีเล่าครับ” ไม่เคิลถาม

“ลูกลองอ่านพระธรรมเอเฟซัส 6:11-12 ดูนะ” คุณแม่ตอบ

“จงสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าเพื่อจะสามารถต่อสู้กับอูบายของมารได้ เพราะเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือด แต่ต่อสู้กับพวกภูตผีที่ครอบครอง พวกภูตผีที่มีอำนาจ พวกภูตผีที่ครอบพิภพในยุคมีดนี้ ต่อสู้กับพวกวิญญาณชั่วในสวรรคสถาน” ไม่เคิลอ่าน

“คราวนี้อ่านพระธรรม 1 เปโตร 5:8 ต่อด้วย” คุณแม่บอก

“จงควบคุมตัวเอง จงระวังระไวให้ดี ศัตรูของพวกท่านคือมาร ดุจสิงโตคำรามเดินวนเวียนเที่ยวเสาะหาคนที่มันจะกัดกินได้”

คุณแม่มองไปที่ไมเคิลในขณะที่เขาวางหนังสือพระคัมภีร์ลง “ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บอกเราอย่างชัดเจนว่า เรากำลังต่อสู้กับใคร และเราไม่จำเป็นต้องกลัว”

“เพราะว่าพระเยซูทรงต่อสู้เพื่อเรา และทรงได้รับชัยชนะใช่ไหมครับ” ไมเคิลพูดขึ้นมา

“ถูกต้องจ๊ะ” คุณแม่ตอบ “และพระองค์ทรงประทานผลกำลังแก่เรา หากเราร้องขอ ซาตานไม่สามารถบังคับจิตใจ และความนึกคิดของเราหรือสิ่งที่เราจะทำได้ เขาบังคับเราได้ก็ต่อเมื่อเรายอมเขาเท่านั้น ซาตานทำให้เราหวั่นเสียได้ แต่เขาทำลายเราไม่ได้ ซาตานทำร้ายเราได้แต่เขาไม่อาจตัดเราขาดจากพระเยซูได้ ซาตานได้แพ้สงครามแล้ว แต่เขายังคงสร้างความยุ่งยากให้แก่เรา จนกระทั่งพระเยซูจะเสด็จมานำเราไปสู่สวรรค์”

“ผมอยากให้พระเยซูรีบเสด็จมาไวๆ จังเลยครับ” ไมเคิลบอก

เหล่าทูตสวรรค์เป็นใคร

“คุณแม่ครับ เหล่าทูตสวรรค์ที่แท้จริงเป็นใครครับ” ไมเคิลถาม

“ลูกลองเปิดอ่านในพระคัมภีร์ซิมิ ในพระธรรมฮีบรู 1:14”

ไมเคิลอ่าน “ทูตสวรรค์ทั้งปวงเป็นเพียงวิญญาณที่รับใช้พระเจ้าที่ทรงส่งไปปรนนิบัติบรรดาคนที่จะได้รับความรอดไม่ใช่หรือ”

“ตอนนี้อ่านพระธรรมสดุดี 8:5 อีกข้อหนึ่งด้วย”

“พระองค์ทรงสร้างเขาให้ต่ำกว่าพระองค์ แต่หน้อยเดียว และทรงสวมศักดิ์ศรีกับความมีอำนาจให้เขา” ถ้าอย่างนั้นเหล่าทูตสวรรค์เป็นวิญญาณทั้งหลายที่รับใช้พระเจ้า ซึ่งถูกส่งมาช่วยเหลือพวกเราหรือครับ” ไมเคิลถาม

“ใช่แล้ว” คุณแม่ตอบ “พระเจ้าทรงสร้างเหล่าทูตสวรรค์และทรงมอบราชกิจบางอย่างให้พวกเขาทำ”

“ผมจำข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวกับทูตสวรรค์ได้หลายข้อครับ” ไมเคิลบอก “เช่น ในถ้ำสิงโต ในพระธรรมดาเนียล ที่มาช่วยดาเนียลให้รอดจากการถูกพวกมันกัดกิน และตอนที่พระเยซูทรงฟื้นคืนชีพ ทูตสวรรค์องค์หนึ่งก็มากลึงก้อนหินขนาดใหญ่จากปากอุโมงค์ และบอกพระองค์ว่า ‘พระบิดาของ

พระองค์ทรงเรียกพระองค์’ และยังมีทูตสวรรค์องค์หนึ่งที่มาบอกกับนางมารีย์ว่าเธอจะมีบุตร”

“ถูกต้อง” คุณแม่พูด “ยังมีเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับทูตสวรรค์อีกมากมายในพระคัมภีร์ แม่แน่ใจว่าคุณจะนึกได้อีกหลายเรื่อง”

“แล้วยังมีทูตสวรรค์ผู้พิทักษ์ประจำตัวผมอีกใช่ไหมครับ” ไมเคิลพูด “เพราะว่าผู้รับเชื่อพระเยซูทุกคนจะมีทูตสวรรค์ผู้พิทักษ์ประจำตัว”

คุณแม่ยิ้ม “นี่แม่ยังมีข้อพระคัมภีร์อีกหลายข้อเกี่ยวกับทูตสวรรค์นะ ลูกลองอ่านพระธรรมสดุดี 34:7 และแม่จะอ่านพระธรรมโยบ 1:9-10”

“ได้ครับ” ไมเคิลบอก “ทูตของพระยาห์เวห์ได้ตั้งค่ายล้อมบรรดาผู้ที่ยำเกรงพระองค์ และช่วยกู้พวกเขา”

แล้วคุณแม่ก็อ่าน “แล้วซาตานทูลตอบพระยาห์เวห์ว่า โยบยำเกรงพระเจ้าเปล่าๆ หรือ พระองค์มิได้ทรงกันรั้วรอบตัวเขา ครอบครองของเขา และทุกสิ่งที่เขาได้อยู่เสียทุกด้านหรือ พระองค์ได้ทรงอวยพรงานที่มือเขาทำ และฝูงปศุสัตว์ของเขาได้ทวีขึ้นในแผ่นดิน”

คุณแม่หันมามองไมเคิล “ลูกดูสิ พระเจ้าทรงบัญชาให้เหล่าทูตสวรรค์มาคุ้มครองพวกเรา แม่คิดว่า รั้วล้อมโยบนั้นเป็นรั้วของทูตสวรรค์ทั้งหลาย”

“แล้วเหล่าทูตสวรรค์จำนวนเศษหนึ่งส่วนสามที่เชื่อตามซาตานยังคงอยู่กับซาตานหรือเปล่าครับ” ไมเคิลอยากรู้

“ยังอยู่จ๊ะ” คุณแม่ตอบ “ทุกวันนี้เราเรียกทูตสวรรค์เหล่านี้ว่า วิญญาณร้าย เพราะว่าพวกเขาอยู่ฝ่ายซาตาน เราจะไม่เรียกวิญญาณเหล่านี้ว่าทูตสวรรค์อีกต่อไป ถึงแม้ว่าพระคัมภีร์จะบอกว่า พวกวิญญาณเหล่านี้ยังปรากฏเป็นทูตสวรรค์ที่เปล่งแสง ลูกจำเหตุการณ์เรื่องหนึ่งในพระธรรมมาระโก บทที่ 5 ที่พูดเกี่ยวกับชายคนหนึ่งที่ถูกวิญญาณร้ายเข้าสิงได้ไหม”

“ผมคิดว่ามันเป็นเพียงวิญญาณร้ายตนหนึ่ง” ไมเคิลบอก

“ลองดูข้อ 9 ด้วยสิ” คุณแม่บอก “แล้วพระองค์ตรัสตามมันว่า ‘เจ้าชื่ออะไร’ มันตอบว่า ‘ข้าชื่อกองพล เพราะว่าพวกเราทั้งหลายตนด้วยกัน”

“เรื่องนี้เยี่ยมจริงๆ” ไมเคิลบอก “ผมชอบตอนที่พระเยซูทรงขับเหล่าวิญญาณร้ายไปเข้าสิงในฝูงสุกร แล้วทั้งหมดก็กระโจนจากหน้าผาตกลงไปในทะเล”

คุณแม่มิ้ม

“สมน้ำหน้าคนเลี้ยงสุกรจริงๆ” ไมเคิลพูด “พวกเขาไม่น่าจะเลี้ยงสุกรเลย ชาวฮิวไม่รับประกันเนื้อสุกรกันอยู่แล้ว ทำไมชาวฮิวพวกนี้ยังเลี้ยงมันอีกแล้วยังเอาไปขายให้กับเพื่อนบ้านด้วย”

คุณแม่หัวเราะ “บางทีพระเยซูทรงคิดเช่นนั้นเหมือนกัน แต่วิญญาณร้ายสมุนของซาตานเฝ้าทำลายทุกอย่างทุกอย่างอยู่เสมอหากพวกมันเข้าสิงผู้ใดได้ก็ตาม ในพระคัมภีร์กล่าวถึงเหตุการณ์อื่นๆ เกี่ยวกับวิญญาณร้ายเหมือนกัน ลูกอ่านเอาเองเวลาอื่นก็ได้ในพระธรรมลูกา 4:33-36 เกี่ยวกับชายผู้หนึ่งในธรรมศาลา หรือพระธรรมมาระโก 7:26-30 และมาระโก 9:17-27 ที่บอกเราเกี่ยวกับผู้ที่ถูกวิญญาณร้ายเข้าสิง”

“ฟังแล้วราวกับว่าผู้ที่ถูกวิญญาณร้ายเข้าสิงไม่ว่าจะเป็นวิญญาณเดียวหรือวิญญาณหลายตนก็ตาม ต่างต้องทนทุกข์ทรมานจริงๆ และต้องการความช่วยเหลือจากพระเยซู”

“พวกเขาจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือจากพระเยซูจะ” คุณแม่บอก “แต่พวกเขาไม่ลำบากเสมอไป คนบางคนมีวิญญาณร้ายสิงเพราะว่าพวกเขาชอบและเลือกที่จะถูกสิง ซิโมน เมกัส นักมายากลก็เป็นคนจำพวกนี้ เรื่องของเขามีการกล่าวถึงในพระธรรมกิจการของอัครทูต

“ร้ายไปกว่านั้นก็คือ การทำเป็นไม่รู้ว่ามีซาตานนั้นมีตัวตนจริงๆ หากใครไม่เชื่อว่าซาตานมีตัวตนจริง เขาก็จะไม่มีเกราะป้องกันตนเองใดๆ จากอำนาจของซาตานเลย ซาตานเองก็ยังชอบใจเสียอีกที่มีผู้คนชอบบรรยายภาพของซาตานเป็นปีศาจตัวสีแดงมีสองเขา และมีกลีบเท้าคล้ายสัตว์ ผู้ที่ไม่ยอมรับว่าซาตานมีตัวตนจริงๆ เลยไม่กลัวเขา และไม่สนใจที่จะป้องกันภัยจากซาตานด้วย แต่ซาตานนั้นเป็นตัวตนที่มีฤทธิ์อำนาจสูงซึ่งเกลียดชังมนุษย์ยิ่งนัก ซาตานเป็นศัตรูตัวร้ายกาจที่สุดของมนุษย์”

ไมเคิลสะท้อนด้วยความสยอง “ฟังดูน่ากลัวจังเลยครับ”

“เอาล่ะ ลูกไม่จำเป็นต้องกลัวซาตานหรอก เพราะว่าพระเยซูทรงมีฤทธิ์านุภาพเหนือกว่าซาตานมากนัก พระเยซูทรงวางหม้อหุตสวรรค์ผู้พิทักษ์ประจำตัวลูกไว้ปกป้องลูกแล้ว พระองค์จะไม่ทรงทอดทิ้งลูกหรอก หน้าที่ของ

ลูกคือการสานต่อมิตรภาพของลูกกับพระเยซูในทุกเช้า และดำเนินชีวิตในลักษณะชีวิตของพระองค์ตลอดทั้งวัน”

“ผมจะทำอย่างนั้นแน่นอนเลยครับ” ไมเคิลบอก

“แม้ก็อธิษฐานเผื่อลูกทุกวันด้วย” คุณแม่บอก “และมอบลูกไว้ในการดูแลของพระองคืให้รอดพ้นจากน้ำมือของซาตาน”

บทที่ 3

พระวานะของพระเจ้า, พระคัมภีร์

“เมื่อเราเข้าไปใกล้เวลาแห่งการสิ้นยุค ชาตานก็จะทุ่มเทความพยายามมากยิ่งขึ้นในการล่อลวงพวกเราให้แยกตัวจากฝ่ายของพระเยซู” คุณแม่บอกกับไมเคิลเมื่อทั้งสองแบ่งปันพระวานะของพระเจ้ากันในวันต่อมา

“คุณแม่พูดราวกับว่าชาตานวางแผนล่อลวงหน้ามาอย่างนั้น” ไมเคิลสงสัย

“แน่นอน เขาวางแผนมาอย่างนั้น” คุณแม่ตอบ “เขาวางยุทธศาสตร์แบบเดียวกับนายพลทหารวางแผนสงคราม ลูกจำเรื่องของโยบได้ไหม ในพระธรรมโยบ 1:6-7 บอกว่า อยู่มาวันหนึ่ง เมื่อเหล่าทูตสวรรค์มารายงานตัวต่อพระยาห์เวห์ ชาตานได้มาในหมู่เขาด้วย พระยาห์เวห์ตรัสถามชาตานว่า ‘เจ้ามาจากไหน?’ ชาตานทูลตอบพระยาห์เวห์ว่า ‘จากไปๆ มาๆ บนแผ่นดินโลก และจากเดินไปเรื่อยๆ บนนั้น’ ”

“เขาหาเหตุทุกวิถีทางที่จะทดลองผู้คนให้กระทำความผิดบาป และทำให้คนเหล่านั้นสับสนทุกครั้งที่เขามีโอกาสที่จะทำได้ ยิ่งกว่านั้น เขาจะพยายามใช้พระคัมภีร์มาทำให้ผู้คนสงสัยถ้าคนเหล่านั้นเชื่อในพระคัมภีร์ ชาตานจะพยายามหลอกให้พวกเขาจับข้อพระคัมภีร์ต่างๆ มาพูดปนเปวกวจนทำให้คนอื่น ๆ เชื่อความหมายแตกต่างไปจากความหมายที่แท้จริงของข้อพระคัมภีร์เหล่านั้น”

“แล้วชาตานใช้พระคัมภีร์ทำให้ผู้คนสับสนได้อย่างไรครับ” ไมเคิลอยากรู้

“บางครั้งผู้คนมักจะหยิบเอาข้อพระคัมภีร์เพียงข้อเดียวหรือแค่ส่วนหนึ่งของข้อพระคัมภีร์นั้น แล้วก็ไม่สนใจส่วนที่เหลือของข้อนั้นหรือบทนั้น พวกเขาเน้นเพียงท่อนเดียวมาอ้างว่าข้อพระคัมภีร์นั้นมีความหมายเป็นอย่างที่เขาเข้าใจ

หรือที่เขาต้องการให้คนอื่นเข้าใจ แต่หากพวกเขาอ่านให้ครบทั้งบท พวกเขาจะเห็นว่ามันไม่ได้หมายความว่าตามที่พวกเขาอ้างเลย”

“ผมยังไม่แน่ใจว่าผมเข้าใจครับ” ไมเคิลสงสัย

“ยกตัวอย่างเช่น” คุณแม่อธิบายต่อ “คนบางคนอ่านพบในพระธรรมที่ท่านเปาโลบันทึกไว้ใน โรม 6:14 ที่กล่าวว่า ‘เพราะว่าท่านไม่อยู่ใต้ธรรมบัญญัติ แต่อยู่ใต้พระคุณ’ แล้วก็มาตีความว่า ข้อความนี้ยืนยันว่าคริสเตียนไม่จำเป็นต้องเชื่อฟังพระเจ้า หรือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าอีกต่อไป แต่หากพวกเขาอ่าน บทที่ 6 ทั้งบทของพระธรรมโรม พวกเขาจะเห็นว่าท่านเปาโลกำลังสอนว่า คริสเตียนจะได้รับความรอดด้วยพระคุณของพระเจ้าเท่านั้น ไม่ใช่ได้รับความรอดด้วยการเชื่อฟังพระบัญญัติ แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าพวกเขาไม่ต้องเชื่อฟังบัญญัติของพระเจ้าอีกต่อไป”

“ผมเข้าใจแล้วครับ” ไมเคิลบอก “มันเหมือนกับมองเห็นเพียงบางส่วนของรูปภาพแล้วคิดว่าเห็นภาพทั้งหมด”

“อะไรทำนองนั้นแหละ” คุณแม่เห็นด้วย “เราจำเป็นต้องศึกษาพระคัมภีร์ด้วยตัวเองว่าพระวจนะที่กล่าวไว้แท้จริงแล้วหมายถึงอะไร โดยที่เราไม่ต้องสับสนจากคำบอกเล่าของผู้อื่นว่าเขาคิดว่าความหมายของมันคืออะไร มันมีความสำคัญมากเช่นเดียวกันที่เราต้องอธิษฐานขอความช่วยเหลือจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เราเข้าใจพระคัมภีร์อย่างกระจ่างและชัดเจนในเวลาที่เราศึกษา อีกวิธีหนึ่งที่ซาตานพยายามทำให้เราสับสนคือ โดยผ่านทางวิทยาศาสตร์

“คุณแม่หมายความว่าซาตานเป็นผู้สร้างวิทยาศาสตร์หรือครับ” ไมเคิลถาม

“ไม่ใช่อย่างนั้นจ๊ะ” คุณแม่หัวเราะ “พระเจ้าทรงวางกฎเกณฑ์ของวิทยาศาสตร์ไว้ยุคก่อนแล้วตอนทรงเนรมิตสร้าง เพียงแต่ว่ามนุษย์ยังไม่เข้าใจวิทยาศาสตร์อย่างถ่องแท้ พวกเขาเรียนรู้วิทยาศาสตร์เพียงน้อยนิด และเมื่อสิ่งที่พวกเขาไม่รู้ไม่สอดคล้องกับพระคัมภีร์ พวกเขาก็ไม่ยอมเชื่อตามพระคัมภีร์”

“เพราะฉะนั้น หากพวกเขาเข้าใจวิทยาศาสตร์มากขึ้น” ไมเคิลบอก “พวกเขาจะพบว่าวิทยาศาสตร์กับพระคัมภีร์สอดคล้องกันอย่างแน่นอนหรือครับ”

“แน่นอน” คุณแม่พูด “พระเจ้าทรงสร้างวิทยาศาสตร์ ฉะนั้นมันย่อมจะสอดคล้องกับสิ่งที่พระองค์ทรงบอกเราในพระคัมภีร์อย่างแน่นอน นอกจากนั้น เราเองก็ต้องระวังตัวก่อนที่จะเชื่ออะไร เราจะได้ยินความคิดเห็นมากมาย แต่สิ่งเหล่านั้นอาจไม่ใช่ความจริงเสมอไป เราจำเป็นต้องแน่ใจว่าทุกสิ่งที่เราเชื่อต้องสอดคล้องกับพระคัมภีร์”

“ซาตานยังชอบบอกผู้คนว่า พระเจ้าทรงไม่ได้เปิดเผยทุกสิ่งที่เราจำเป็นต้องรู้แก่เรา บางครั้งผู้คนพากันไปค้นหาจากสิ่งต่างๆ ไปทั่ว แทนที่จะยึดมั่นแสวงหาความจริงจากพระคัมภีร์ อย่างเช่น การสนทนาติดต่อกับวิญญาณเพื่อแสวงหาความลับ และสิ่งลึกลับที่พระเจ้ามิได้ทรงเปิดเผยแก่เรา ด้วยการทดลองเช่นนี้ ซาตานกลับไปใช้วิธีโกหกอย่างที่ทำกับเอวาในสวนเอเดน เมื่อเขาหลอกเธอว่าพระเจ้าทรงปิดบังความจริงบางอย่างไม่บอกเธอ”

“อย่างเช่นการสื่อสารกับวิญญาณใช่ไหมครับ” ไมเคิลถาม

“ใช่ค่ะ” คุณแม่บอก “ลูกจงจำไว้ว่าซาตานยังสามารถที่จะทำตัวเหมือนเทพบุตรที่จรัสแสงได้ คนเข้าทรงบางคนหลงผิดเข้าใจว่าพวกเขากำลังถูกนำโดยเทพบุตรหรือวิญญาณภายในของเขาเอง แต่เรามั่นใจได้ว่า เราไม่มีความจำเป็นต้องติดต่อกับวิญญาณ พระเจ้าทรงบอกเราหมดแล้วในพระคัมภีร์ถึงสิ่งจำเป็นต่างๆ ที่เราจำเป็นต้องรู้เกี่ยวกับความรอดของเรา”

“บางครั้งซาตานทำให้ผู้คนสับสน โดยการหลอกพวกเขาให้สงสัยว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าจริงหรือ หลายคนเชื่อว่าพระองค์เป็นเพียงแค่มนุษย์คนหนึ่ง ไม่ใช่เป็นพระเจ้าจริง ๆ คนอื่นๆ ไม่เชื่อว่ามีซาตานอยู่จริง เนื่องจากพวกเขาไม่เชื่อว่าซาตานมีอยู่จริง พวกเขาจึงไม่ได้ระวังตัวในการป้องกันตนเองจากการล่อลวงของเขา บ้างก็เชื่อว่าคนเรานั้นไม่ตายจริง แต่พระเยซูจะทรงนำตัวพวกเขาไปสู่สวรรค์ เราจะแบ่งปันเรื่องเหล่านี้กันในโอกาสต่อไป หลายคนไม่วางใจในพระเจ้า พวกเขาสงสัยในพันธสัญญาของพระองค์ พวกเขาไม่เชื่อว่าพระองค์จะดูแลพวกเขาได้จริงๆ แต่คริสเตียนผู้อ่อนแอที่สุดที่วางใจในพระเยซู ก็ยังเข้มแข็งกว่าเหล่าวิญญาณร้ายทั้งหมดของซาตาน”

ไมเคิลพูดว่า “ผมรู้ว่าในยุคพระคัมภีร์พระเจ้าทรงปกป้องบุตรหลานของพระองค์ตราบไต่ที่พวกเขายังสัตย์ซื่อ และเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์”

จะนั้นหากเรายืนหยัดอยู่ข้างพระองค์ในทุกวันนี้ พระองค์จะทรงดูแลคุ้มครองเราเช่นเดียวกัน”

“ถูกแล้วจ๊ะ” คุณแม่ตอบรับ “และจงอย่าลืมสนทนากับพระเยซูทุกวัน เพราะว่าไม่มีใครจะปลดปล่อยหากไม่มีพื้นฐานขอความช่วยเหลือจากพระองค์”

บทที่ 4

ความตายและการฟื้นคืนชีพ

“ตั้งแต่แรกเริ่มของกาลเวลา ซาตานก็ได้เฝ้าทำให้มนุษย์สับสนว่าความตายนั้นเป็นเรื่องที่ไม่จริง ลูกลองอ่านในพระธรรมปฐมกาล 3:2-5 ซิว่า ซาตานบอกอะไรกับเอวาในสวนเอเดน”

ไมเคิลอ่าน :

หญิงนั้นจึงตอบว่า “ผลของต้นไม้ในสวนนี้เรากินได้ เว้นแต่ผลของต้นไม้ที่อยู่กลางสวนนั้น พระเจ้าตรัสว่า ‘ห้ามพวกเจ้ากินและถูกต้องเลย มิฉะนั้นพวกเจ้าจะตาย’ งูจึงพูดกับหญิงนั้นว่า ‘พวกเจ้าจะไม่ตายแน่เพราะพระเจ้าทรงทราบอยู่ว่า พวกเจ้ากินผลจากต้นไม้ในวันใด ตาของพวกเจ้าจะสว่างขึ้นในวันนั้น แล้วพวกเจ้าจะเป็นเหมือนอย่างพระเจ้า คือรู้ความดีและความชั่ว’ ”

“ลูกเห็นไหม” คุณแม่พูด “เริ่มจากสมัยอาดัมกับเอวา ซาตานได้พยายามเกลี้ยกล่อมชักนำให้มนุษย์ทั้งชายและหญิงหลงเชื่อว่าพวกเขาจะไม่ตาย พวกเขามีธรรมชาติเป็นอมตะ”

“หมายความว่าอะไรครับ” ไมเคิลถาม

“หมายความว่าซาตานเที่ยวโน้มน้าวคริสเตียนมากมาย และคนอื่นๆ ด้วย ว่าเมื่อผู้ใดเสียชีวิต ร่างกายของเขาจะตายไปและถูกฝัง แต่วิญญาณของเขาจะยังมีชีวิตอยู่ หรือพูดอีกแบบหนึ่งคือวิญญาณนั้นจะไม่ตาย และจะมีชีวิตตลอดไปถึงแม้ว่าร่างกายจะตายไปแล้ว”

“ฟังแล้วไม่ค่อยมีเหตุผลเลยครับ” ไมเคิลพูด

“แต่คนจำนวนมากคิดว่ามีเหตุผล” คุณแม่บอก “คริสเตียนส่วนใหญ่เชื่อว่าวิญญาณนั้นจะมีชีวิตตลอดไป นั่นคือความหมายของคำว่า ‘อมตะ’ มี

ชีวิตตลอดไปและจะไม่ตาย ศาสนาอื่นๆ ก็เชื่อว่าวิญญาณไม่มีวันตายเหมือนกัน เช่น ฮินดู มุสลิม พุทธ และอื่นๆ”

“และชาตานเป็นผู้ริเริ่มพยายามทำให้ผู้คนเชื่อว่าพวกเขาวิญญาณที่ไม่มีวันตายหรือครับ” ไมเคิลถาม “ทำไมเขาถึงต้องทำอย่างนั้นครับ”

“เพราะว่าหากเขาทำให้ผู้คนสับสนเกี่ยวกับเรื่องนี้ คนเหล่านั้นจะเกิดความคลางแคลงใจเกี่ยวกับความเที่ยงธรรมของพระเจ้าด้วย ลูกลองคิดดูสิ หากมนุษย์มีชีวิตตลอดไป แม้กระทั่งร่างกายตายไปแล้ว ผู้ที่เป็นคนดีจะได้ไปอยู่กับพระเจ้าบนสวรรค์ แต่คนเลวร้ายเล่าจะเกิดอะไรขึ้นกับพวกเขา พวกเขาจะไปไหน หากเราเชื่อชาตานว่าวิญญาณนั้นไม่มีวันตาย และจะมีชีวิตอยู่ตลอดไป ดังนั้นคนเลวต้องทนทุกข์ทรมานตลอดไปแบบเดียวกับคนดีที่จะมีชีวิตอย่างมีความสุขตลอดไปกระนั้นหรือ”

“อ้อ” ไมเคิลพูดขึ้น “คุณแม่กำลังจะพูดถึงนรกใช่ไหมครับ”

“ใช่จ๊ะ” คุณแม่บอก “คนจำนวนมากเชื่อว่าคนเลวทั้งหลายจะทนทุกข์ทรมานตลอดไป ร้องครวญครางด้วยความเจ็บปวดจากการถูกไฟนรกเผา แต่พระเจ้ามิได้ทรงต้องการเช่นนั้น”

“พระคัมภีร์ก็กล่าวถึงเรื่องนรกด้วยไม่ใช่หรือครับ” ไมเคิลถาม

“ใช่จ๊ะ แต่เราต้องเข้าใจว่านรกนั้นคืออะไร และพระเจ้าทรงมีน้ำพระทัยเช่นไร ลองอ่านดูในพระธรรมเอเสเคียล 33:11 ที่บอกเราเกี่ยวกับพระเจ้า”

ไมเคิลอ่าน “จงกล่าวต่อพวกเขาว่า พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่นอนอย่างไร เราไม่พอใจในความตายของคนอธรรม แต่พอใจในการที่คนอธรรมหันจากทางของเขาและมีชีวิตอยู่ไม่ใช่หรือ จงหันกลับ จงหันกลับจากทางชั่วของเจ้า โอ พงศ์พันธุ์อิสราเอลเอ๋ย ทำไมจึงยอมตาย ฟังในข้อพระคัมภีร์นี้แล้วรู้สึกว่าคุณพระเจ้าทรงเต็มไปด้วยความรักและเมตตาเลยนะครับ”

“แน่นอนทีเดียว พระองค์ทรงเป็นเช่นนั้น” คุณแม่บอก “แต่เพราะว่าคนทั้งหลายต่างเชื่อว่าคนบาปล้วนต้องทนทุกข์ทรมานตลอดไปในนรก พวกเขากลายเป็นหวาดกลัวพระเจ้า และบางคนกลายเป็นพวกไม่เชื่อว่ามีพระเจ้า”

“ไม่ใช่ทุกคนจะหลงเชื่อคำโกหกเกี่ยวกับคนบาปต้องทนทุกข์ทรมานในนรกของชาตานไปทั้งหมด แต่พวกเขาต่างรู้สึกว่าคุณพระเจ้าทรงเห็นมโหิด

มากที่ลงโทษคนบาปแบบนั้น ดังนั้นซาตานจึงได้โอกาสหลอกคนเหล่านี้ด้วยวิธีตรงกันข้าม โดยการชักจูงพวกเขาให้เชื่อว่าพระเจ้านั้นทรงอ่อนโยน และใจดีพร้อมที่จะช่วยทุกคนให้รอดไม่ว่าเขาจะยอมรับการพลีพระชนม์ชีพของพระเยซูหรือไม่ ซึ่งก็เป็นเรื่องที่เท็จเช่นกัน พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า ค่าจ้างของบาปคือความตาย ผู้ที่เลือกที่จะไม่ยอมรับการพลีชีพของพระเยซูเพื่อไถ่บาปของเขาจะต้องได้รับค่าจ้างในความผิดบาปของเขาอย่างแน่นอน”

“ตามความเป็นจริงแล้ว พระเจ้าทรงตระหนักดีว่าผู้ที่เลือกซาตานเป็นผู้นำจะไม่มีความสุขบนสวรรค์ ลองคิดดูสิ หากลูกใช้ทั้งชีวิตของลูกที่เต็มไปด้วยความเกลียดชังเคียดแค้นบนโลกนี้ ลูกจะต้องการไปสวรรค์เพื่อใช้ชีวิตนิรันดร์กับผู้คนที่ถูกเกลียดชังบนโลกนี้ไหม สวรรค์คงจะเป็นที่ทุกข์ทรมานสำหรับคนบาปต่าง ๆ พวกเขาจะไม่มีวันชอบมันแน่ พระคัมภีร์ได้บอกเราอย่างชัดเจนว่าจะเกิดอะไรขึ้นเมื่อเราตาย พระคัมภีร์กล่าวว่า จะมีความตายครั้งสุดท้ายสำหรับผู้ที่ไม่รักพระเจ้า ในพระธรรมอพยพ 34:6-7 ได้พูดถึงเรื่องนี้

แล้วพระยาห์เวห์เสด็จผ่านไปข้างหน้าท่าน ตรัสว่า “พระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์ เป็นพระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยพระกรุณาและพระคุณ พระองค์รักริ้วขำ ทรงบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคง และความสัตย์จริง ผู้ทรงสำแดงความรักมั่นคงจนถึงพัน ๆชั่วอายุคน ผู้ประทานอภัยการล่วงละเมิด การทรยศ และบาป แต่จะไม่ทรงละเว้นการลงโทษอย่างแน่นอน และทรงให้โทษบิดาตกทอดไปถึงลูกหลานถึงสามชั่วสี่ชั่วอายุคน”

“และพระธรรมสดุดี 145:20 กล่าวไว้ว่า ‘พระยาห์เวห์ทรงเฝ้ารักษาทุกคนที่รักพระองค์ แต่พระองค์จะทรงทำลายคนอธรรมทุกคน’”

“กล่าวไว้ชัดเจนมากเลยครับ” ไมเคิลพูด

“ลูกเข้าใจใช่ไหมว่าพระเจ้าทรงเป็นต้นกำเนิดของชีวิต” คุณแม่ถาม

“เข้าใจครับ” ไมเคิลตอบรับ “พระองค์ทรงเป็นผู้เดียวที่ให้กำเนิดชีวิตและปกป้องเราให้มีชีวิตอยู่”

“ถูกต้อง” คุณแม่บอก “ดังนั้นเมื่อทุกคนได้ทำการตัดสินใจเลือกครั้งสุดท้ายแล้วว่าจะอยู่ฝ่ายใด จึงไม่มีเหตุผลที่พระเจ้าจะรักษาชีวิตของ

ผู้ที่ตัดสินใจเลือกที่จะไม่อยู่ฝ่ายพระองค์ไว้ เมื่อพระเจ้าทรงถอนการคุ้มครองพวกเขา พวกเขาจึงไม่มีทางรอด”

คุณแม่อธิบายต่อ “เมื่อพระเจ้าทรงทำลายโลกในยุคของโนอาห์ พระองค์ทรงทำไปด้วยความปราณีต่อคนเพียงไม่กี่คนที่หลงเหลืออยู่บนโลกนี้ เนื่องจากโลกใบนี้ได้กลายเป็นที่แสนชั่วช้าเลวทราม หากพระเจ้าทรงอดกลั้นรอดต่อไป ก็คงจะไม่มีผู้ใดที่ยังสัตย์ซื่อต่อพระองค์หลงเหลืออยู่เลย ในทำนองเดียวกัน พระองค์ทรงเมตตาเมื่อครั้งทำลายล้างเมืองโสโดม และเมื่อพระเจ้าจะทรงทำลายโลกนี้เมื่อเวลาสิ้นยุคมาถึง พระองค์จะทรงสำแดงพระเมตตาปราณีของพระองค์อีก พระองค์จะทรงหยุดความเศร้าและความทุกข์ทรมานพร้อมทั้งกำจัดบาปไปจนสิ้น เพื่อจะได้ไม่มีความเจ็บปวดทรมานอีกต่อไป ไม่เคลือบคลุมช่วยอ่านพระธรรมสดุดี 9:5-6 ให้ที่ซี”

ไม่เคลือบคลุมอ่าน “...พระองค์ได้ทรงตำหนิบรรดาประชาชาติ และทรงทำลายคนอธรรม แล้วทรงลบชื่อพวกเขาออกไปเป็นนิรันดร์ ตั้ตรูได้ถึงจุดจบในความพินาสตลอดกาล ส่วนเมืองทั้งหลายของเรา พระองค์ก็ทรงถอนรากถอนโคน และอนุสรณ์ของพวกเขา ก็สูญไป’ ฟังคล้ายทุกสิ่งจบลงอย่างราบคาบเลยครับ” ไม่เคลือบคลุม

“และไม่มีที่ไหนเลยที่ลูกจะอ่านพบว่าผู้คนร้องไห้ระงมตัวบิตองด้วยความเจ็บปวดอย่างไม่มีที่สิ้นสุด และตะโกนแข่งตำพระเจ้าสำหรับความทุกข์ทรมานที่พวกเขาได้รับชั้วันรันดร์ ที่จริงแล้ว พระคัมภีร์กล่าวอย่างชัดเจนว่า เมื่อความผิดบาปได้จบสิ้นลง และคนบาปทั้งปวงถูกทำลายสิ้น พวกเราทั้งหลายที่เหลืออยู่จะพากันร้องเพลงสรรเสริญพระเกียรติของพระเจ้าตลอดไป ตามที่กล่าวไว้ในพระธรรมวิวรณ์ 5:13 ว่า แล้วข้าพเจ้าได้ยินเสียงสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมด ทั้งในสวรรค์ บนแผ่นดินโลก ใต้แผ่นดินโลก ในมหาสมุทร และทุกสิ่งซึ่งอยู่ในที่เหล่านั้น ร้องว่า ‘ขอให้คำสดุดี พระเกียรติ พระสิริ และอำนาจ จงมีแด่พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง และแด่พระเมษโปดกตลอดไป เป็นนิรันดร์”

“ซาตานที่ชั่วพลอกคริสเตียนมากมายว่า พวกเขาจะขึ้นสวรรค์ทันทีเมื่อพวกเขาเสียชีวิต แต่พระคัมภีร์สอนว่า ผู้ที่ตายไปนั้นเพียงแต่หลับไปไม่รู้สึกรู้สีกตัวเท่านั้น เพื่อรอพระเยซูทรงมาปลุกให้ตื่นขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง”

“เราเคยเรียนข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับเรื่องนี้ที่โรงเรียนแล้วครับ” ไมเคิลบอก “มันอยู่ในพระธรรมบัญญัติ 9:5 ซึ่งกล่าวว่า ‘เพราะว่าคนเป็นย่อมรู้ว่าเขาเองคงจะตาย แต่คนตายแล้วก็ไม่รู้อะไรเลย เขาไม่อาจรับรางวัลอีก เพราะว่าใครๆ ก็พากันลืมเขาเสียหมด’”

“และข้อ 6 กับข้อ 10 กล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วย” คุณแม่เสริม “หลังจากที่ผู้ใดเสียชีวิตไปแล้ว ทั้งความรักของพวกเขาและความซัง พร้อมกับความอิจฉาของพวกเขาได้สูญไปแล้ว และเขาทั้งหลายจะไม่มีส่วนในสิ่งใดที่เกิดขึ้นในโลกนี้อีกต่อไป...มีของเจ้าจ้างงานอะไร ก็จงทำการนั้นด้วยเต็มกำลัง เพราะในแดนคนตายที่เจ้าจะไปนั้นไม่มีการงาน หรือความคิด หรือความรู้ หรือปัญญา”

“ตอนนี้ลูกอ่านพระธรรมสดุดี 6:5 ซิ” คุณแม่บอก

ไมเคิลอ่าน “เพราะในความตาย ไม่มีการระลึกถึงพระองค์ ในแดนคนตาย ใครเล่าจะยกย่องพระองค์”

“และพระธรรมสดุดี 115:17 กล่าวว่า ‘คนตายไม่สรรเสริญพระยาห์เวห์ และทุกคนที่ลงไปสู่ที่ฝังศพก็เช่นกัน’” คุณแม่อ่าน “และก็พระธรรมสดุดี 146:4 กล่าวว่า ‘เมื่อลมหายใจของเขาพราวไป เขาก็กลับเป็นดิน ในวันเดียวกันนั้น ความคิดของเขาก็สูญสิ้นไป’ ดังนั้นจากข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ บอกเราอย่างชัดเจนว่า เมื่อผู้ใดเสียชีวิตลง เขาจะกลับไปในหลุมฝังศพ ไม่มีวิญญาณใดๆ ที่ยังคงมีชีวิตอยู่อีกต่อไป และรับรู้เหตุการณ์ใดๆ ที่เกิดขึ้น”

“หากคนดีทั้งหลายขึ้นไปสู่สวรรค์เมื่อพวกเขาตายไปอย่างที่ซาตานหลอก แล้วทำไมพระเยซูจึงทรงต้องบอกเราว่าพระองค์จะเสด็จมายังโลกอีกครั้งหนึ่ง เพื่อปลุกพวกเขาให้ฟื้นคืนชีพ และประทานรางวัลแก่พวกเขา พวกเขา น่าจะไปใช้ชีวิตอย่างมีความสุขเป็นรางวัลไปตั้งนานแล้วมิใช่หรือ”

ไมเคิลหัวเราะ “ฟังแล้วไม่มีเหตุผลเลยนะครับ แล้วจะมีวันพิพากษาไปเพื่ออะไร”

“แล้วพวกเขาจะไปมีความสุขบนสวรรค์ได้อย่างไร” คุณแม่ถาม “ในเมื่อคนอื่นอีกมากมายแม้แต่คนที่เขารักต้องทนทุกข์ทรมานอยู่ในนรก พวกเขา จะมีความสุขได้อย่างไรเมื่อเห็นความทุกข์ และการดิ้นรนของผู้ที่เขารักยังมีชีวิตอยู่บนโลกนี้”

“เรามาอ่านพระธรรมอีกบทหนึ่งที่บอกเราอย่างชัดเจนว่าจะเกิดอะไรขึ้นเมื่อพระเยซูทรงเสด็จมาอีกครั้งหนึ่ง ไมเคิล แม่จะช่วยลูกเปิดหาพระธรรม 1 โครินธ์ 15:52-55 ให้ลูกอ่านนะ”

ในช่วงขณะเดียว ในพริบตาเดียว เมื่อเป่าแตรครั้งสุดท้าย เพราะว่าจะมีการเป่าแตร และพวกที่ตายแล้วจะถูกทำให้เป็นขึ้นโดยปราศจากความเสื่อมสลาย แล้วเราจะถูกเปลี่ยนใหม่ เพราะว่ามีสิ่งที่เสื่อมสลายได้นี้ต้องสวมด้วยสิ่งที่เสื่อมสลายไม่ได้ และสภาพที่ต้องตายนี้ต้องสวมด้วยสภาพที่ไม่ตาย เมื่อสิ่งที่เสื่อมสลายได้นี้สวมด้วยสิ่งที่เสื่อมสลายไม่ได้และสภาพที่ต้องตายนี้สวมด้วยสภาพที่ไม่ตาย เมื่อนั้นพระวณะที่เขียนไว้จะสำเร็จว่า “ความตายก็ถูกกลืนเข้าไปในชัยชนะแล้ว โอ ความตาย ชัยชนะของเจ้าอยู่ที่ไหน โอ ความตาย เหล็กไนของเจ้าอยู่ที่ไหน”

“ฟังดูน่าอัศจรรย์จริงไหม” คุณแม่บอก

“ผมคงตื่นตื่นหน้าดูเลยครับ” ไมเคิลพูด “ผมจะได้กอดคุณย่าโจ และเล่นกับเพื่อนผม แอนดี้ที่ถูกรถชน คุณย่าโจคงมีผมเต็มศีรษะ และคงไม่เจ็บป่วยอีกต่อไป ส่วนแอนดี้คงมีร่างกายครบถ้วนนะครับ”

บทที่ 5

คนที่ตายไปแล้วพูดกับเราได้ไหม

“คุณแม่ครับ” ไมเคิลเรียก “คุณแม่ยังจำได้ไหมครับเรื่องที่คุณป้าจ๋าไปหาหมอ และหมอบอกผู้หญิงคนนั้นบอกว่ามีผู้ที่สามารถนั่งมานเข้าทรง เพื่อติดต่อพูดคุยกับผู้ที่ตายไปแล้วได้ แล้วพวกเขาก็ทำได้จริงๆ หรือครับ”

“ทำไม่ได้หรอก” คุณแม่ตอบ “ในพระธรรมปัญญาจารย์ 9:5 บอกว่าคนตายแล้วก็ไม่รู้อะไรเลย”

“ถ้าอย่างนั้นพวกเขาคุยกับใครเล่าครับ ป้าจ๋ายังเล่าว่าคนที่นั่งมานคุยกับใครบางคน”

“ซาตานสามารถทำตัวให้เป็นเหมือนเพื่อนรักที่ตายไปแล้ว” คุณแม่ตอบ “เพื่อว่าผู้คนที่ได้จำได้ ทั้งนี้เพราะว่าซาตานนั้นเป็นวิญญาณร้ายองค์หนึ่งซึ่งสามารถแปลงตัวเองเป็นอะไรก็ได้ตามต้องการ”

“เพราะฉะนั้น เมื่อผู้คนคิดว่ากำลังคุยกับเพื่อนที่ตายไปแล้ว ที่แท้พวกเขากำลังคุยกับซาตาน หรือว่าวิญญาณร้ายสมุนของเขาหรือครับ”

“ถูกต้องจ๊ะ เราเรียกการติดต่อสื่อสารประเภทนี้ว่า การสื่อวิญญาณ ผู้ที่เชื่อเรื่องการสื่อวิญญาณจะเชื่อว่าคนเรานั้นไม่ได้ตายไปจริงๆ แต่จะอยู่ยังไม่มียันตาย พวกเขาคิดว่าคนเรานั้นก้าวหน้า และดีขึ้นเรื่อยๆ จนกลายเป็นเทพเจ้าไปในที่สุด”

“ฟังคล้ายกับสิ่งที่ซาตานหลอกเอวาในสวนเอเดนเลยครับ” ไมเคิลพูด “คล้ายกันจริงๆ” คุณแม่บอก “ซาตานหลอกเอวาว่า ‘พระเจ้าทรงรู้ดีว่าหากเจ้ากินผลของต้นไม้ต้นนั้น เจ้าจะรู้ดีรู้ชั่ว แล้วเจ้าก็จะเป็นเหมือนอย่างพระเจ้า’ เพราะคำโกหกประโยคนี้ ต่อมาพระเจ้าทรงบัญญัติข้อห้ามมาต่อต้านการทำเวทย์มนต์คาถา การเข้าทรง เหล่านี้ให้แก่อิสราเอล เพื่อว่าชนชาติอิสราเอลจะได้ไม่สับสนกับเรื่องเหล่านี้ พวกเขาไม่ได้รับอนุญาตให้มีแม่มด

หมอมี่ คนทรงเกิดขึ้น หรืออาศัยอยู่ และปฏิบัติกิจกรรมดังกล่าวใกล้ตัวพวกเขา
ลูกอ่านเกี่ยวกับข้อห้ามนี้ได้ในพระธรรมเลวีนิติ 19:31 ได้”

ไมเคิลเปิดหาข้อพระคัมภีร์นี้ และเริ่มอ่าน “อย่าไปหาคนทรง
หรือพ่อมดแม่มด อย่าเที่ยวค้นหาให้ตนเป็นมลทินไปเพราะเขาเลย เราคือ
พระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา”

“ผมจำเรื่องเกี่ยวกับคนทรงแห่งเมืองเอนโดร์ที่กษัตริย์ซาอูลไปพบ
เพราะเขากังวลว่าสงครามในวันรุ่งขึ้นจะเป็นเช่นไร ซาอูลได้เห็นบางสิ่งที่ดู
คล้ายผู้เผยพระวจนะซาอูเอล แต่คุณแม่บอกว่านั้นไม่ใช่ซาอูเอล”

“ถูกแล้วจ๊ะ” คุณแม่ตอบ “ก็ตอนนั้นซาอูเอลได้เสียชีวิตไปแล้ว”

“แต่ผู้ที่กษัตริย์ซาอูลเห็นบอกเขาว่า เขาจะตายในสงครามของวันรุ่งขึ้น
และก็เป็นจริงตามนั้น”

“ถูกต้อง ซาตานรู้ดีว่าแผนการของเขาในวันรุ่งขึ้นจะเป็นอย่างไร และ
หากพระเจ้าไม่ทรงห้ามแผนงานของเขาให้เกิดขึ้น เขาก็ย่อมสามารถที่จะ
คาดเดาสิ่งที่เขาต้องการทำอยู่แล้ว ดังนั้นพวกเขาทรง หรือหมอดูส่วนใหญ่จะ
เดาเหตุการณ์ถูก แต่พวกเขาก็ยังคงถูกนำโดยซาตานอยู่นั่นเอง และเราจึงควร
อยู่ให้ห่างจากคนพวกนี้”

“ผมคิดอย่างนั้นเหมือนกันครับ” ไมเคิลพูด “กับซาตานที่โหดเหี้ยม
อย่างนั้น เราควรอยู่ห่างจากเขาให้มากเท่าที่จะทำได้”

“และจงระลึกไว้เสมอว่า” คุณแม่พูด “ซาตานจะควบคุมเราได้ก็ต่อเมื่อ
เรายอมแพ้ต่อการทดลองของเขา พระเจ้าทรงสถิตอยู่เพื่อปกป้องเราตราบไต่ที่
เราอธิษฐานร้องขอต่อพระองค์”

บทที่ 6

กุญแจสี่ดอกสู่สวรรค์

มาร์ติน ลูเทอร์

“เราจะคุยเรื่องของใครในวันนี้ครับ คุณแม่” ไมเคิลถาม

“มาร์ติน ลูเทอร์ จ๊ะ” คุณแม่ตอบ “เขามีชีวิตอยู่ตอนประมาณปี ค.ศ. 1500”

“อ้อ ผมเคยได้ยินเรื่องของท่านลูเทอร์ครับ” ไมเคิลบอก “เขาเป็นผู้ประพันธ์เพลง พระยะโฮวาเป็นป้อมปราการ” (เพลงสรรเสริญเลขที่ 233) ไมเคิลเริ่มร้อง

“พระยะโฮวาเป็นป้อมปราการ
ทรงอิทธิฤทธิ์อันยิ่งใหญ่
พระองค์อาจช่วยปลดเปลื้องความทุกข์
อันมีมาตั้งสายน้ำไหล”

“ดีมากจ๊ะลูก” คุณแม่เอ่ยปากชม “ลูกคิดว่ามาร์ติน ลูเทอร์ เข้าใจเรื่องป้อมปราการมากน้อยเพียงไร”

“ผมไม่ทราบครับ” ไมเคิลตอบ “เขาอาศัยอยู่ในปราสาทหรือครับ”

“ชั่วระยะเวลาหนึ่งจ๊ะ” คุณแม่ตอบ “แต่ไม่ได้ใช้ชีวิตอย่างสุขสบายนะ เขาเป็นนักโทษอยู่ในประสาธ แม้จะเล่าเรื่องของเขาตั้งแต่แรกดีกว่า”

“ตอนที่มาร์ติน ลูเทอร์ เริ่มเข้าเรียนในโรงเรียน คุณพ่อของเขาต้องการให้เขาเป็นนักกฎหมาย คุณพ่อคุณแม่ของเขาอยากจนมาก มีช่วงหนึ่งที่มาร์ติน ต้องออกไปร้องเพลงจากบ้านหนึ่งไปยังอีกบ้านหนึ่งเพื่อหาเงินมาซื้ออาหารประทังชีวิต บ่อยครั้งเขาต้องเข้านอนโดยไม่มีอาหารตกถึงท้อง”

“หลังจากเข้าเรียนในวิทยาลัยได้สองปี มาร์ติน ลูเทอร์ ตัดสินใจแล้วว่า เขาอยากจะเป็นบาทหลวงมากกว่านักกฎหมาย คุณพ่อของเขาโกรธมาก ทั้ง

คุณพ่อและคุณแม่ของมาร์ตินเลี้ยงดูอบรมลูกให้รักพระเจ้าอยู่เสมอ และพวกเขา
เฝ้าอธิษฐานขอพรจากพระเจ้าให้แก่ลูก อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เคยหวังให้เขา
เป็นบาทหลวงเลย ถึงแม้เวลานั้น คุณพ่อของเขามีฐานะที่ดีขึ้น แต่เขาก็ปฏิเสธ
ที่จะส่งเงินให้มาร์ตินเรียนต่อหากมาร์ตินยังยืนยันกรานที่จะเป็นบาทหลวง แต่ใน
เวลาต่อมา คุณพ่อคุณแม่ของเขาได้เปลี่ยนใจและส่งเงินช่วยเหลือเขา”

“มาร์ติน ลูเทอร์ เป็นคนดีที่รักพระเจ้ามาก เขาเริ่มกังวลมากขึ้นทุกวัน
ถึงความผิดบาปต่างๆ ของตนเอง และต้องการทำให้พระเจ้าพอพระทัย เพื่อ
พระองค์จะทรงอภัยความผิดบาปแก่เขา เขาจึงมักอดอาหารบ่อยๆ”

“อะไรครับ อยู่โดยไม่รับประทานอาหารหรือครับ” ไมเคิลร้องด้วยความตกใจ

“ใช่จ๊ะ” คุณแม่ตอบ “และก็ตื่นนอนทั้งคืน สิ่งเหล่านี้เรียกว่าการ
อธิษฐานได้รู่ เขามักทำเช่นนี้เพื่อลงโทษตัวเองในความผิดบาปของเขา”

“ฟังแล้วคล้ายกับทำลายสุขภาพตนเองนะครับ” ไมเคิลพูด

“ใช่จ๊ะ” คุณแม่ตอบ “ไม่นานจากนั้นเขาก็เริ่มป่วย เขาป่วยมากจน
เป็นลมอยู่บ่อยๆ และถึงแม้ว่าเขาจะหยุดอดอาหาร และอธิษฐานได้รู่แล้ว แต่
สุขภาพของเขาก็ยังไม่เป็นปกติเหมือนเดิม”

“น่าเศร้านะครับ” ไมเคิลพูด “เขาไม่ทราบหรือครับว่า พระเยซูทรงพลี
พระชนม์เพื่อเขา เขาไม่จำเป็นต้องทำอย่างนั้นเลยครับ”

“เขาไม่ทราบนะสิ แต่ต่อมาเขาก็ค้นพบ” คุณแม่เล่าต่อ “ในอาราม
แห่งหนึ่ง”

“อารามคืออะไรครับ” ไมเคิลถามชัดเจน

“เป็นสถานที่ๆ พระ บาทหลวง และผู้นำต่างๆ ของโบสถ์อาศัยอยู่ใน
นั้น”

“แล้วพระคืออะไรครับ” ไมเคิลถามอีก

“พระเป็น” คุณแม่ตอบ “บาทหลวงที่พิเศษประเภทหนึ่ง พวกเขา
คำปฏิญาณตนที่แตกต่างจากผู้อื่น และอยู่กันเฉพาะในหมู่พวกเขาเองใน
อาราม วันหนึ่งตอนที่มาร์ตินอาศัยอยู่ในอาราม เขาพบบางสิ่งที่ทำให้เขา
ตื่นเต้นมาก มันพระคัมภีร์ภาษาละตินเล่มหนึ่งถูกล่ามโซ่ไว้กับผนัง เขาเคย
เห็นพระคัมภีร์ในมหาวิทยาลัยมาก่อนและชอบอ่านมาก ตอนนั้นเขาแปลกใจ

มากที่พบเล่มหนึ่งในอารามแห่งนี้ เขาจึงใช้เวลาทุกนาทีที่ว่างแม้แต่เวลาอาหารหรือนอนหลับก็ตามในการอ่านพระคัมภีร์ภาษาลาตินนี้”

“เมื่อยิ่งอ่านไปเรื่อยๆ มาร์ติน ลูเทอร์ ยิ่งค้นพบว่า ตนเองไม่จำเป็นต้องอดอาหาร หรือทำสิ่งอื่นใดอีกเลยเพื่อล้างบาปของตนเอง เพราะว่าพระเยซูทรงชำระ และไถ่ความผิดบาปของเราไปจนหมดสิ้นแล้ว เขาค้นเห็นดีใจมาก ตอนนั้นเขาตระหนักดีแล้วว่าสิ่งที่เขาจำเป็นต้องทำคือ การรักพระเยซู การสวดขอร้องต่อพระองค์ และเชื่อฟังพระองค์”

“ไม่ใช่ทุกคนที่รู้สึกตื่นเต้นในลักษณะเดียวกับ มาร์ติน ลูเทอร์ ยังมีชายคนหนึ่งชื่อว่า เททเซล มีหน้าที่ขายใบล้างบาปในประเทศเยอรมันนี้ที่คริสตจักรนำมาจำหน่าย ใบล้างบาปเป็นกระดาษแผ่นหนึ่งซึ่งคนทั่วไปหาซื้อได้ที่อ้างว่าสามารถยกโทษความผิดบาปข้อหาเดียวหรือบางครั้งหลายๆ ข้อหาของผู้ซื้อได้ แม้กระทั่งใบล้างบาปล่วงหน้า หากผู้ซื้อวางแผนล่วงหน้าจะกระทำความผิด เททเซลก็มีขาย”

คุณแม่หยุดเล่าแล้วหัวเราะ “แม่นึกถึงเรื่องนี้ที่ไรก็รู้สึกขำ แม่เคยอ่านพบเรื่องที่น่าขันมากของนายเททเซลคนหนึ่งในหนังสือหลายเล่ม ครั้งหนึ่งเขาขายใบล้างบาปล่วงหน้าให้กับชายคนหนึ่ง วันต่อมาเขาก็เดินทางออกนอกเมืองไปยังเมืองใกล้เคียงอีกเมืองหนึ่ง ระหว่างการเดินทาง ปรากฏว่าเขาถูกชายคนนั้นดักปล้นเงินของเขาไปทั้งหมดที่ได้จากการขายใบล้างบาป เขาต่ำสาปแช่งชายคนนั้นว่าต้องถูกไฟนรกเผาไหม้ที่มาปล้นเงินของเขา แต่ชายคนนั้นก็กลับยิ้มอย่างสบายใจพร้อมกับชูใบล้างบาปล่วงหน้าที่ซื้อจากเขาเมื่อวานมาโบกใส่หน้า เททเซล จากนั้นก็ควมม้าหนีไปอย่างลอบนวลพร้อมกับเงินทั้งหมด”

“ว้าว!” ไมเคิลร้องออกมา “แล้วเททเซลยังเชื่อในใบล้างบาปอีกไหมครับ”

“เขาอาจไม่เชื่อตั้งแต่แรกเลยก็เป็นได้” คุณแม่ตอบ “ส่วนลูเทอร์นั้นก็หมั่นเทศนาสอนเกี่ยวกับความรักของพระเยซูที่มีต่อเรา และการพลีพระชนม์ของพระองค์เพื่อเราโดยที่เราไม่จำเป็นต้องพึ่งใบล้างบาป หรือวิธีอื่นใดทั้งนั้น”

“เททเซลโกรธมาก และร้องเรียนเรื่องนี้ไปยังผู้นำคริสตจักร ส่วนลูเทอร์ก็พยายามบอกแก่ประชาชนว่า ใบล้างบาปนั้นไร้คุณค่า และไม่มีค่าจำเป็น แต่เททเซลก็ยังคงขายมันต่อไป ก่อนถึงงานเทศกาลทางศาสนา งานหนึ่ง ซึ่ง

ประชาชนจากทุกสารทิศต้องเข้าเมืองเพื่อร่วมพิธีและเข้าโบสถ์ ลูเทอร์ได้ตีตีประกาศฉบับหนึ่งไว้ที่ประตูโบสถ์ ระบุถึงคำสอนของคริสตจักรที่ไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ทั้งหมด 95 ข้อรวมทั้งเรื่องโบลา้งบาปด้วย พร้อมทั้งเชิญชวนประชาชนให้เข้าฟังการอธิบายของเขาในโบสถ์วันรุ่งขึ้น”

“ลูเทอร์ยื่นหยัดชี้ให้ประชาชนเห็นถึงคำสอนต่างๆ ของคริสตจักรที่ไม่ปรากฏในพระคัมภีร์ ชาวบ้านมากมายเห็นด้วยกับเขา แต่เหล่าผู้นำคริสตจักรกลับโกรธเขามากขึ้น ในที่สุดพระสันตะปาปา ประมุขของคริสตจักรประกาศคำวินิจฉัยว่าเขาเป็นพวกนอกศาสนา และสั่งขับพยานี้กรรมเขา และเหล่าผู้ติดตามของเขาทั้งหมดด้วย”

“บัพพพานี้กรรมคืออะไรครับ” ไมเคิลถาม

“หมายความว่า พระสันตะปาปาตัดสินห้ามทุกคนติดต่อสื่อสารกับเขา ลูเทอร์ไม่อาจขึ้นสวรรค์ได้ ไม่อาจอธิษฐานถึงพระเจ้าได้อีกต่อไป ลูเทอร์ไม่อาจเข้าร่วมนมัสการกับคริสเตียนคนอื่นๆ อีกต่อไป และหากเขาเสียชีวิต เขาไม่สามารถจะถูกฝังในสุสานเดียวกับคริสเตียนได้”

“พระสันตะปาปาทำอย่างนั้นไม่ได้นะครับ” ไมเคิลพูด “มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่ทรงตัดสินว่าผู้ใดควรขึ้นสวรรค์”

“ถูกของลูกจ๊ะ” คุณแม่กล่าว “แต่นั้นเป็นเพียงคำตัดสินของพระสันตะปาปา มาร์ติน ลูเทอร์ ยังได้สอนเกี่ยวกับเรื่องอื่นอีกมากมายเช่นกัน ซึ่งล้วนแต่สร้างความเคียดแค้นแก่เหล่าผู้นำคริสตจักร เขาเทศนาต่อต้านการใช้จ่ายสุรุษสุร่ายเกี่ยวกับราชวงศ์ต่างๆ พิธีเลี้ยง เสื้อผ้าอาภรณ์ อาหารแปลกๆ และการหลงมกมายอยู่ในบาปอื่นๆ ของเหล่าผู้นำคริสตจักร เขามีความเห็นเห็นว่าเหล่าผู้นำควรใช้ชีวิตที่เรียบง่ายอย่างเดียวกับชีวิตที่พระเยซูทรงกระทำ ต่อมาเหล่าผู้นำคริสตจักรนำตัวเขาไปดำเนินคดีที่ประเทศเยอรมนี และวางแผนส่งตัวเขาไปกรุงโรม แต่มาร์ติน ลูเทอร์ หลบหนีไปได้ พระเจ้ายังทรงปกป้องคุ้มครองเขา”

“คนมากมายต่างถือว่ามาร์ติน ลูเทอร์ เป็นชาวโปรเตสแตนท์คนแรก เพราะว่าเขาถูกขับไล่ออกจากคริสตจักร”

“ชาวโปรเตสแตนท์คือใครครับ” ไมเคิลถาม

“อืม” คุณแม่ตอบ “สมัยที่ลูเทอร์มีชีวิตอยู่ คริสตจักรของชาว

คริสเตียนมีอยู่เพียงคริสตจักรเดียว มีชื่อว่าคริสตจักรคาทอลิก เพราะว่าเป็นคริสตจักรที่ทุกคนสังกัด แต่ลูเทอร์ต่อต้านคำสอน และพิธีของคริสตจักรคาทอลิกที่ไม่ตรงตามคำสอนของพระเยซูในพระคัมภีร์ เมื่อเขาถูกขับไล่ออกจากคริสตจักร เขาจึงไม่ได้รับการยอมรับว่าเป็นคาทอลิกอีกต่อไป คนอื่นที่ต่อต้านคริสตจักรคาทอลิกเช่นเดียวกับลูเทอร์จึงถูกเหมารวมกันเรียกว่าเป็นพวก ‘โปรเตสแตนต์’ ซึ่งหมายถึง พวกต่อต้าน’ ลูเทอร์เป็นหนึ่งในรุ่นแรกๆ ของพวกต่อต้าน”

“อันที่จริงแล้ว มาร์ติน ลูเทอร์ ไม่ยินดีเลยที่ถูกขับออกจากคริสตจักรคาทอลิก เขาตั้งใจจริงที่จะเป็นคาทอลิกตลอดไป เพียงแต่เขาต้องการแก้ไขสิ่งที่มีผลในคริสตจักรของเขาไม่ใช่ทั้งคริสตจักรไป ซึ่งสร้างความเศร้าเสียใจแก่เขามากที่ไม่ได้มีส่วนในคริสตจักรนี้อีกต่อไป”

“แต่เขาต้องเชื่อตามที่พระคัมภีร์สอนไม่ใช่หรือครับ” ไมเคิลถาม “เขาไม่ควรคล้อยตามคริสตจักรของเขาถึงแม้ว่ามันขัดแย้งกับพระคัมภีร์”

“ใช่ เขาไม่ควรคล้อยตามอย่างยิ่ง” คุณแม่เห็นด้วย “แต่บางครั้งเขาก็สงสัยว่าเขาเองอาจผิด เพราะเหล่าผู้นำคริสตจักรต่างพร่ำบอกกับเขาว่า เขาเป็นฝ่ายผิด เขาจึงคิดว่าเป็นไปได้หรือที่เขาคนเดียวเป็นฝ่ายถูก ส่วนคนอื่น ๆ อีกมากมายผิด แต่ยิ่งศึกษาพระคัมภีร์มากเท่าไร เขายังแน่ใจว่าสิ่งที่คริสตจักรสอนมากมายหลายเรื่องนั้นผิด เพราะฉะนั้นเขาจึงยืนหยัดเทศนา และสอนสิ่งที่เขาค้นพบในพระคัมภีร์ ประชาชนในเยอรมันมากมายเริ่มฟังคำสอนของเขา และเชื่อว่าเขาเทศนาในสิ่งที่ถูกต้อง จากสาเหตุนี้จึงทำให้เหล่าผู้นำคริสตจักรยิ่งโกรธรุนแรง และกลัวเขามากยิ่งขึ้น พวกเขาทวีความพยายามยิ่งขึ้นที่จะหยุดยั้งการเทศนาสั่งสอนของเขา”

“ทำไมเหล่าผู้นำจึงเกลียดลูเทอร์มากขนาดนั้นเล่าครับ” ไมเคิลถาม “ทำไมพวกเขาไม่ยอมฟังลูเทอร์บ้าง”

“มันไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะยอมรับว่าตนเองผิด” คุณแม่ตอบ “ผู้คนทุกวันนี้มักเชื่อในสิ่งที่ตนเองต้องการเชื่อ แม้กระทั่งมันขัดกับสิ่งที่พระคัมภีร์สอน มันเป็นเช่นไรในสมัยมาร์ติน ลูเทอร์ มันก็ยังคงเป็นเช่นนั้นในสมัยนี้ และมันก็จะเป็นอย่างนี้ต่อไปจนกระทั่งพระเยซูทรงเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่ง”

“ผมอยากให้พระเยซูทรงเสด็จมาในทันทีเลยครับ” ไมเคิลพูด “แล้วทุกคนจะได้มีความสุข และเห็นพ้องต้องการในทุกเรื่องเสียที”

“วันนั้นคงจะเป็นวันที่สุดยอดไปเลยนะ” คุณแม่ตอบรับ

กุญแจสี่ดอกสู่สวรรค์

“ช่วงของคริสต์ศตวรรษที่ 19” คุณแม่บอก “มีการฟื้นฟูมากมายในคริสตจักรต่าง ๆ บ้างก็เป็นไปอย่างจริงจัง แต่ส่วนใหญ่จะเป็นเพียงประสบการณ์ชั่วคราวชั่วคราว ผู้คนต่างร้อนรนไฝหาพระเจ้า ปรกาศไฟจุดติดได้อย่างง่ายดาย แต่ก็มอดลงอย่างรวดเร็ว ทั้งให้ชีวิตทางฝ่ายวิญญาณตกอยู่ในความมืดยิ่งกว่าเดิม ผู้ประกาศศาสนาบางท่านถึงกับเทศนาสอนว่า หลังจากพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์ กฎบัญญัติต่างๆ ก็หมดความสำคัญ และไม่จำเป็นต้องยึดถือปฏิบัติกันอีกต่อไป”

“นั่นฟังแล้วไม่มีเหตุผลเลยครับ” ไมเคิลบอก

“ลูกพูดถูก” คุณแม่สนับสนุน “หากไม่มีพระบัญญัติ ความผิดบาปก็คงไม่มี เพราะว่าการผิดบาป คือการฝ่าฝืนพระบัญญัติ”

“ใช่ครับ” ไมเคิลเห็นด้วย

“และหากไม่มีบาป เราก็ไม่จำเป็นต้องมีพระผู้ช่วยให้รอด”

“ใช่ครับ” ไมเคิลตอบรับ

“และศิษยาภิบาลต่างๆ คงจะไม่มีเรื่องใดๆ ให้เทศนาสั่งสอนอีกต่อไปใช่ไหม”

“ไม่ใช่ครับ” ไมเคิลค้าน “ความคิดนี้มันไม่มีเหตุผลเลยครับ”

“อันที่จริงแล้ว” คุณแม่อธิบาย “ก้าวแรกในการทำความเข้าใจให้ถูกต้องเกี่ยวกับพระเยซูก็คือ เราต้องตระหนักถึงบาปของเรา และความจำเป็นของเราในการพึ่งพาพระเยซู พระบัญญัติเป็นเหมือนกระจกเงาช่วยสะท้อนให้เราเห็นความจำเป็นในการพึ่งพาพระองค์ มันแสดงให้เห็นความผิดบาปของเรา ว่าเราจำเป็นต้องพึ่งพาพระเยซูมากเพียงไรในการให้พระองค์อภัยความผิดบาปของเรา”

“มีกุญแจสำคัญอยู่ที่ดอกที่จะไขปริศนาอีกกลับในการไปสู่สวรรค์ด้วยกันกับพระเยซู” คุณแม่อธิบาย “กุญแจดอกแรกคือ การรู้ว่าพระบัญญัติของพระเจ้ายังคงมีความสำคัญ พระเยซูทรงตรัสในพระธรรมมัทธิว 5:17 ว่า ‘อย่าคิดว่าเรามาล้มเลิกธรรมบัญญัติและคำของบรรดาผู้เผยพระวจนะ เราไม่ได้มาล้มเลิก แต่มาทำให้สมบูรณ์ทุกประการ’”

“กุญแจดอกที่สอง” คุณแม่อธิบายต่อ “คือการรู้ว่าการฝ่าฝืนพระบัญญัติเป็นความผิดบาป ซึ่งหมายความว่า เรายังคงต้องการ การอภัยโทษ”

“นอกจากนั้น” ไมเคิลเสริม “บนสวรรค์ยังคงมีสถานนมัสการอันศักดิ์สิทธิ์และบริสุทธิ์อยู่ ก็หมายความว่า ยังคงมีเหตุผลที่ต้องคงสถานที่นั้นไว้ เพื่อให้ผู้คนได้รับการอภัยโทษบาป”

“ใช่จะ สถานนมัสการอันบริสุทธิ์ หรือพระวิหารยังคงอยู่ที่นั่นสำหรับเรา เรายังคงต้องการใช้มันในการสารภาพความผิดบาปของเรา เพื่อว่าพระเยซูจะทรงชำระบาปของเราได้ นั่นเป็นกุญแจดอกที่สาม”

“แล้วดอกที่สี่เล่าครับ” ไมเคิลถาม

“หากการรับเชื่อในพระเยซูทำไปด้วยความจริงใจ หากผู้นั้นสำนึกความผิดของตนอย่างจริงใจ และต้องการได้รับการอภัยโทษ ก็จะเกิดการเปลี่ยนแปลงในชีวิตของคนๆ นั้น ประสบการณ์ของเรากับพระเจ้าจะไม่ใช่ว่าเกิดขึ้นชั่วประเดี๋ยวประด๋าว ที่สุขสกาบเพียงชั่วระยะเวลาสั้นๆ แล้วก็มอดดับไป แต่จะเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืนในชีวิตของเรา การได้มารับเชื่อพระเยซูทำให้เราเปลี่ยนแปลง และการเปลี่ยนแปลงนี้ควรมีผลตลอดชั่วชีวิตของเรา การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้เป็นพยานว่าเราได้รับเชื่อพระเยซู และรักพระองค์อย่างจริงใจ นั่นคือการรับเชื่อที่แท้จริง และเป็นกุญแจดอกสุดท้ายนำเราเข้าสู่แผ่นดินสวรรค์”

“พระเจ้าทรงสร้างความมั่นใจให้กับพวกเราว่า พระองค์ทรงประทานทุกสิ่งที่เราจำเป็น จริงไหมครับ” ไมเคิลพูดออกมา

บทที่ 7

ความปลอดภัยอยู่ในพระคัมภีร์

“เมื่อคืนนี้ เราคุยกันถึงยุคแห่งความยากลำบากซึ่งกำลังจะมาถึง” ไมเคิลพูดด้วยสีหน้าที่เคร่งเครียด “แล้วเราจะทำอะไรที่จะผ่านพ้นช่วงเวลานั้นโดยที่ยังคงยึดมั่นอยู่ในฝ่ายของพระเยซูคริสต์”

“ยังดีที่พระเจ้าทรงประทานคำแนะนำให้แก่พวกเราแล้วในพระคัมภีร์” คุณแม่ตอบ “นั่นจะคุ้มครองเราให้ปลอดภัยหากเราปฏิบัติตามพระวาทะของพระองค์”

“คุณแม่หมายความว่า หากเราทำตามพระวาทะของพระเจ้าในพระคัมภีร์แล้ว เราจะไม่มีอันตรายจากภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้นหรือครับ” ไมเคิลถาม

“ไม่ใช่อย่างนั้นเสียทีเดียวจ๊ะ” คุณแม่บอก “แม่มั่นใจว่าพระเจ้าจะทรงทำเท่าที่พระองค์ทรงทำได้เพื่อให้เราปลอดภัยในฝ่ายกายภาพ แต่บางครั้งคนดี ๆ ก็อาจรับอันตรายได้ แม่หมายความว่า พระเจ้าจะคุ้มครองเราให้ปลอดภัยในฝ่ายจิตวิญญาณ หากเราเลือกที่จะติดตามพระองค์ พระองค์จะทรงช่วยเราให้ติดตามพระองค์ได้ใกล้ชิดยิ่งขึ้น”

“แน่นอน ชาตานย่อมทำทุกวิถีทางที่เขาสามารถทำได้เพื่อกีดกันผู้คนไม่ให้เรียนรู้พระคัมภีร์ เขาสร้างข้อความเทียมเท็จเพื่อทำให้ผู้คนสับสนจนทำให้บอกไม่ถูกถึงความแตกต่างระหว่างเรื่องที่พระเจ้าสอน กับเรื่องที่คนอื่นอ้างว่าเป็นคำสอนของพระเจ้า เพื่อที่เราจะยึดมั่นสัตย์ซื่อต่อพระองค์ในช่วงเวลาแห่งการทดลองที่จะมาถึงนี้ เราจำเป็นต้องเตรียมตัวเราเองให้เข้าใจในสิ่งที่พระคัมภีร์สอน นางไว้ท์กล่าวว่า เราจำเป็นต้อง ‘เสริมความเข้มแข็งทางสติปัญญาของเรา’ ด้วยความจริงของพระคัมภีร์ เพื่อความปลอดภัยในฝ่ายจิตวิญญาณ ลูกคิดถึงสิ่งใดเมื่อคิดถึงเมืองที่มีการเสริมความมั่นคงแข็งแรง”

ไมเคิลคิดอยู่สักครู่หนึ่ง “เมืองนั้นต้องมีกำแพงเมืองที่แข็งแรงและทหารที่มีประสิทธิภาพ ใช่ไหมครับ”

“ใช่แล้ว” คุณแม่เห็นด้วย “แล้วน่าจะมီးอะไรที่ควรจะสะสมสำรองไว้ภายในกำแพงเหล่านั้นด้วย”

“อ้อ ใช่ครับ” ไมเคิลยิ้ม “เมืองคงจะยืนหยัดมั่นคงอยู่ได้ไม่นานหากในเมืองปราศจากเสบียงอาหารและน้ำ”

“ถูกต้อง” คุณแม่พูด “แล้วกำแพงและทหารหมายถึงอะไร ใน ‘เมืองที่เสริมความแข็งแกร่ง’ แห่งสติปัญญาของเรา ลูกรู้ไหม”

“ผมคิดว่า บางทีกำแพงคงจะเหมือนกับพระบัญญัติของพระเจ้าที่ปกป้องคุ้มครองเรา ส่วนทหารนั้นคงจะเทียบได้กับเหล่าทูตสวรรค์” ไมเคิลตอบ

“แม่คิดว่าลูกพูดถูก” คุณแม่กล่าว “แล้วเสบียงอาหารในเมืองเล่าสื่อถึงอะไร”

“อาจจะสื่อถึงความเข้าใจในพระคัมภีร์ที่สะสมไว้ในสติปัญญาของเราเองใช่ไหมครับ”

“แน่นอน หากเราต้องการหลีกเลี่ยงจากการถูกหลอกลวง เราจำเป็นต้องมีความรู้ที่แท้จริงของพระคัมภีร์สะสมไว้ในสติปัญญาของเรา มิฉะนั้นแล้วเราจะเชื่อในความรู้อีกของเรา หรือข้อมูลมากมายที่คนอื่นบอกเรา โดยที่เราไม่รู้ว่ามีสิ่งที่คุณเขาบอกสอดคล้องกับพระวจนะของพระเจ้าหรือไม่”

ไมเคิลพูดว่า “ดูเหมือนว่าเราจำเป็นต้องแน่ใจว่าเราได้เริ่มใช้เวลาศึกษาพระคัมภีร์ตั้งแต่ตอนนั้นเลย นอกจากนั้นเรายังต้องจำสิ่งที่ได้เรียนแล้วให้แม่นยำด้วย”

“นั่นเป็นสิ่งที่เราได้เริ่มทำกันมาแล้วจากการแบ่งปันพระวจนะของเราเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ เหล่านี้แหละ” คุณแม่บอก “และเราต้องแน่ใจว่าเราได้เชิญพระเยซูเข้ามาสถิตในใจของเราทุกวันด้วย ให้เรามาศึกษาข้อพระคัมภีร์บางข้อในตอนนี้นะกัน ลูกลองอ่านพระธรรมวิวรณ์ 14:9 ซึ่”

“ตกลงครับ” ไมเคิลตอบ “และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งซึ่งเป็นองค์ที่สามก็ตามไปประกาศด้วยเสียงดังว่า ‘ถ้าใครบูชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน และรับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของเขา’ เครื่องหมายอะไรของสัตว์ร้ายครับคุณแม่ และเราจะหลีกเลี่ยงจากการได้รับเครื่องหมายพวกนี้ได้อย่างไรครับ แล้วมันมีลักษณะอย่างไรครับ มันเหมือนกับรอยสักแบบนั้นหรือเปล่าครับ”

“ไม่จ๊ะ” คุณแม่อิม “เครื่องหมายของสัตว์ร้ายไม่ใช่สิ่งที่เราจะมองเห็นเหมือนกับรอยสักที่เห็นเด่นชัดบนร่างกาย เครื่องหมายของสัตว์ร้ายเป็นวิธีการบรรยายของพระคัมภีร์ถึงผู้คนที่ยอมรับการเรียกร้องบางประการของซาตานในยุคสุดท้าย ข้อพระคัมภีร์ระบุว่าผู้ที่เลือกที่จะปฏิบัติตามซาตานและกฎระเบียบของเขาแทนการปฏิบัติตามพระเจ้าและพระบัญญัติของพระองค์ จะถูกตีเครื่องหมายว่าไม่สัตย์ซื่อต่อพระเจ้า คนทั้งหลายที่ทำตามคำสอนของผู้นำคริสตจักรของพวกเขาแทนการศึกษาในพระคัมภีร์ด้วยตนเอง จะถูกตี ‘เครื่องหมาย’ ว่าไม่สัตย์ซื่อ”

“หมายความว่า เราไม่ควรไว้วางใจผู้นำคริสตจักรของเราเลยหรือครับ”
ไมเคิลถาม

“ไม่ใช่จ๊ะ” คุณแม่บอก “ผู้นำส่วนใหญ่ในคริสตจักรของเราล้วนเป็นคนดี น่านับถือ และเป็นผู้ติดตามพระเจ้า แต่เราทั้งหลายต้องรับผิดชอบในการศึกษาพระคัมภีร์ของเราเอง เราต้องแน่ใจว่าสิ่งที่เราศึกษาเป็นพระวจนะที่แท้จริงของพระเจ้า คนทั้งหลายต่างมีความจำเป็นต้องตัดสินใจเลือกที่นำลำบากใจ เพราะบางครั้งความจงรักภักดีของเราอาจเกิดแตกแยกไม่ตรงกันก็เป็นได้ บางทีสมาชิกบางคนภายในครอบครัว หรือคนรัก หรือเพื่อนสนิทของเรบางคนอาจตัดสินใจทางเลือกที่ผิดก็เป็นได้ แต่พระเยซูทรงสามารถช่วยเราได้ พระธรรมสดุดี 16:7-8 สัญญาว่า ‘ข้าพเจ้าถวายสารทุกข์แต่พระยาห์เวห์ผู้ประทานคำปรึกษาแก่ข้าพเจ้า เออ ตอนกลางคืนจิตใจของข้าพเจ้าเตือนสอนข้าพเจ้า ข้าพเจ้าตั้งพระยาห์เวห์ไว้ตรงหน้าเสมอ เพราะพระองค์ประทับที่ขวามือ ข้าพเจ้าจึงไม่หวั่นไหว’ นั่นเป็นคำสัญญาที่หนุนใจใช่ไหม และแม่ยังชื่นชอบคำอธิษฐานที่ดาวิดอธิษฐานในพระธรรมสดุดี 119:18 ที่กล่าวว่า ‘ขอทรงเปิดตาข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะเห็นสิ่งอัศจรรย์จากพระบัญญัติของพระองค์’”

“เป็นคำสัญญาที่ดีครับ” ไมเคิลบอก “ผมคิดว่าผมอยากจะอธิษฐานคำอธิษฐานนี้เหมือนกัน”

“และนี่ยังมีพระสัญญาที่หนุนใจดีมากอีกบทหนึ่งนะ” คุณแม่บอก “อยู่ในพระธรรมยอห์น 14:26 ‘แต่องค์ผู้ช่วยคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งพระบิดา

จะทรงเข้ามาในนามของเรานั้น จะทรงสอนพวกท่านทุกสิ่ง และจะทำให้ระลึกถึงทุกสิ่งที่เรากล่าวกับท่านแล้ว”

“สูดยอดเลยครับ พระเจ้าจะทรงช่วยเราจำข้อพระคัมภีร์ต่างๆ เมื่อเราต้องการ แล้วมีอะไรอีกไหมครับที่ผมจะต้องเตรียมตัวให้พร้อม” ไมเคิลถาม

“ลองเปิดอ่านพระธรรมสดุดี 119:11 ซิ” คุณแม่แนะนำ

ไมเคิลเปิดพบข้อพระคัมภีร์ดังกล่าวแล้วอ่าน “ข้าพระองค์ได้เก็บรักษาพระดำรัสของพระองค์ไว้ในใจ เพื่อข้าพระองค์จะไม่ทำบาปต่อพระองค์” มันหมายความว่าอะไรครับ คุณแม่”

“หมายความว่า หากเราเชื่อฟังพระวณะของพระเจ้าอย่างแท้จริง มันจะช่วยเราไม่ให้ทำบาป ทุกวันนี้ผู้คนมากมายตีความหมายข้อพระคัมภีร์อย่างลวกๆ หรือไม่สนใจเลย เราจำเป็นต้องยอมรับในสิ่งที่พระคัมภีร์บอกกล่าว และนำไปปฏิบัติ เรายังมีทางเลือกให้เลือกว่าเราจะเชื่อฟังใคร และในข้อพระคัมภีร์นี้สอนเราให้เลือกติดตามพระวณะของพระเจ้า และเชื่อฟังกับปฏิบัติตาม”

“ทุกวันนี้ คนมากมายต่างบอกว่ามันไม่สำคัญว่าเราจะเชื่ออะไรตราบใดที่เราทำในสิ่งที่เราคิดว่าถูกต้อง แต่นั่นไม่ใช่ความจริง ยกตัวอย่างเช่น หากเรากำลังเดินไปบนทางเส้นหนึ่ง เมื่อถึงทางแยกที่แยกออกเป็นสองทิศทาง มีป้ายบอกทางว่ามีทางเส้นหนึ่งมุ่งไปยังจุดหมายปลายทางของเรา แต่เราไม่สนใจป้ายอันนั้น และเลือกไปตามทางที่ถูกต้องใจเรา เราอาจจะไม่รู้สักอะไรแต่เรายังคงเดินอยู่บนทางที่ผิด และก็พลาดจุดหมายปลายทางของเรา”

“และนี่ยังมีอีกข้อพระคัมภีร์หนึ่งที่พูดถึงเกี่ยวกับการเลือก ลองอ่านพระธรรมยอห์น 7:17 ซิ”

ไมเคิลอ่าน “ถ้าใครตั้งใจประพฤติตามพระประสงค์ของพระองค์ คนนั้นก็จรรู้ว่าคำสอนนี้มาจากพระเจ้า หรือว่าเราพูดตามใจชอบเอง”

“หมายความว่าพระเจ้าจะช่วยเรา ให้รู้ว่าอะไรถูกต้องหากเลือกที่จะติดตามพระองค์หรือครับ”

“ถูกแล้ว” คุณแม่ตอบ

“ผมดีใจที่พระเจ้าทรงประทานพระสัญญาเหล่านี้แก่เรา” ไมเคิลบอก “คงไม่มีใครต้องหลงหายไป หากพระเจ้าทรงสัญญาจะประทานความช่วยเหลือเหล่านี้แก่เรา”

“มันเป็นเรื่องที่เขาใจยาก” คุณแม่พูด “และแม่ก็แน่ใจว่าพระเจ้าทรงต้องร้องไห้อย่างแน่นอนอนยามที่พระองค์ทรงคิดถึงเรื่องนี้”

“แต่ผมไม่ต้องการให้พระเจ้าต้องร้องไห้เพราะผมครับ ผมรักพระองค์มากเกินกว่าที่จะทำเช่นนั้นได้ ผมจะเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับเวลาที่ยากลำบากที่จะมาถึงโดยการยึดมั่นอยู่ฝ่ายเดียวกับพระองค์ และสะสมพระวจนะของพระองค์ในจิตใจและสติปัญญาของผม”

“แม่แน่ใจว่าสิ่งนี้จะเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าเป็นอย่างยิ่ง” คุณแม่พูด “และพระองค์ทรงประสงค์ให้พวกเราทำทุกสิ่งเท่าที่ทำได้ในการเตรียมพร้อม แต่จงระลึกไว้ว่า ผู้ที่ช่วยเราให้รอดคือพระเยซู มันไม่ใช่ความดีของเรา หรือว่าเรารู้ซึ่งพระคัมภีร์มากเพียงใด”

“ผมทราบครับ” ไมเคิลบอก “แต่ผมก็ยังอยากที่จะแสดงให้พระองค์เห็นว่าผมรักพระองค์โดยการทำทุกสิ่งที่ทำได้เพื่อเตรียมพร้อมเมื่อเวลาที่พระองค์ทรงเสด็จมา”

บทที่ 8

บัญญัติที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลง ของพระเจ้า

“ไมเคิล” คุณแม่เรียก “วันนี้เราจะมาแบ่งปันกันในเรื่องที่คุณขำยากในการเรียนรู้ แต่มันมีความสำคัญจริงๆ ต่อความเข้าใจของเรา ลูกอยากจะทำพระธรรมวิวรณ์ 12:7-9 ใหม่ หรือว่าอยากจะทำแม่อ่าน”

“ผมจะทำเองครับ” ไมเคิลตอบพร้อมกับหยิบพระคริสตธรรมคัมภีร์ขึ้นมาเปิดข้อดังกล่าว

ขณะนั้นเกิดสงครามขึ้นในสวรรค์ มีคาเอล กับบรรดาทูตสวรรค์ของท่านต่อสู้กับพญานาค และพญานาคกับบริวารของมันก็ต่อสู้ แต่มันพ่ายแพ้และพบว่าไม่มีที่อยู่สำหรับพวกมันในสวรรค์อีกต่อไป พญานาคใหญ่ตัวนั้นคืองูตีดำบรรพ์ ที่เขาเรียกกันว่ามารและซาตานผู้ล่อลวงมนุษย์ทั้งโลก มันถูกโยนลงมาที่แผ่นดินโลก และเหล่าบริวารของมันถูกโยนลงมากับมันด้วย

“คุณแม่ครับ พระธรรมข้อนี้กล่าวอย่างชัดเจนเลยครับว่าพญานาคนั้นคือซาตาน”

“และเมื่อเรารู้ว่าพญานาคเป็นอย่างนี้แล้ว” คุณแม่กล่าวต่อ “เราก็น่าจะพร้อมที่จะเข้าใจในเรื่องอื่น ตอนนี้ลูกลองอ่านพระธรรมวิวรณ์ 13:11 ดู”

“ได้ครับ ข้อนี้บอกว่า ‘แล้วข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดิน มันมีสองเขาเหมือนลูกแกะ และพูดเหมือนพญานาค’ ดังนั้นนี่จึงเป็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งที่อัครสาวกยอห์นเห็นในนิมิต ซึ่งมันดูเหมือนอ่อนโยนจนกระทั่งมันเปิดปากพูด ใช่ไหมครับ”

“ถูกแล้ว” คุณแม่บอก “แต่เราหยุดอยู่ตรงนี้สักครู่หนึ่งนะ ก่อนที่เราจะ มาตัดสินว่าสัตว์ร้ายอ่อนโยนตัวนี้หมายถึงอะไร เราจำเป็นต้องทำความรู้จักกับ สัตว์อีกตัวหนึ่งที่กล่าวในคำพยากรณ์ของบทนี้ ลูกลองอ่านพระธรรมวิวรณ์ 13:1-10 ใต้ใหม่”

ไมเคิลเริ่มอ่าน

“และข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายตัวหนึ่งขึ้นมาจากทะเลมันมีสิบเขา และเจ็ดหัว และมีมงกุฎสิบอันอยู่บนเขาเหล่านั้นของมัน และมีชื่อ ต่างๆ ที่หมิ่นประมาทพระเจ้าจารึกไว้ที่หัวทั้งหลายของมัน สัตว์ร้ายที่ ข้าพเจ้าเห็นนั้นเหมือนเสือดาว ดินของมันเหมือนอย่างดินหมี และ ปากของมันเหมือนอย่างปากสิงโต และพญานาคให้ฤทธิ์เดช บัลลังก์ และสิทธิอำนาจยิ่งใหญ่ของมันแก่สัตว์ร้ายนั้น หัวหนึ่งของมันเหมือน อย่างถูกฟันปางตาย แต่บาดแผลจรรจนันได้รับการรักษาให้หายแล้ว คนทั้งโลกติดตามสัตว์ร้ายนั้นไปด้วยความอัศจรรย์ใจ เขาทั้งหลายบูชา พญานาคเพราะมันให้สิทธิอำนาจแก่สัตว์ร้าย พวกเขาบูชาสัตว์ร้ายนั้น กล่าวว่ “ใครจะเหมือนสัตว์ร้ายนี้? และใครจะสามารถต่อสู้กับมันได้?”

พระเจ้าทรงอนุญาตให้สัตว์ร้ายนั้นใช้ปากพูดจาใหญ่โตและหมิ่น ประมาทพระเจ้า และทรงอนุญาตให้มันใช้สิทธิอำนาจทำการสี่สิบสอง เดือน มันเปิดปากของมันพูดหมิ่นประมาทพระเจ้า พูดหมิ่นประมาท ต่อพระนามของพระองค์ ต่อสถานที่สถิตของพระองค์ และต่อพวกที่ อยู่ในสวรรค์ และทรงอนุญาตให้มันทำสงครามกับบรรดาชนมิกชน และชนะพวกเขา และประทานให้มันมีสิทธิอำนาจเหนือทุกเผ่า ทุก ชนชาติ ทุกภาษา และทุกประชาชาติ และคนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดิน โลกจะบูชาสัตว์ร้ายนั้น คือคนที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของ พระเมษโปดกผู้ถูกปลงพระชนม์ตั้งแต่แรกสร้างโลก

ใครมีหูก็ให้ฟังเอาเถิด คนใดที่กำหนดไว้ให้เป็นชเลย คนนั้น ก็จะไปเป็นชเลย คนใดที่กำหนดไว้ให้ถูกฆ่าด้วยดาบ คนนั้นก็ต้องถูก ฆ่าด้วยดาบ นี่แหละคือความทรหดอดทนและความเชื่อที่ชนมิกชน ทั้งหลายจะต้องมี”

“พระธรรมวิวรรณ์กล่าวถึงสัตว์มากมายจริง ๆ เลยครับ” ไมเคิลบอก
“ฟังดูค่อนข้างสับสน”

“ดีละ” คุณแม่บอก “ที่จริงแล้วมีเพียงแค่สามตัวเท่านั้นที่เราอ่านพบ
ในข้อพระคัมภีร์นี้ คือ พญานาค สัตว์ที่ปรากฏตัวขึ้นจากแผ่นดิน และสัตว์ที่
ขึ้นจากทะเล เราดูแล้วว่าพญานาคนั้นหมายถึงซาตาน ตอนที่เราต้องมาพิจารณา
ว่าสัตว์ที่เหลือสองตัวนี้หมายถึงใคร เรามาเริ่มพิจารณาจากสัตว์ตัวที่ขึ้นจาก
ทะเลก่อน ตัวที่พญานาคให้ฤทธิ์อำนาจแก่มัน มีชาวโปรเตสแตนท์รุ่นแรก ๆ
หลายคนซึ่งไปตั้งสมมติฐานว่าเป็นตัวแทนของสัตว์ตัวนี้”

“สังฆราชคืออะไรครับ” ไมเคิลถาม

“สังฆราชเป็นชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งของพระสันตะปาปาทุกพระองค์ เป็น
ระบบของคริสตจักรโรมันคาทอลิก และเป็นประมุขของคริสตจักร” คุณแม่บอก

“ทำไมพวกโปรเตสแตนท์จึงคิดว่าสัตว์ตัวนี้หมายถึงสังฆราชเล่าครับ”

ไมเคิลถาม

“พวกเขาสรุปจากคำบรรยายต่าง ๆ ที่ระบุในพระธรรมวิวรรณ์กับที่ระบุ
ในพระธรรมดาเนียล เราหาอ่านได้ในพระธรรมดาเนียล 7:19-27” คุณแม่ตอบ
ไมเคิลเริ่มอ่าน

“แล้วข้าพเจ้าก็อยากทราบความจริงเกี่ยวกับสัตว์ตัวที่สี่นั้นซึ่ง
ผิดแปลกจากสัตว์อื่น ๆ ทั้งสิ้น ร่ายกาจเหลือเกิน มีฟันเหล็กและ
เล็บเท้าของสัมฤทธิ์ ซึ่งกินและฉีกเป็นชิ้น ๆ และกระแทบสิ่งที่เหลือนั้น
เสีย และเกี่ยวกับเขาสิบเขา ซึ่งอยู่บนหัวของมัน และเขาคือเขาหนึ่ง
ซึ่งงอกขึ้นมาต่อหน้าเขารุ่นแรกสามเขาที่หลุดไป เขาซึ่งมีตาและมีปาก
ที่พูดคุยโว และซึ่งดูเหมือนจะใหญ่โตกว่าเพื่อน เมื่อข้าพเจ้ามองดู
เขานี้ทำสงครามกับบรรดาผู้บริสุทธิ์และชนะ จนกว่าผู้เจริญด้วยวิญญู
เสด็จมาถึง การพิพากษาถูกมอบให้แก่บรรดาผู้บริสุทธิ์ขององค์ผู้สูงสุด
นั้น และเวลากำหนดได้มาถึงที่บรรดาผู้บริสุทธิ์จะรับราชอาณาจักร

ท่านผู้นั้นกล่าวดังนั้นว่า ‘เรื่องสัตว์ตัวที่สี่นั้นจะมีราชอาณาจักร
ที่สืบนพิภพ ซึ่งจะผิดกับราชอาณาจักรทั้งสิ้น และจะกินทั้งพิภพนี้เสีย
และเหยียบพิภพลง และทำให้เป็นชิ้น ๆ ส่วนเรื่องเขาสิบเขานั้น จาก

ราชอาณาจักรนี้จะมีกษัตริย์ 10 องค์เกิดขึ้น และมีกษัตริย์อีกองค์หนึ่ง
เกิดขึ้นภายหลัง แตกต่างจากกษัตริย์ที่มีมาก่อน และจะโค่นกษัตริย์
เสีย 3 องค์ ท่านจะพูดค่ากล่าวร้ายองค์ผู้สูงสุด และจะข่มเหงบรรดา
ผู้บริสุทธ์ขององค์ผู้สูงสุดนั้น และจะคิดเปลี่ยนแปลงวาระและธรรมเนียม
บัญญัติต่างๆ และเขาทั้งหลายจะถูกมอบไว้ในมือของท่าน ตลอดหนึ่ง
วาระ สองวาระ กับครึ่งวาระ

แต่ผู้พิพากษาที่จะขึ้นนั่งบัลลังก์ และจะทรงนำเอาราชอำนาจ
ของท่านไป เพื่อจะทรงเผาผลาญและทำลายเสียให้สิ้นสุด และราช-
อาณาจักรกับราชอำนาจ และความยิ่งใหญ่แห่งบรรดาราชาอาณาจักร
ภายใต้สวรรค์ทั้งสิ้น จะต้องถูกมอบไว้แก่บรรดาผู้บริสุทธ์คือ ประชากร
ขององค์ผู้สูงสุดนั้น แผ่นดินของท่านเหล่านี้จะเป็นแผ่นดินนิรันดร์ และ
ราชอาณาจักรทั้งสิ้นจะปรนนิบัติและเชื่อฟังท่านเหล่านี้”

“แม่ครับ แล้วสัตว์ตัวนี้หมายถึงใครเล่าครับ ตัวที่ผู้เผยพระวจนะ
ดาเนียลพูดถึง” ไมเคิลถาม

“ลูกเจ้าอาณาจักรที่ยิ่งใหญ่เรื่องอำนาจที่ครอบครองแทบทุกประเทศ
ที่โลกรู้จักที่เป็นตัวแทนแท้ที่ทำได้ด้วยดินผสมเหล็กของรูปปั้นที่ปรากฏในความ
ฝันของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้ไหม”

“ได้ครับ ก็อาณาจักรโรมันไงครับ”

“เพราะฉะนั้น สัตว์ตัวที่สี่ที่ปรากฏในนิมิตของดาเนียลหมายถึง อาณา-
จักรโรมัน” คุณแม่พูดต่อ “จากนั้นดาเนียลก็เห็นเขาเล็กอันหนึ่งงอกขึ้นจาก
อาณาจักรโรมัน แต่มันแตกต่างกันเล็กน้อย ดาเนียลเล่าถึงการกระทำหลาย
สิ่งหลายอย่างของมหาอำนาจนี้ตรงกับสิ่งต่างๆ ที่สัตว์ตัวที่ขึ้นจากทะเลที่
อัครสาวกยอห์นเห็นในพระธรรมวิวรณ์ บทที่ 13 นั้น จึงเป็นสาเหตุที่เหล่า
นักศึกษาพระคัมภีร์ชาวโปรเตสแตนต์ลงความเห็นว่า พระธรรมวิวรณ์ บทที่ 13
กับพระธรรมดาเนียล บทที่ 7 นั้นต่างกล่าวถึงอาณาจักรเดียวกัน”

“แต่ทำไมผู้คนคิดว่าดาเนียลและยอห์นหมายถึงสังฆราชละครับ”
ไมเคิลอยากรู้

“อัครสาวกยอห์นบอกว่าสัตว์ตัวนี้จะกระทำให้บัง” คุณแม่ถาม “ลูกพบอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้เมื่อได้อ่านพระธรรมวิวรณ์ 13:1-10 กับพระธรรมดาเนียล 7:19-27”

“ครับ” ไมเคิลตอบ “พระธรรมวิวรณ์บอกว่ามันจะกล่าวคำจาบจ้วงหมิ่นประมาทพระเจ้า และทำสงครามกับชนกรมิคน พระธรรมดาเนียลก็ระบุสิ่งต่างๆ เหล่านี้เหมือนกัน และยังระบุว่ามันพยายามเปลี่ยนแปลงธรรมเนียมปฏิบัติและวาระของพระเจ้า”

“ถูกต้องแล้ว” คุณแม่บอก “แล้วใครล่ะที่พยายามเปลี่ยนแปลงธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้า”

“ผมไม่แน่ใจครับ” ไมเคิลตอบ “มีใครที่ไหนครับที่กล้าเปลี่ยนแปลงธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้า”

“จริงๆ แล้วพวกเขาเปลี่ยนไม่ได้” คุณแม่บอก “แต่มีบัญญัติข้อหนึ่งที่คริสตจักรอย่างเป็นทางการคือคริสตจักรโรมันคาทอลิก ได้ทำการเปลี่ยนวันที่ผู้คนนมัสการพระเจ้าในวันสะบาโตวันที่เจ็ด ไปเป็นวันที่หนึ่งของสัปดาห์ที่จริงแล้ว คริสตจักรโรมันคาทอลิกรับสารภาพว่าพวกเขาเปลี่ยนวันสะบาโตไปเป็นวันอาทิตย์ และการเปลี่ยนแปลงได้แสดงให้เห็นว่าพระสันตะปาปามีสิทธิอำนาจในการตัดสินใจเช่นนั้น”

“และสิ่งนี้ที่ดาเนียลหมายถึงเมื่อเขาบอกว่ามหาอำนาจนี้จะพยายามเปลี่ยนแปลงวาระ และธรรมเนียมปฏิบัติที่พระเจ้าได้ทรงสถาปนาไว้” ไมเคิลพูด

“ใช่แล้ว” คุณแม่บอก “การเปลี่ยนแปลงวันสะบาโตไปเป็นวันอาทิตย์เป็นตัวอย่างหนึ่ง”

“แล้วอัครสาวกยอห์นหมายถึงอะไรครับ เมื่อเขาบอกว่ามหาอำนาจนี้จะได้รับบาดเจ็บสาหัส” ไมเคิลถาม

“พระธรรมวิวรณ์กล่าวว่ามหาอำนาจนี้จะปกครองอยู่ สี่สิบสองเดือนในการต่อต้านพระเจ้า และกดขี่ข่มเหงชนกรมิคน ต่อจากนั้นมันจะได้รับบาดเจ็บซึ่งดูเหมือนว่าจะสาหัสถึงชีวิต แต่บาดแผลนั้นจะถูกรักษาเยียวยาให้หาย ลูกยังจำได้ไหมว่าเราเคยแบ่งปันกันมาแล้วเกี่ยวกับเรื่องหนึ่งในพระคัมภีร์จะนับเท่ากับหนึ่งปีตามเวลาจริง”

“ผมจำได้ครับ” ไมเคิลตอบ

“ดีแล้ว” คุณแม่บอก “ลูกลองนับดูว่าจากปี ค.ศ. 538 ถึงปี 1798”

“หยุดก่อนครับคุณแม่” ไมเคิลแทรกขึ้นมา “เกิดอะไรขึ้นในระหว่างนั้นหรือครับ และผมต้องนับอย่างไรครับ”

“สังฆนายกแห่งกรุงโรมสามารถเข้ากุมอำนาจเหนือสังฆนายกจากเมืองอื่นๆ ได้ในปี ค.ศ. 538” คุณแม่เล่า “จึงทำให้สังฆนายกแห่งกรุงโรมซึ่งก็รู้จักกันในฐานะพระสันตะปาปามีอำนาจเหนือคริสตจักรอย่างเป็นทางการในยุโรปและดินแดนอื่นในแถบตะวันตก ฉะนั้นหากตำแหน่งสังฆราชนี้จะปกครองเป็นระยะเวลา 42 เดือน ก็จะเท่ากับเป็นเวลายาวนานเท่าไร”

“สี่สิบสองคูณด้วยสามสิบวันในแต่ละเดือนก็จะเท่ากับ 1,260 วันหรือปี” ไมเคิลเงยหน้าจากกระดาษที่ใช้คำนวณขึ้นมองดูคุณแม่

“เมื่อสังฆราชเริ่มปกครองคริสตจักรในปี ค.ศ. 538 ต่อเนื่องเป็นเวลา 1,260 ปี การปกครองจะสิ้นสุดลงในปีใด”

“ก็ต้องเอา 538 มาบวกกับ 1,260” ไมเคิลพูด “คำตอบคือ 1,798 เกิดอะไรขึ้นในปีนั้นหรือครับ”

“นั่นคือปีที่เกิดบาดเจ็บขึ้นกับสังฆราชที่ยอห์นได้บอกเราไว้ หนังสือประวัติศาสตร์หลายเล่มต่างระบุว่ากองทัพฝรั่งเศสได้เข้าจับกุมตัวพระสันตะปาปาในปี ค.ศ. 1798”

“อ้อ” ไมเคิลเอ่ย “พระองค์กลายเป็นนักโทษเหมือนกับที่พระธรรมวิวรณ์ บทที่ 13 ได้พูดไว้”

“แต่พระองค์มิได้ทรงเป็นนักโทษตลอดไป” คุณแม่เล่า “เอาละ ตอนนี้เราก็ชี้ตัวผู้แทนของสัตว์สองตัวได้แล้ว ตอนนี้เราก็จะมาพูดถึงสัตว์ตัวที่ขึ้นมาจากแผ่นดินกัน ลองอ่านอีกครั้งหนึ่งในพระธรรมวิวรณ์ 13:11 อ่านตั้งแต่ตอนมีสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่ง”

“รอสักครู่ครับ ผมอยากอ่านจากคัมภีร์เล่มของผมครับ เจอแล้วครับ ‘แล้วข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดิน มันมีสองเขาเหมือนลูกแกะ และพูดเหมือนพญานาค’ นั่นมันคือสัตว์ตัวที่ดูท่าทางอ่อนโยนแต่พูดจาไม่ดีนี่ครับ”

คุณแม่มิ้ม “สัตว์ตัวนี้ขึ้นมาจากแผ่นดิน เติบโตอย่างเข้มแข็งและเร็วมาก มีประเทศใดที่เติบโตเร็วมากในปี 1798 และในที่สุดได้กลายเป็นมหาอำนาจของโลกประเทศหนึ่ง”

“เราเคยเรียนที่โรงเรียนแล้วครับว่าสหรัฐฯ ได้ประกาศอิสรภาพในปี 1776 จากนั้นก็เติบโตเร็วมาก”

“ถูกต้องแล้วจะ” คุณแม่พูด

“คุณแม่คิดว่าสัตว์ตัวนี้ที่มีเขาเหมือนลูกแกะหมายถึงสหรัฐฯ หรือครับ” ไมเคิลถาม

“ใช่จะ” คุณแม่ตอบ “แม่คิดอย่างนั้น”

“แต่เหตุผลอย่างหนึ่งที่ผู้คนอพยพมาอยู่อเมริกาก็เพื่อเสรีภาพในทางความเชื่อของศาสนา” ไมเคิลพูด “และพระธรรมวิวรรณ์ บทที่ 13 บอกว่าถึงแม้มหาอำนาจนี้ดูเหมือนลูกแกะ แต่พูดจากล้ายพญานาค และบังคับให้ผู้คนนมัสการสัตว์ที่ขึ้นจากทะเล สหรัฐฯ ไม่เคยทำอย่างนั้นเลยนี่ครับ”

“ยังไม่ได้ทำอะไร” คุณแม่บอก “ปัจจุบันนี้สหรัฐฯ ยังไม่เคยทำอย่างนั้น”

“แล้วมันจะเหมือนประเทศที่คล้ายลูกแกะที่บังคับผู้คนให้นมัสการสัตว์ร้ายนั้นได้อย่างไรครับ”

“เออละ” คุณแม่พูด “วิธีที่ดีที่สุดในการนมัสการใครสักคนหนึ่งคือการเคารพในสิทธิอำนาจของผู้นั้น”

“ถูกต้องครับ” ไมเคิลบอก “แต่สหรัฐฯ ไม่มีคริสตจักรที่เป็นทางการเหมือนในยุโรปมีตอนยุคมืด และสหรัฐฯ ก็ไม่เคยกดขี่ใครให้นมัสการสังฆราชเลยครับ”

“ไม่มีจะ” คุณแม่บอก “ยังไม่มี แต่การถือวันอาทิตย์แทนวันสะบาโตนั้นไม่ได้แสดงว่าบรรดาคริสตจักรโปรเตสแตนต์ต่างกำลังเคารพสิทธิอำนาจของคริสตจักรโรมันคาทอลิก และสิทธิอำนาจของพระสันตปาปาในการเปลี่ยนแปลงธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าหรือ”

“โอ้” ไมเคิลร้องอุทานแล้วใช้ความคิด “ครับ ผมคิดว่าเป็นอย่างนั้นจริงๆ”

“นางไวท์ ผู้เขียนหนังสือ ‘สงครามแห่งประวัติศาสตร์’ กล่าวว่าในอนาคต สหรัฐฯ จะผ่านกฎหมายที่บังคับให้พลเมืองนมัสการในวันอาทิตย์ เรา

จะไม่ได้รับอนุญาตให้นมัสการพระเจ้าในวันที่เจ็ดซึ่งเป็นวันสะบาโต เมื่อถึงเวลานั้น ผู้ที่ถือวันอาทิตย์แทนวันสะบาโตจะนมัสการสัตว์ร้ายตัวนั้น”

“โอ้” ไมเคิลร้องขึ้นมา “มีเหตุผลครับ ผมหมายถึงหากพวกเขารู้ว่าพวกเขาควรนมัสการในวันสะบาโตแต่กลับไปปฏิบัติตามข้อบัญญัติให้นมัสการในวันอาทิตย์ ก็แปลว่าพวกเขากำลังเคารพสิทธิอำนาจของคริสตจักรคาทอลิกแทนธรรมเนียมบัญญัติของพระเจ้า แต่ผมยังมองไม่เห็นทางที่ใครจะถูกบังคับให้ทำอย่างนั้นในประเทศนี้เลยครับ”

“ไม่ใช่ตอนนี้” คุณแม่เห็นด้วย “ผู้คนยังรู้สึกว่าจะไม่น่าจะมีการกดขี่ข่มเหงทางศาสนาในประเทศนี้ เพราะว่าเหล่าคริสตจักรโปรเตสแตนต์ทั้งหลายต่างมีความแตกต่างในข้อความเชื่อของพวกเขาตัวเอง แต่จากการเปิดเผยของอัครสาวกยอห์นในพระธรรมวิวรณ์ บ่งบอกค่อนข้างแน่ชัดว่าในยุคสุดท้ายคริสเตียนทั้งหลายจะรวมตัวผ่นึกกำลังในบางเรื่อง จากนั้นก็จะเกิดการกดขี่ข่มเหงขึ้น”

“ผมเข้าใจแล้วครับ” ไมเคิลตอบ “เพราะฉะนั้น ถึงแม้ว่าในยุคที่พระคัมภีร์ถูกบันทึก ผู้คนในยุโรป และแผ่นดินที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ยังไม่รู้เลยว่ามีประเทศสหรัฐอเมริกาอยู่บนโลกนี้ แต่พระเจ้าทรงทราบดีว่าเป็นที่นี้และพยากรณ์ว่าประเทศนี้จะมีส่วนพัวพันกับความขัดแย้งในยุคสุดท้าย”

“ถูกต้องแล้ว” คุณแม่บอก “พระเจ้าทรงทราบทุกสิ่งที่จะเกิดขึ้น ลูกไม่ตีใจหรือที่พระองค์ทรงเปิดเผยให้เรารู้ โดยที่พระเจ้าทรงทราบผลลัพธ์ตั้งแต่เริ่มต้นแล้ว และการที่เรารู้ว่าพระเจ้าจะต้องทรงเป็นผู้มีชัย เราจึงไม่จำเป็นต้องไปกังวลอะไรอีกแล้ว”

วันสะบาโตวันที่เจ็ด

“ไมเคิล” คุณแม่เรียก “ลูกคิดว่าวันสะบาโตเริ่มมีขึ้นเมื่อไร”

“อืม ผมคิดว่ามีมานานแล้วครับ” ไมเคิลตอบ “อ้อ ผมนึกออกแล้วครับ แน่แน่นอนเลยครับ มันต้องเริ่มมีตั้งแต่ตอนที่พระเจ้าทรงสร้างโลกเลยครับ”

“ใช่จ๊ะ ที่จริงแล้ว เรายึดถือวันที่เจ็ดของสัปดาห์เป็นวันบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์เพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้าผู้ทรงเนรมิตสร้างโลก” คุณแม่เห็นด้วย “ลูก ลองอ่านพระธรรมปฐมกาล 2:1-3 ซิ”

“ได้ครับ” ไมเคิลเปิดพบข้อพระคัมภีร์นี้แล้วเริ่มอ่าน

ฟ้าสวรรค์และแผ่นดิน และสรรพสิ่งทั้งสิ้นที่มีอยู่ในนั้นก็ถูกสร้างเสร็จ วันที่เจ็ด พระเจ้าก็เสด็จงานของพระองค์ที่ทรงทำมานั้น ในวันที่เจ็ดนั้นก็ทรงหยุดพักจากการงานทั้งสิ้นของพระองค์ที่ได้ทรงกระทำ พระเจ้าจึงทรงอวยพรวันที่เจ็ด ทรงตั้งไว้เป็นวันบริสุทธิ์ เพราะในวันนั้นพระองค์ทรงหยุดพักจากการงานทั้งปวงที่พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างและทรงกระทำ

“เอาล่ะ ตอนนี้อย่าลองอ่านพระธรรมอิสยาห์ 56:1-2 ด้วยสิ” คุณแม่บอกไมเคิล

ไมเคิลเริ่มอ่าน “พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า ‘จงรักษาความยุติธรรมและทำความชอบธรรม เพราะความรอดของเราใกล้มาถึง และความชอบธรรมของเราจะเผยออก ความสุขย่อมมีแก่คนที่ทำเช่นนี้ และแก่นุษย์ผู้ยึดมั่นไว้มั่น คือผู้รักษาวันสะบาโต ไม่ทำให้วันนั้นเสื่อมเสีย และรักษามือของเขาจากการทำชั่วร้ายใดๆ’” ไมเคิลแหงนหน้าขึ้นมองคุณแม่แล้วพูดว่า “วันสะบาโตเป็นวันที่พิเศษจริงๆ ใช่ไหมครับ”

“ใช่จ๊ะ ทุกวันนี้ก็ยังคงเป็นเช่นนั้น” คุณแม่บอก “อาดัมกับเอวายึดมั่นรักษาวันสะบาโตอย่างเหนียวแน่นในสวนเอเดน”

“โนอาห์ก็ยึดมั่นวันสะบาโตด้วยครับ” ไมเคิลบอก

“เช่นเดียวกับอับราฮัม อิสอัค และยาโคบด้วย” คุณแม่เสริม

“และที่พระเยซูด้วย” ไมเคิลพูดขึ้นมา

“ถูกต้อง นางไว้ท์ผู้เขียนหนังสือ ‘สงครามแห่งประวัติศาสตร์’ บอกเราว่า ตั้งแต่การเริ่มต้นของกาลเวลา เมื่อถึงวันสะบาโต จะมีคนยึดมั่นนมัสการพระเจ้าในวันบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์นี้ ณ สถานที่หนึ่งที่ใดบนโลกอย่างไม่เคยขาดตอน ไม่ว่าสมุนของมารซาตานจะเฝ้าหุ้มเทหทำลายความสำคัญของวันนี้ และกดขี่ข่มเหงผู้เชื่อต่างๆ มากเพียงใดอยู่ตลอดเวลาก็ตาม”

“ตลอดเวลาหรือครับ” ไมเคิลสงสัย

“ใช่จะ ตลอดเวลา” คุณแม่ตอบ “ซาตานพยายามห้ามผู้คนเชื่อฟังและทำตามพระบัญญัติของพระเจ้า ลูกลองตั้งใจฟังพระคัมภีร์ข้อนี้ ‘พญานาคก็โกรธแค้นหญิงนั้น มันจึงออกไปทำสงครามกับพงศ์พันธุ์ที่เหลืออยู่ของนาง คือคนทั้งหลายที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และยึดถือคำพยานของพระเยซู’” (วิวรณ์ 12:17)

“พระธรรมบัญญัติมีความสำคัญต่อพระเจ้ามากเช่นเดียวกับวันสะบาโตใช่ไหมครับ”

“ใช่จะ” คุณแม่ตอบ “ในยุคสมัยที่ต่างกัน ผู้คนส่วนใหญ่จะอ้างสาเหตุต่างๆ ที่ไม่เหมือนกันในการไม่ยึดมั่นในวันสะบาโต ซาตานจะยุยงให้พวกเขาใช้ข้อแก้ตัว และข้ออ้างต่างๆ คริสเตียนรุ่นแรกๆ มักอ้างว่าการยึดถือวันสะบาโตเป็นการทำตามประเพณีของชาวยิว ในสมัยนี้ผู้คนไม่ยึดถือวันสะบาโตเพราะใครๆ ก็ไปนมัสการในวันอาทิตย์ ชาวแอ็ดเวนตีสรุ่นแรกๆ ประสบกับความยากลำบากมากในการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการยึดถือวันสะบาโตที่แท้จริง เพราะผู้คนสมัยนั้นต่างก็นมัสการในวันอาทิตย์มาเป็นเวลาหลายศตวรรษแล้ว ผู้ที่ปฏิเสธวันสะบาโตที่แท้จริงมักอ้างกับผู้ที่ยึดมั่นว่ามันเป็นไปได้ที่ชาวแอ็ดเวนตีสจะเป็นฝ่ายถูก และผู้ที่เล่าเรียนพระคัมภีร์มาอย่างซ้ำของทั้งหลายจะเป็นฝ่ายผิด แต่เมื่อชาวแอ็ดเวนตีสรุ่นแรกค้นคว้าศึกษาพระคัมภีร์แล้วได้พบความจริงอยู่สองสิ่งว่า สถานศักดิ์สิทธิ์และพระธรรมบัญญัติของพระเจ้าจะอยู่คู่กัน เพราะว่าในสถานศักดิ์สิทธิ์ที่หีบพันธสัญญาทองคำวางอยู่นั้น ภายในคือ

“ผมรู้ครับ” ไมเคิลแย้งพูด “พระบัญญัติสิบประการ”

“ใช่แล้ว” คุณแม่ตอบ “ในพระวิหารบนสวรรค์ ฝาปิดหีบพันธสัญญาทองคำเป็นสัญลักษณ์หมายถึงบัลลังก์ของพระเจ้า”

“และฝานั้นก็ปิดอยู่เหนือพระบัญญัติของพระองค์” ไมเคิลเสริม “นั่นย่อมแสดงว่าพระเจ้าทรงให้คุณค่าสูงส่งปานใดแก่พระบัญญัติของพระองค์”

“ถูกต้อง” คุณแม่กล่าว “วันต่างๆ ที่ชาวแอ็ดเวนตีสรุ่นแรกๆ คาดคะเนว่าพระเยซูจะเสด็จมาอีกครั้ง ต่างเบี่ยงเบนพวกเขาห่างไกลจากสิ่งที่พระเจ้า

ประสงค์ให้พวกเขาเรียนรู้อย่างแท้จริงเกี่ยวกับวิหาร และความสำคัญแห่งพระบัญญัติของพระองค์”

ไมเคิลพูดขึ้นมาว่า “ผมคิดว่าการคาดคะเนวันต่างๆ ในสมัยนี้ก็ยังคงทำให้ผู้คนเบี่ยงเบนไปจากความจริง”

“บางครั้งก็เป็นเช่นนั้น” คุณแม่เห็นด้วย “เป็นช่วงๆ ที่เราจะไต่ยินการคาดคะเนวันเวลาที่มีบางคนคิดว่าพระเยซูจะเสด็จมาอีกครั้งหนึ่ง แต่พระเยซูทรงได้บอกเราแล้วว่า ไม่มีผู้ใดสามารถรู้แน่ชัดว่าพระองค์จะเสด็จมาเมื่อไร สิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์คือ ให้เราเข้าใจและชื่นชมยินดีในสิ่งที่พระเยซูทรงกำลังปฏิบัติเพื่อเราอยู่ในเวลานี้”

“และพระองค์ทรงปรารถนาให้พวกเรายึดพระวจนะของพระองค์อย่างจริงจังด้วย” ไมเคิลเสริม

บทที่ 9

พระเยซูทรงรักทุกคน

“คุณแม่ครับ ผมพร้อมจะเรียนพระคัมภีร์แล้วครับ” ไมเคิลเอ่ยขึ้น
“ผมทำการบ้านเสร็จหมดแล้วครับ”

“ดีจ๊ะ” คุณแม่ตอบพลางเดินมานั่งบนขอบเตียงใกล้ไมเคิล “ลูกพอจะ
นึกออกไหมว่าเกิดอะไรขึ้นในกรุงเยรูซาเล็มก่อนที่พระเยซูจะถูกตรึงบนกางเขน”

“พอนึกได้ครับ แต่เหตุการณ์ไหนล่ะครับที่คุณแม่ต้องการทราบ”
ไมเคิลถาม

“การเสด็จเข้ากรุงอย่างผู้มิชยของพระเยซูจ๊ะ”

“ได้แน่นอนเลยครับ” ไมเคิลตอบ “พระเยซูทรงประทับบนหลังลาเข้า
กรุงเยรูซาเล็ม ผุ่งชนที่มารอดต้อนรับต่างตื่นตะลึงยินดี และโห่ร้องสรรเสริญว่า
“โฮซันนา” เมื่อพระองค์ทรงเสด็จไปถึงบนยอดของเนินเขาแล้วทอดพระเนตร
ลงมายังกรุงเยรูซาเล็ม พระองค์ทรงร้องให้”

“ลูกรู้ไหมว่าเพราะอะไร” คุณแม่ถาม

“เพราะพระองค์ทรงทราบว่ากรุงเยรูซาเล็มต้องถูกทำลายลงสักวันหนึ่ง
ครับ”

“ใช่” คุณแม่กล่าว “การล่มสลายของกรุงเยรูซาเล็มและพลเมืองใน
ครั้งนั้นเป็นเรื่องโหดร้ายและน่าสลดใจมาก พระองค์ทรงเห็นถึงอนาคตและ
ทราบว่าเกิดอะไรขึ้น จึงทรงปวดร้าวพระทัยยิ่งนัก และทรงเตือนบรรดา
สาวกและผู้ติดตาม พระเยซูทรงเล่าถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นอย่างแม่นยำและ
กำชับแก่พวกเขาให้เฝ้าสังเกตถึงเวลาที่ทุกคนควรหลบหนีจากเหตุการณ์เหล่านั้น
ลูกอ่านเรื่องนี้ได้ในพระธรรมมัทธิว บทที่ 23 และ 24 จ๊ะ”

“ได้ครับ” ไมเคิลตอบแล้วเริ่มอ่านพระธรรมมัทธิว 23:37 - 24:2

“โอ เยรูซาเล็ม เยรูซาเล็ม เมืองที่ฆ่าบรรดาผู้เผยพระวจนะ และเอาหินขว้างพวกที่ถูกส่งให้มาหาเจ้าถึงตาย บ่อยครั้งที่เราปรารถนา จะรวบรวมลูกๆ ของเจ้าไว้ เหมือนแม่ไก่ก่อกลุมอยู่ที่ใต้ปีกของมัน แต่เจ้าไม่ยอม นี่แน่ะ นิเวศของเจ้าจะถูกทอดทิ้งให้ร้างเปล่า เพราะว่าเราบอกเจ้าทั้งหลายว่า ตั้งแต่นี้ไปเจ้าจะไม่เห็นเราอีก จนกว่าพวกเจ้าจะกล่าวว่า ‘ขอให้ท่านผู้เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระเจริญ’ ...พระเยซูเสด็จออกจากบริเวณพระวิหาร ระหว่างเสด็จไป บรรดาสาวกของพระองค์มาชี้อาคารทั้งหลายในบริเวณพระวิหารให้ พระองค์ทอดพระเนตร พระองค์จึงตรัสตอบพวกเขาว่า “สิ่งทั้งหมดนี้ พวกท่านเห็นแล้วไม่ใช่หรือ? เราบอกความจริงกับท่านว่า ที่นี่จะไม่เหลือก้อนหินซ้อนทับกันอยู่แม้แต่ก้อนเดียว แต่จะถูกทำลายลงหมด”

ไม่เคลิ่ลแห่งหน้าขึ้นมองดูคุณแม่สักครู่แล้วอ่านคำเตือนที่เกี่ยวข้องกับ เหตุการณ์นี้ของพระเยซูต่อในข้อ 9-12

“เวลานั้นพวกเขาจะมอบตัวท่านให้ทนทุกข์ลำบากและจะฆ่า ท่านทั้งหลายเสีย และประชาชาติทั้งหมดจะเกลียดชังท่านเพราะนาม ของเรา ในเวลานั้นคนจำนวนมากจะถดถอยไปและจะทรยศกันและกัน ทั้งจะเกลียดชังกันและกันด้วย ผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จหลายคนจะ เกิดขึ้น และล่อลวงคนจำนวนมาก ความรักของคนจำนวนมากจะเยือก เย็นลงเพราะความอธรรมแผ่กว้างออกไป”

“เอาละ ทีนี้ให้ลูกอ่านพระธรรมลูกา 21:20-21” คุณแม่พูด ไม่เคลิ่ลเริ่มอ่าน

“เมื่อพวกท่านเห็นกองทัพมาโอบล้อมกรุงเยรูซาเล็ม จงรู้ว่า วิบัติของเมืองนั้นใกล้เข้ามาแล้ว เวลานั้นให้คนที่อยู่ในแคว้นยูเดียหนี ไปบนภูเขา และคนที่อยู่ในเมืองให้ออกจากที่นั่น และคนที่อยู่นอก เมืองอย่าให้เข้ามาในเมือง”

“ดีมาก” คุณแม่กล่าว “สิ่งเหล่านี้คือคำเตือนของพระเยซูที่ทรงให้ไว้ แก่พวกเขาว่า เมื่อเห็นกองทัพมาโอบล้อมกรุงเยรูซาเล็ม พวกเขาควรรีบหนี

เอาตัวรอด ในเวลาสี่สิบปีหลังจากคำเตือนของพระองค์ ทุกสิ่งยังคงดำเนินต่อไปตามปกติ แต่เหล่าลูกศิษย์ของพระองค์ต่างจำคำเตือนนี้อยู่ในใจ และเฝ้ารอคอยและสังเกตอยู่อย่างระมัดระวัง นานวันเข้าผู้คนในสังคมยิ่งเสื่อมทรามลง และประเพณีชั่วมากขึ้น ความรักซึ่งกันและกันเริ่มเย็นชา แม้กระทั่งสมาชิกภายในครอบครัวเดียวกัน มีการหักหลังและฆ่าซึ่งกันและกัน คำพยากรณ์ของพระเยซูล้วนเป็นจริงหมด

“เรื่องแปลกประหลาดก็เกิดขึ้นบ่อยๆ จนผู้คนต่างตกใจกลัว กลางดึกคืนหนึ่งแสงสว่างจ้าส่องมาบนแท่นถวายเครื่องบูชาในพระวิหาร แล้วแผ่นดินก็สั่นสะเทือน ประตูเมืองด้านทิศตะวันออกที่ใหญ่โตขนาดต้องใช้คนยี่สิบคนปิด และยิ่งลงสลักด้วยคานเหล็กหลายท่อนที่ยึดมันฝังลึกกับพื้นถนนที่ปูด้วยแผ่นศิลา เปิดออกเองตอนที่ยังคืน ผู้คนเริ่มสงสัย ‘นี่คือเวลาที่ต้องหนีแล้ว’ ‘ใช่ไหม’ ‘เราควรหนีเลยดีไหม’ เหล่าปุโรหิตตกกลัวประชาชนแตกตื่นจึงตัดสินใจให้ผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จให้บอกประชาชนให้อยู่รอดดูสถานการณ์ก่อน สถานการณ์ยังเรียบร้อยดี แต่ทุกสิ่งทุกอย่างก็เกิดขึ้นตามที่พระเยซูทรงตรัสไว้”

“ต่อมากองทัพโรมันยกมาแล้วเริ่มปิดล้อมกรุงเยรูซาเล็ม และไม่ยอมให้ผู้ใดเข้าหรือออกตัวเมือง นี่เป็นสัญญาณที่พระเยซูทรงตรัสไว้ใช่ไหม ยังไม่ใช่ทีเดียว เพราะว่าไม่มีผู้ใดสามารถหาอาหาร หรือน้ำ หรือหนีไปได้เลย ผู้คนในเมืองกำลังถูกบังคับให้อดอยากจนต้องยอมแพ้

“ในขณะที่ชาวกรุงเยรูซาเล็มกำลังจะตัดสินใจยอมแพ้ แม่ทัพโรมันและกองทัพได้เคลื่อนทัพจากไปอย่างกระชั้นชิดแบบไม่มีใครรู้สาเหตุ ทหารในกรุงเยรูซาเล็มออกไปติดตามไป และโจมตีปลายขบวนของกองทัพโรมัน พวกเขาแหกกันออกจากเมืองไล่ยึดข้าวของทุกสิ่งทุกอย่างที่กองทัพโรมันทิ้งไว้ ตอนนี้จึงไม่มีใคร ไม่ว่าจะป็นประชากรของเยรูซาเล็ม หรือกองทัพโรมัน จะมาหยุดยั้งการหลบหนีออกจากตัวเมืองของประชากรของพระเจ้าได้ ชาวคริสเตียนต่างอ่านสัญญาณให้หลบหนีนี้ออก และถึงมือทำทันที พวกเขาหลบหนีไปยังเมืองเพลลาในเทือกเขาที่ตั้งอยู่อีกฝั่งหนึ่งของแม่น้ำจอร์แดน แต่ผู้ที่ไม่เชื่อคำเตือนของพระเยซูพากันกลับเข้าตัวเมืองเพื่อเฉลิมฉลองหลังจากล้อมรอบชนช้าของจากค่ายกองทัพโรมัน”

“แต่ในไม่ช้า แม่ทัพทิตัสก็นำกองทัพโรมันจำนวนมหาศาลกลับมา อีกครั้งหนึ่ง กองทัพโรมันล้อมกรุงเอาไว้ และมีประชาชนจำนวนหมื่นล้มตายเพราะความอดอยากและโรคภัย เมื่อใดที่ทหารโรมันจับผู้ลักลอบหนีออกจากเมืองได้ พวกเขาจะทารุณนักโทษอย่างโหดร้าย และนำไปตรึงบนกางเขนข้างกำแพงเมือง นางไวท์เล่าเรื่องเหล่านี้ไว้ในหนังสือ “สงครามแห่งประวัติศาสตร์” ว่าพระเจ้าทรงสำแดงเรื่องราวมากมายในอดีตและในอนาคตแก่เธอ และบัญชาเธอเขียนให้ผู้อื่นได้อ่านเพื่อเข้าใจถึงความหมายของเรื่องเหล่านี้ นางไวท์ได้บรรยายว่ามีกางเขนมากมายรอบกรุงเยรูซาเล็ม และพื้นที่ข้างเคียงจนไม่มีที่ว่างสำหรับขยับตัวผ่านกางเขนแต่ละต้นเลย”

“เมื่อทิตัสตีประตูเมืองแตก ทหารโรมันก็รุกกันเข้าไป ไล่ฆ่าทุกคนตามทางที่พวกเขาวิ่งผ่าน ทิตัสกำชับทหารไม่ให้แตะต้องทำลายพระวิหารอย่างไรก็ตาม มีทหารคนหนึ่งโยนคบเพลิงเข้าไปในพระวิหาร แล้วควันไฟก็พวยพุ่งออกมา เหล่าทหารจึงรุกเข้าไปในพระวิหารและฆ่าผู้คนที่ลี้ภัยอยู่ในนั้นเพราะเข้าใจว่าในนั้นจะปลอดภัย”

“ว้าว!” ไม่เคล็ดพูดขึ้นมา “และพระเยซูทรงเห็นเหตุการณ์ในอนาคตเหล่านี้ตอนที่พระองค์ประทับบนหลังลาอยู่บนยอดเนินเขานั้นเลยใช่ใหมครับ”

“ถูกต้องจ๊ะ” คุณแม่ตอบ

“ไม่แปลกใจเลยที่พระองค์ทรงร้องไห้” ไม่เคล็ดพูด

“เรื่องเหล่านี้ทำให้พระองค์ทรงเศร้าพระทัยมาก” คุณแม่บอก “มีคนมากกว่าหนึ่งล้านคนถูกฆ่าตายในครั้งนั้น ถึงแม้คนเหล่านั้นล้วนปฏิเสธไม่ยอมรับพระองค์ แต่พระเยซูยังทรงรักพวกเขาเหลือเกิน แต่เราต้องจดจำเอาไว้ว่าตอนที่กรุงเยรูซาเล็มพินาศในครั้งนั้น ไม่มีผู้ที่เชื่อ และปฏิบัติตามคำเตือนของพระเยซูเสียชีวิตแม้แต่คนเดียว พระเยซูทรงเตือนพวกเขาไว้ล่วงหน้าแล้วว่า จะเกิดอะไรขึ้น และพระองค์ยังทรงติดตามดูแลความปลอดภัยของพวกเขาตอนที่เมืองถูกปิดล้อม”

“ว้าว!” ไม่เคล็ดพูด “คุณแม่หมายความว่าไม่มีคริสเตียนเสียชีวิตเลยสักคนเดียวหรือครับ”

“ไม่มีเลย” คุณแม่ตอบ “ลองอ่านพระคัมภีร์ของลูกอีกครั้งดูซิว่าพระเยซูทรงตรัสอย่างไร”

ไมเคิลใช้เวลาหลายนาทีเพื่ออ่านพระธรรมมัทธิว บทที่ 24 ทั้งบทแล้ว พูดขึ้นมากว่า “พระเยซูทรงกล่าวถึงการล่มสลายของกรุงเยรูซาเล็มในบทนี้ อย่างเดียวหรือเปล่าครับ มันคล้ายๆ กับว่าพระองค์ทรงกล่าวถึงยุคสิ้นโลก และการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ด้วยเหมือนกัน”

“ถูกต้อง” คุณแม่พูด “พระองค์ทรงตรัสถึงทั้งสองเรื่อง และหากพระองค์ทรงปกป้องคริสเตียนในสมัยนั้นได้ ลูกคิดว่าพระองค์จะทรงปกป้องเรา ในระหว่างช่วงเวลาที่ลำบากยากเข็ญเมื่อพระองค์จะทรงเสด็จมาอีกครั้งด้วย หรือไม่ ลูกคิดว่าเราจำเป็นต้องวิตกกังวลว่าจะเกิดอะไรขึ้นก่อนการเสด็จมา ในครั้งที่สองไหม”

“ไม่จำเป็นเลยครับ” ไมเคิลตอบ “ตอนนี้ผมรู้สึกสบายใจขึ้นเกี่ยวกับ เรื่องนั้นแล้วครับ”

เครื่องหมายของการเสด็จมาของพระเยซู

“พระเจ้าทรงประทานพระสัญญากับเราไว้หลายกรณีเกี่ยวกับการเสด็จ มาครั้งที่สองของพระเยซู บางกรณีพระองค์ทรงประทานไว้ก่อนการเสด็จมา ครั้งแรกเสียอีก ลูกยังจำเอโนคในภาคพันธสัญญาเดิมได้หรือเปล่า” คุณแม่ ถามพร้อมกับมองหน้าไมเคิล

“ได้ครับ” เขาตอบ “เอโนคเป็นผู้ที่มีชีวิตยาวนานมากๆ มากกว่าคนอื่นใดที่เกิดมาบนโลกนี้”

คุณแม่หัวเราะ “ถูกต้องจะ” คุณแม่พูด “เรามักจะนึกว่าลูกชายของ เอโนค เมธูเสลาห์เป็นผู้ที่มีอายุยืนยาวที่สุด แต่เนื่องจากเอโนคไม่ได้ตายและ ยังมีชีวิตอยู่ แม่คิดว่านั่นเป็นข้อยืนยันว่าเขาเป็นผู้ที่มีอายุมากที่สุดที่เคยอยู่บน โลกนี้”

“อย่างที่ผมบอกเมื่อสักครู่นี้ครับ” ไมเคิลบอก

“เออละ เมื่อเอโนคกำลังเทศนา ก่อนที่จะถูกพาขึ้นสวรรค์ไปอยู่กับ พระเจ้า เขาได้เทศน์ถึงการทรงเสด็จมายังโลกเป็นครั้งที่สองของพระเยซู เรา หาคำสอนของเขาได้ในพระธรรมยูด้า 1:14-15 ไมเคิลหยิบหนังสือพระคัมภีร์ ขึ้นเปิดอ่าน

คนเหล่านี้แหละที่เอโนคซึ่งเป็นคนชั่วอายุที่เจ็ดนับจากอาดัม พยากรณ์ไว้ว่า นี่แน่ะ องค์พระผู้เป็นเจ้ากำลังเสด็จมาพร้อมกับผู้บริสุทธิ์ของพระองค์นับเป็นหมื่นๆ เพื่อทำการพิพากษาทุกคน และเพื่อทำให้คนอธรรมทุกคนสำนึกตัวถึงการอธรรมทุกอย่าง ที่พวกเขาทำไปตามวิถีทางอธรรมนั้น และสำนึกถึงความหยาบช้าทั้งหมด ที่คนบาปชั่วได้กล่าวร้ายต่อพระองค์”

“พระเยซูก็ทรงบอกเราด้วยพระองค์เองว่าพระองค์จะเสด็จกลับมา”

ไมเคิลเสริม

“ถูกแล้ว” คุณแม่บอก “พระองค์ทรงบอกอย่างนั้น พระวาตะที่มีชื่อเสียงที่สุดของพระองค์เกี่ยวกับเรื่องนี้อยู่ในพระธรรมยอห์น 14:1-3

“โอ้ ผมรู้จักข้อพระคัมภีร์ข้อนั้นเป็นอย่างดีเลย” ไมเคิลกล่าว “ผมขอท่องให้ฟังนะครับ

พระเยซูตรัสว่า “อย่าให้ใจของพวกท่านเป็นทุกข์เลย พวกท่านวางใจในพระเจ้า จงวางใจในเราด้วย ในพระนิเวศของพระบิดาเรามีที่อยู่มากมาย ถ้าไม่มีเราคงบอกท่านแล้ว เพราะเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับพวกท่าน เมื่อเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านแล้ว เราจะกลับมาอีกและรับท่านไปอยู่กับเรา เพื่อว่าเราอยู่ที่ไหนพวกท่านจะได้อยู่ที่นั่นด้วย”

“อัครทูตเปาโลก็ได้กล่าวถึงการเสด็จกลับมาของพระเยซูด้วยเหมือนกัน” คุณแม่บอก “ในพระธรรม 1 เธสะโลนิกา 4:16 ท่านได้กล่าวว่า

คือว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์ด้วยพระดำรัสสั่ง ด้วยเสียงเรียกของหัวหน้าทูตสวรรค์และด้วยเสียงแตรของพระเจ้า และทุกคนที่ตายแล้วในพระคริสต์จะเป็นขึ้นมาก่อน”

“อัครทูตเปาโลบางที่อาจจะทราบแล้วเกี่ยวกับการเสด็จมาเป็นครั้งที่สองเพราะตอนที่ท่านเขียนจดหมายฉบับนั้น พระเยซูทรงดำรงพระชนม์ชีพอยู่ในโลกนี้แล้ว และท่านก็ทราบถึงพระวาตะของพระองค์เกี่ยวกับเรื่องการกลับมาอีกครั้ง” ไมเคิลบอก

“อัครทูตเปาโลทราบถึงสิ่งที่พระเยซูได้ทรงตรัสไว้” คุณแม่เห็นด้วย “แต่พระวิญญูณบรุษุทธิ์ต่างหากที่สำแดงรายละเอียดต่างๆ แก่ท่านเปาโล คำบรรยายของท่านเปาโลเป็นที่สนใจแก่ผู้ที่ได้สูญเสียบุคคลที่ตนรัก ท่านเปาโลไม่ต้องการให้ชาวคริสต์ต้องเศร้าโศกกังวลกับการเสียชีวิตไปของคนที่ตนรัก ดังนั้นท่านจึงบรรยายรายละเอียดได้อย่างถูกต้องว่าจะเกิดเหตุการณ์อะไรเมื่อพระเยซูทรงเสด็จกลับมา”

“ผมยังจำได้เมื่อตอนที่คุณแม่เฝ้าเสียชีวิต และท่านศาสนาจารย์ได้อ่านข้อพระคัมภีร์เหล่านั้น ผมยังรู้สึกสบายใจขึ้นเลยครับ” ไมเคิลเล่า

“แม่ก็เหมือนกัน” คุณแม่พูดพร้อมกับยื่นแขนไปโอบไมเคิลมาข้างกาย “ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ก็พยากรณ์เกี่ยวกับการกลับมาของพระเยซูด้วยเหมือนกัน”

“อิสยาห์” ไมเคิลร้อง “ผมรู้ว่าท่านพูดเกี่ยวกับการทรงเสด็จมาในครั้งแรกของพระเยซู เพราะเรารู้จากการแสดงละครในงานวันคริสตมาสที่โรงเรียน”

“ใช่” คุณแม่ตอบ “แต่ท่านอิสยาห์ยังพยากรณ์ถึงการกลับมาในครั้งที่สองของพระเยซูด้วย ลูกลองอ่านในพระธรรมอิสยาห์ 51:3 สิ”

ไมเคิลเปิดพระคัมภีร์ในพระธรรมอิสยาห์ แล้วเริ่มอ่าน

“เพราะว่าพระยาห์เวห์จะทรงชูใจศิโยน พระองค์จะทรงชูใจที่ทิ้งร้างทุกแห่งของเธอ และจะทำให้ถิ่นทุรกันดารของเธอเหมือนสวนเอเดน และที่ราบแห้งแล้งของเธอเหมือนพระอุทยานของพระยาห์เวห์ จะพบความชื่นบานและความยินดีในเธอ ทั้งการขอบพระคุณและเสียงเพลง”

“ที่นี้ลองอ่านในพระธรรมอิสยาห์ 62:4-5 และพระธรรมอิสยาห์ 35:1-2 ด้วย” คุณแม่บอก ไมเคิลอ่านบทใหม่

ท่านจะไม่ถูกเรียกว่าผู้ถูกทอดทิ้งอีกต่อไป และแผ่นดินของท่านจะไม่ถูกเรียกว่าที่ทิ้งร้างอีกต่อไป แต่คนเขาจะเรียกท่านว่า ความปิติยินดีของเราอยู่ในเธอ และเรียกแผ่นดินของท่านว่า แต่งงานแล้ว เพราะพระยาห์เวห์ทรงปิติยินดีในท่าน และแผ่นดินของท่านจะแต่งงาน

เพราะชายหนุ่มแต่งงานกับหญิงพรหมจารีอย่างไร บุตรชายทั้งหลายของท่านจะแต่งงานกับท่านอย่างนั้น และเจ้าบ่าวเปรมปรีดิ์ในเจ้าสาวอย่างไร พระเจ้าของท่านจะเปรมปรีดิ์ในท่านอย่างนั้น... ถิ่นทุรกันดารและพื้นดินแห้งแล้งจะยินดี ที่ราบแห้งแล้งจะเปรมปรีดิ์และผลิดอกอย่างต้นดอกฝรั่น มันจะออกดอกอย่างมากมาย ทั้งเปรมปรีดิ์ด้วยความชื่นบานและการร้องเพลง มันจะได้รับศักดิ์ศรีของเลบานอน ทั้งความโอ้อ่าตระการของคารเมลและซาโรน ที่เหล่านั้นจะเห็นพระสิริของพระยาห์เวห์ คือความโอ้อ่าตระการของพระเจ้าของเรา”

ไมเคิลเงยหน้าขึ้นพูดว่า “ว้าว! ยอดไปเลย ผมไม่เคยรู้มาก่อนว่าท่านอิสยาห์รู้ละเอียดขนาดนี้”

“แล้วยังมีใครอีกที่กล่าวถึงการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซู”
คุณแม่ถาม

“อืม...” ไมเคิลใช้ความคิด “ผู้ที่เขียนพระธรรมวิวรณ์ในละครับ”

“ถูกต้อง” คุณแม่พูด “อัศจรรย์ยอห์นสหายที่พระเยซูทรงโปรดปรานที่สุด ยอห์นคิดถึงพระเยซูมากหลังจากที่พระองค์ทรงเสด็จไปยังสวรรค์ ท่านต้องการพบพระองค์มาก ท่านยอห์นได้บอกเรามากมายเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซู ลูกลองเปิดอ่านในพระธรรมวิวรณ์ 22:20 ดูซิ”

ไมเคิลเริ่มอ่าน

“พระองค์ผู้ทรงเป็นพยานในเหตุการณ์เหล่านี้ตรัสว่า ‘เราจะมาในเร็วๆ นี้แน่นอน’ อาเมน พระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้า เชิญเสด็จมาเถิด”

“แต่ไม่ใช่มีเพียงผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์เท่านั้นที่พูดถึงการเสด็จกลับมาอีกของพระเยซู มาร์ติน ลูเทอร์ ก็ตื่นตื่นกับการกลับมาของพระองค์ และเพื่อนของเขา เมลันซ์ทอนก็เอ่ยถึงเรื่องนี้บ่อยๆ เช่นเดียวกับนักปฏิรูปในประเทศสกอตแลนด์ ชื่อ จอห์น น็อกซ์

“ผมคิดว่าผู้ที่เป็นมิตรกับพระเยซูล้วนตื่นตื่นที่ได้พบพระองค์อีกจริงไหมครับ” ไมเคิลพูด

“ใช่แล้ว” คุณแม่ตอบ “ทุกคนที่รักพระเยซูจะดีใจเป็นอย่างยิ่งที่จะพบพระองค์อีก เราจะดีใจยิ่งกว่านั้นที่จะได้ไปใช้ชีวิตอยู่กับพระองค์ และไม่ต้องมารับมือกับเรื่องแย่งๆ ในโลกของเรา”

“แต่พระเยซูทรงเผยถึงเรื่องน่ากลัวต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นก่อนพระองค์จะเสด็จมา” ไม่เคล็ดุกังวลใจ

“ก็จริง” คุณแม่ตอบ “พระคัมภีร์บอกเราอย่างชัดเจนเกี่ยวกับเครื่องหมายต่างๆ ที่แสดงให้เห็นว่าใกล้วันที่พระเยซูจะเสด็จกลับมา ซึ่งอาจจะน่ากลัวสำหรับคนบางคน”

“พระเยซูได้ตรัสเกี่ยวกับแผ่นดินไหว หรือเหตุการณ์แบบนั้นหรือเปล่าครับ” ไม่เคล็ดถาม

“ใช่แล้ว ในพระธรรมมัทธิว บทที่ 24 พระองค์ตรัสเกี่ยวกับแผ่นดินไหว ตั้งแต่นั้นมาก็เกิดแผ่นดินไหวรุนแรงหลายครั้ง”

“ผมยังจำได้ตอนที่เกิดแผ่นดินไหวขึ้นที่เม็กซิโก” ไม่เคล็ดบอก “และอีกครั้งหนึ่งที่รัฐคาลิฟอร์เนีย”

“หนึ่งในแผ่นดินไหวที่เลวร้ายที่สุดที่โลกนี้รอดมาได้เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1755” คุณแม่เล่า

“นั่นมันนานมาแล้วครับ”

“ใช่” คุณแม่บอก “แต่ผู้คนตอนนั้นกำลังรอคอยการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูอยู่แล้ว และพวกเขาคิดว่าแผ่นดินไหวครั้งหนึ่งเป็นเครื่องหมายที่แสดงว่าโลกนี้มีอายุเก่าแก่มากแล้ว และคงไม่ต้องรอจนถึงเวลาพระเยซูเสด็จมา”

“คุณแม่ช่วยเล่าเรื่องนี้ให้ผมฟังด้วยครับ” ไม่เคล็ดบอก “มันเกิดที่ไหนครับ”

“จุดที่เสียหายรุนแรงที่สุดอยู่ที่กรุงลิสบอน” คุณแม่เล่า

“อยู่ในประเทศโปรตุเกสใช่ไหมครับ ผมเคยเรียนในวิชาภูมิศาสตร์ครับ” ไม่เคล็ดพูด “เราเรียนเกี่ยวกับแผ่นดินไหวด้วยครับ จุดที่รุนแรงที่สุดเรียกว่า ศูนย์กลางการสั่นสะเทือน”

“ศูนย์กลางการสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหวครั้งนี้เกิดในกรุงลิสบอน ประเทศโปรตุเกส แต่แรงสั่นสะเทือนรู้สึกไปหลายประเทศทั้งในยุโรปและแอฟริกา รวมทั้งในอเมริกา เกาะกรีนแลนด์ และหมู่เกาะเวสต์อินดีส์ด้วย ที่จริง

แรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินโลกครั้งนั้นกินอาณาบริเวณกว้างกว่าสี่ล้านตาราง ไมล์ ในเมืองกาติซ ประเทศสเปน เกิดคลื่นยักษ์หลังจากแผ่นดินไหวซึ่งมีความสูงถึง 60 ฟุต”

“หกสิบฟุต!” ไมเคิลร้อง “คลื่นสูงขนาดนั้นเขี้ยวหรือครับ”

“มันไม่ปกติแน่” คุณแม่เล่า “แยะไปกว่านั้น ตอนที่แผ่นดินกำลังไหว น้ำทะเลไหลกลับออกนอกฝั่งเป็นระยะทางไกลมาก เหลือแต่แผ่นดินแห้งซึ่งปกติจะอยู่ใต้น้ำ ผู้คนพากันวิ่งลงไปดูว่าเกิดอะไรขึ้น และเมื่อน้ำทะเลม้วนตัวตีกลับมา คนจำนวนมากถูกคลื่นกลืนจมลงไปในทะเล”

“ฟังดูแยะมากครับ” ไมเคิลบอก

“นักประวัติศาสตร์ได้ประมาณการว่ามีผู้เสียชีวิตในแผ่นดินไหวครั้งนี้ประมาณเก้าหมื่นคน” คุณแม่เล่า “พระเยซูได้ทรงทำนายสิ่งบอกเหตุอื่นๆ อีกนอกจากแผ่นดินไหวแก่เรา ว่าพระองค์ใกล้เสด็จมาแล้ว”

“พระองค์ตรัสว่าดวงอาทิตย์จะมีดลงและดวงจันทร์ด้วย และยังมีดวงดาวต่างๆ จะตกจากฟากฟ้าใช่ไหมครับ มันฟังดูไม่น่าเป็นไปได้เลยครับ” ไมเคิลพูด

“มันอาจฟังดูว่าเป็นไปได้ยากสำหรับผู้ที่ได้ยินพระองค์ทรงตรัสในเวลานั้น เพราะว่าพวกเขาไม่เคยเห็นเหตุการณ์แบบนั้นเกิดขึ้นมาก่อน แต่มันก็เกิดขึ้นจริงๆ”

“จริงหรือครับ” ไมเคิลถาม “เมื่อไรครับ”

“ในวันที่ 19 พฤษภาคม ปี 1780 ยี่สิบห้าปีหลังเกิดแผ่นดินไหวในลิสบอน ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เกิดมีดอับแสงตามที่พระเยซูทรงตรัส”

“เกิดอะไรขึ้นครับ” ไมเคิลอยากรู้

“มันเริ่มต้นอย่างปกติแบบเดียวกับวันที่มีอากาศแจ่มใสทั่วไป” คุณแม่ตอบ “ชาวไร่ชาวนาต่างออกไปทำงานกัน สัตว์เลี้ยงเล็มหญ้ากันกลางทุ่งหญ้า แต่พอตอนสาย เกิดมีกลุ่มเมฆดำทะมึนคืบคลานเข้ามา มันดูเหมือนจะมีพายุใหญ่ แต่ฝนตกไม่มาก ส่วนท้องฟ้ากลับยังมีดลงๆ แม้แต่ฝูงวัวยังดูคล้ายรู้ว่า มีเหตุผิดปกติ พวกมันพากันเดินกลับเข้าคอกเพราะคิดว่าค่ำแล้วถึงเวลาให้รีดนม และท้องฟ้าก็ยังมีดลงอีก”

“แล้วผู้คนรู้สึกยังไรครับ” ไมเคิลถาม “พวกเขารู้ไหมครับว่าเกิดอะไรขึ้น”

“ไม่มีใครรู้” คุณแม่ตอบ “หลายคนพากันกลัวคิดว่าคงถึงจุดจบของโลกแล้ว”

“แต่มันไม่ใช่สิครับ” ไมเคิลพูด “เพราะว่าเรายังมีชีวิตอยู่ในเวลานี้เลยครับ”

“ใช่” คุณแม่ตอบ “แต่ผู้คนนึกถึงเรื่องที่พระเยซูทรงตรัสถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นก่อนที่พระองค์จะเสด็จมาอีกครั้งหนึ่ง จึงทำให้พวกเขาเริ่มศึกษาจากพระคัมภีร์”

“อย่างนั้นมันก็เป็นเรื่องที่ตีสีครับ” ไมเคิลพูด

“ใช่” คุณแม่ตอบ “มันเป็นเรื่องดี คืบวันเดียวกัน เหตุการณ์แปลกประหลาดเกิดขึ้นอีก เมื่อดวงจันทร์ปรากฏขึ้นบนท้องฟ้า มันมีสีแดงคล้ำ มันคล้ำจนไร้ความสว่าง มันเป็นคืนที่มีมืดมาก และหลายคนก็หวาดกลัวเกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วย”

“แต่ในพระคัมภีร์ก็บอกว่าจะเกิดเหตุอย่างนี้ขึ้น มันอยู่ในข้อพระคัมภีร์เดียวกับดวงอาทิตย์นะครับ”

“ใช่ แต่คนที่ศึกษาพระคัมภีร์เขาไม่กลัวกันหรอก เพียงแต่คงรู้สึกตื่นเต้น พวกเขารู้ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นไปตามที่พระเยซูทรงตรัสว่าจะเกิด”

“แล้วเกิดอะไรกับดวงดาวล่ะครับ” ไมเคิลถาม

“เรื่องนั้นมาทีหลัง” คุณแม่บอก “ลูกจำได้ไหมว่าพระเยซูทรงตรัสด้วยว่าจะมีคนเลว และเหตุการณ์เลวร้ายมากมายเกิดขึ้นก่อนที่พระองค์จะเสด็จกลับมาใช่ไหม พระองค์ทรงบอกว่าเหตุการณ์ต่างๆ จะเป็นเหมือนในสมัยของโนอาห์”

“ในสมัยของโนอาห์ เรื่องต่างๆ เลวร้ายมากจนพระเจ้าทรงต้องชำระโลกใหม่” ไมเคิลกล่าวเสริม

“เหตุการณ์ต่างๆ จะเลวร้ายอีกครั้งหนึ่งก่อนพระเยซูเสด็จมา” คุณแม่พูด “จะมีคนที่ไม่รักพระเยซู และไม่คำนึงถึงความรู้สึกของพระองค์ และผู้ที่ไม่ทำตามพระบัญญัติของพระองค์”

“ฟังดูเหมือนว่ามีคนมากมายต้องเจ็บปวดแน่นอนทีเดียว” ไมเคิลพูด “เหมือนที่เกิดขึ้นในสมัยของโนอาห์ น้ำท่วมโลก”

“ใช่จ๊ะ” คุณแม่บอก “เวลาใดที่มนุษย์ไม่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า มนุษย์ต้องเจ็บตัวในเวลานั้น”

“แต่ทำไมมันต้องเป็นอย่างนั้นเล่าครับ ในเมื่อพระคัมภีร์บอกชัดเจนอยู่แล้วว่าจะเกิดอะไรขึ้น มนุษย์ก็รู้ว่าพระองค์จะต้องเสด็จมา”

คุณแม่เอื้อมแขนไปกอดไมเคิล “ถูกต้องแล้ว แต่ลูกจำเรื่องทารกเยซูทรงประสูติในเมืองเบธเลเฮมได้ไหม ผู้คนต่างคอยการเสด็จมาของพระเยซูในเวลานั้นเหมือนกัน แต่มีเพียงคนจำนวนเล็กน้อยเท่านั้นที่มีความพร้อมที่จะพบกับพระองค์ มีคนน้อยคนนักที่รู้ว่าพระองค์ได้เสด็จมาจริงๆ แล้ว มันก็จะเป็นเช่นนั้นเหมือนกันก่อนที่พระเยซูจะทรงเสด็จมาเป็นครั้งที่สอง เรารู้ว่าพระองค์กำลังจะเสด็จมาเพราะว่าพระองค์ทรงบอกเราในพระคัมภีร์ และเราก็รู้ว่าเหตุการณ์อะไรจะเกิดขึ้นก่อนเวลานั้น แต่มีคนจำนวนไม่มากนักที่มีความพร้อมที่จะพบกับพระองค์”

“นั่นคงทำให้พระองค์ทรงเศร้าพระทัยมาก”

“ใช่จ๊ะ แม่คิดว่าคงเป็นเช่นนั้น” คุณแม่พูด

“ผมจะดีใจมากที่ได้พบกับพระองค์” ไมเคิลพูด

“และพระองค์คงทรงดีพระทัยที่จะพบลูกด้วยเช่นเดียวกัน” คุณแม่ตอบ

ความทุกข์ยากในอนาคต

“คุณแม่ครับ” ไมเคิลเรียก “เมื่อวานนี้คุณแม่บอกผมว่าการกดขี่ข่มเหง อาจะเกิดขึ้นอีกในอนาคต มันจะเกิดได้อย่างไรครับ”

“เป็นคำถามที่ดี ไมเคิล” คุณแม่ตอบ “แม่ดีใจที่หนูใคร่ครวญถึงรายละเอียดต่างๆ ที่เราเคยแบ่งปันกัน เราค่อนข้างจะได้เปรียบที่พระเจ้าทรงบอกเราล่วงหน้าว่าอะไรจะเกิดขึ้น เราจึงมีโอกาสได้เตรียมความพร้อม แทนที่จะต้องตกใจในเวลาที่เกิดเหตุการณ์ขึ้น ซาตานได้วางแผนไว้นานแล้วที่จะโค่นล้มพระบัญญัติของพระเจ้า และหลอกลวงพร้อมกับสร้างความสับสนให้แก่ผู้คนจำนวนมากเท่าที่จะทำได้ เขาต้องการให้ผู้คนเชื่อว่าพระบัญญัติของพระเจ้านั้นไม่เป็นธรรม ตั้งแต่ยุคแรกๆ ของคริสตจักรที่เขาได้สอดแทรกความเท็จทุกชนิดลงในคำสอนของคริสเตียน”

“ความจริงและความเท็จจึงขัดแย้งกัน และคริสเตียนทั้งหลายจำเป็นต้องตัดสินใจเลือกระหว่างการติดตามพระบัญญัติของพระเจ้า หรือกฎเกณฑ์ของมนุษย์ พวกเขาต้องตัดสินใจว่าจะเชื่อสิ่งที่พระคัมภีร์สอน หรือขนบธรรมเนียมประเพณีของมนุษย์ บ่อยครั้งโลกของเรามักชอบล้อเลียนผู้ที่เชื่อว่าพระคัมภีร์เป็นความจริงจริงสมควรที่จะปฏิบัติตาม ซาดานได้ใช้อิทธิพลชักนำให้เหล่าผู้นำคริสตจักรให้เรียกผู้ที่เลื่อมใสในพระคัมภีร์ว่าเป็นพวกบ้าคลั่งที่ไม่มีความสามารถจะเข้าใจความหมายที่แท้จริงของพระคัมภีร์ ซาดานยังพยายามชักนำให้เหล่าผู้นำให้สอนผู้คนว่าพระบัญญัติของพระเจ้าได้ถูกยกเลิกไปแล้ว”

“นั่นไม่สมเหตุสมผลนะครับ” ไมเคิลบอก “ไม่มีรัฐบาลใดบนโลกใบนี้สามารถจะปกครองประเทศได้โดยปราศจากกฎหมาย ผู้คนคิดได้อย่างไรว่าคริสตจักรของพระเจ้าจะดำรงอยู่ได้หากปราศจากพระบัญญัติของพระเจ้า”

“มันไม่จำเป็นต้องมีเหตุผลหรอก” คุณแม่อธิบาย “สำหรับซาดานแล้ว หากเขาสามารถชักนำผู้คนให้เชื่อว่าพระบัญญัติของพระเจ้านั้นไม่สำคัญ พวกเขาก็จะไม่เชื่อฟังพระบัญญัติ เพราะว่ามันง่ายกว่ากันมากในการเชื่อว่าพระบัญญัติของพระเจ้าถูกยกเลิกไป เมื่อเทียบกับการต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามพระบัญญัติ”

“จำเรื่องที่เกิดขึ้นในฝรั่งเศสที่คุณแม่แบ่งปันกับผมมาแล้วได้ไหมครับ” ไมเคิลถาม “ชาวฝรั่งเศสได้ยกเลิกพระบัญญัติของพระเจ้า และการนับถือพระเจ้า ประชาชนไม่มีความเชื่อศรัทธา และเริ่มลักขโมยสิ่งของกัน ผู้คนไม่ไว้วางใจซึ่งกันและกัน”

“เมื่อพระบัญญัติของพระเจ้าได้รับการเพิกเฉยในประเทศฝรั่งเศส” คุณแม่เล่า “ชีวิตของมนุษย์ก็หมดความสำคัญและไร้ค่า ผู้คนมากมายถูกฆ่าตายเหมือนผักปลา การสมรสหมดซึ่งความศักดิ์สิทธิ์อีกต่อไป เด็กๆ ไร้ความเชื่อฟังและยำเกรง ทว่าทั้งประเทศเต็มไปด้วยความรุนแรง แม้กระทั่งในศาล และเหล่าผู้พิพากษาต่างก็ไร้ความยุติธรรม แล้วจะมีผู้ใดที่ต้องการจะอาศัยอยู่ในประเทศแบบนี้ แต่ผู้คนต่างไม่ได้คำนึงถึงเรื่องเหล่านี้ตอนที่พวกเขาพากันเหยียดหยามพระบัญญัติของพระเจ้า และวิธีการดำเนินชีวิตที่พระองค์ทรงแนะนำให้เราปฏิบัติตาม ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าพวกเขาดีกว่าพระเจ้า”

“เพราะฉะนั้น ถ้าซาตานไม่อาจยับยั้งผู้คนให้เข้าถึงพระคัมภีร์ได้” ไมเคิลพูด “ผมเดาว่าเขาก็เลยชักนำคนทั้งหลายว่าพระคัมภีร์นั้นหมดความสำคัญไปแล้ว”

“ซาตานนั้นได้เน้นการโจมตีอยู่สองเรื่อง เรื่องแรกเมื่อมนุษย์ตายไปแล้วจะเกิดอะไรกับตนเอง และเรื่องที่สองการยึดถือวันสะบาโต” คุณแม่กล่าว “ถ้าหากคนทั่วไปไม่เข้าใจอย่างแท้จริงว่าเกิดอะไรขึ้นเมื่อเขาตายไปแล้ว พวกเขา ก็จะตกเป็นเหยื่อที่ถูกหลอกได้ง่ายๆ ด้วยวิธีล่อลวงเพื่อให้พวกเขาเชื่อว่า คนเราจะยังมีชีวิตอยู่ตลอดไปหลังจากที่ตายไปแล้ว และยังสามารติดต่อกับสื่อสารกับผู้คนได้อีกโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง และหากคนทั้งหลายไม่เข้าใจพระบัญญัติของพระเจ้าที่ว่าด้วยเรื่องการยึดถือวันสะบาโต ผู้นำคริสตจักรก็จะถือโอกาสหลอกลวงพวกเขาโดยอ้างว่าพระบัญญัตินั้นไม่มีความสำคัญอีกต่อไปแล้ว”

“เหมือนกับที่คริสตจักรคาทอลิกดำเนินการในช่วงยุคมืดใช่ไหมครับ” ไมเคิลอยากรู้

“ใช่จะ” คุณแม่ตอบ “แต่มันไม่ใช่เป็นความผิดของคริสตจักรคาทอลิกเพียงฝ่ายเดียว คริสเตียนมากมายก็ไม่พยายามไฝหาความเข้าใจถึงเรื่องเหล่านี้ เราจำเป็นต้องอธิษฐานเผื่อทุกคนที่ซาตานได้ไปทำให้พวกเขาสับสนเกี่ยวกับการยึดถือวันสะบาโต หรืออธิษฐานเผื่อผู้ที่รู้สึกว่าการบัญญัติของพระเจ้าไม่มีความสำคัญ มีคนมากมายที่ไม่เคยมีโอกาสอ่านพระคัมภีร์ที่กล่าวถึงเรื่องเหล่านี้เท่านั้น จึงไม่เข้าใจ”

“เหล่าผู้นำคริสตจักรต่างๆ ต้องรับผิดชอบในเรื่องนี้โดยเฉพาะ พวกเขาพร่ำสอนแต่เรื่องที่ไม่เป็นความจริง ด้วยเหตุนี้ซาตานจึงมีโอกาสมากมายในการหลอกลวงคริสเตียนทั้งหลาย สักวันหนึ่งในอนาคต ชาวโปรเตสแตนต์ผู้ซึ่งให้คุณค่าแก่เสรีภาพอย่างมากมาในอดีต จะจับมือกับพวกเชื่อเรื่องล่อลวงแล้วคนเหล่านี้จะร่วมมือกับคริสตจักรคาทอลิกให้เห็นพ้องต้องกันว่า คริสตจักรคาทอลิกมีสิทธิอำนาจทำการเปลี่ยนแปลงวันสะบาโตจากวันที่เจ็ดไปเป็นวันที่หนึ่งของสัปดาห์

“เป็นเรื่องเหลือเชื่อที่ชาวโปรเตสแตนต์ ที่เชื่อเรื่องล่อลวงกับชาวคาทอลิกจะร่วมมือกันได้ คนเหล่านี้เชื่อว่าทั่วทั้งโลกกำลังเข้าสู่การรับเชื่อและ

เป็นเวลาที่เหมาะสมจะหาคนที่ทุกคนบนโลกจะหันมาสนับการร่วมกันภายใต้การปกครองของรัฐบาลเดียว และภายใต้คริสตจักรเดียวบนโลกนี้”

“ว้าว” ไมเคิลอุทาน “มันฟังคล้ายกับที่ผมเคยได้ยินในรายการโทรทัศน์เกี่ยวกับการจัดระเบียบโลกใหม่”

“ใช่จ๊ะ” คุณแม่ตอบ “เป็นเวลานานมาแล้วที่พระเจ้าทรงตรัสบอกกับเราว่าจะเกิดอะไรขึ้น และขณะนี้เหตุการณ์บางเหตุการณ์ก็ได้เกิดขึ้นจริงๆ และผู้คนอีกมากมายยังคงจะถูกหลอกลวงเมื่อพวกเขาเห็นสิ่งมหัศจรรย์ และการรักษาโรคต่างๆ ที่ปรากฏในช่วงเวลาปัจจุบันนี้

“ซาตานจะยิ่งใช้เวลาเพิ่มขึ้นในการคิดอุบายที่เขาจะใช้ประโยชน์จากกฎทางวิทยาศาสตร์ และทางธรรมชาติในการสร้างภัยพิบัติและโรคภัยที่โหดเหี้ยมรุนแรง ผู้คนยิ่งห่างเหินจากพระเจ้าไกลมากเท่าไร พวกเขาก็จะได้รับการปกป้องคุ้มครองจากพระเจ้าน้อยลงเท่านั้น ฉะนั้นซาตานจะสามารถก่อภัยพิบัติ และโรคร้ายได้ทวีคูณขึ้น ในอนาคตจะมีอุบัติเหตุที่สยดสยองทั้งทางบกและทางน้ำมากมาย”

“และยังมีทางอากาศ” ไมเคิลเสริม “เราได้ข่าวเครื่องบินตกในบางครั้งด้วยครับ”

“และมันจะยิ่งเลวร้ายขึ้น” คุณแม่บอก “พายุทอร์นาโด พายุลูกเห็บ รวมทั้งอุทกภัย พายุไซโคลน คลื่นสึนามิ แผ่นดินไหว ความแห้งแล้ง และมลพิษทางอากาศ ลูกกลองอ่านพระธรรมอิสยาห์ 24:4-5 ได้กล่าวไว้อย่างไรบ้าง”

ไมเคิลเปิดพระคัมภีร์พบบทดังกล่าวแล้วเริ่มอ่าน “โลกจะคร่ำครวญและเหี่ยวเฉาไป พืชก็โรยราและเหี่ยวเฉาไป คนสูงศักดิ์ของโลกก็โรยรา โลกเป็นมลทินเนื่องด้วยผู้อาศัยของมัน เพราะเขาทั้งหลายละเมิดธรรมบัญญัติฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ และหักทำลายพันธสัญญานิรันดร์นั้น” ไมเคิลอ่านจบแหงนหน้าขึ้นมองคุณแม่แล้วพูดว่า “ฟังดูน่ากลัวนะครับ ราวกับว่าโลกนี้จะกลายเป็นสถานที่ที่น่าสยดสยอง”

“แต่เมื่อทุกสิ่งทุกอย่างเสื่อมโทรมลง เรายังคงสามารถพึ่งพาการทรงสถิตของพระเจ้า” คุณแม่ยืนยันกับไมเคิล “ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น พระองค์จะไม่ทรงทอดทิ้งพวกเรา พระองค์ทรงให้คำมั่นสัญญาว่าจะทรงอยู่กับเราจนสิ้นโลก และพระองค์ทรงรักษาพระสัญญาของพระองค์เสมอ

“แต่พระคัมภีร์ก็ได้กล่าวไว้เหมือนกันว่าจะมีเหตุการณ์น่าสยดสยองเกิดขึ้นในเวลาที่จะพระเยซูทรงใกล้เสด็จมา” คุณแม่พูดต่อ “ยกตัวอย่างเช่นภัยพิบัติจะรุนแรงขึ้น เป็นผลให้ผู้คนเริ่มพูดกันว่าทั่วทั้งโลกจำเป็นต้องหันมาพึ่ง และนมัสการพระเจ้า แต่พวกเขาจะสอนให้ทุกคนหันมานมัสการในวันอาทิตย์ และในขณะที่ภัยพิบัติรุนแรงเหล่านี้ยังคงดำเนินต่อไป คนพวกนี้ก็จะเที่ยวมองหาใครบางคนมาตำหนิว่าเป็นต้นเหตุ”

“คุณแม่กำลังพูดว่ามันง่ายมากที่คนพวกนี้จะโทษคนอื่นที่ไม่เห็นด้วยกับการนมัสการในวันอาทิตย์ และการมีคริสตจักรเดียวในโลกของพวกเขาใช่ไหมครับ”

“แน่นอนทีเดียว” คุณแม่ตอบ

“มันคล้ายกับเรื่องในพระคัมภีร์ที่คุณแม่เคยเล่าให้ผมฟังเลยครับ” ไมเคิลบอก “เรื่องเกี่ยวกับกษัตริย์อาหับ คุณแม่จำได้ไหมครับว่าเมื่อตอนที่กษัตริย์อาหับและราชินีเยเซเบลทำความชั่ว และพระเจ้าทรงลงโทษทำให้เกิดภัยแล้งในอิสราเอลจนฝนไม่ตกถึงสามปี เมื่อไปพบเอลียาห์ กษัตริย์อาหับก็ตรัสว่า “นี่ตัวเจ้าหรือ เจ้าผู้ทำความลำบากให้อิสราเอล” ซึ่งตามจริง กษัตริย์อาหับกับราชินีนั้นแหละเป็นตัวต้นเหตุของความเดือดร้อน”

“ใช่จ้ะ มันจะเป็นเหมือนอย่างยุคของอาหับเลย ซาดานจะพยายามทำให้ผู้คนสับสน และเมื่อผู้ใดสับสนเขาจะบังคับให้ผู้นั้นทำตามเขา ผู้คนทั้งหลายที่ยึดมั่นในวันสะบาโตตามพระคัมภีร์จะถูกกล่าวหาว่าไม่เชื่อฟังรัฐบาล เหล่ารัฐมนตรี และผู้นำจะมีโอกาสขึ้นเทศนาบนธรรมาสน์ว่าพระเจ้าประสงค์ให้คนทั้งหลายเชื่อฟังรัฐบาล พวกเขาจะเทศนาสอนด้วยความเท็จ และสาปแช่งผู้ที่สัตย์ซื่อต่อพระบัญญัติของพระเจ้า”

“ฟังแล้วน่ากลัวมากครับ” ไมเคิลบอก

“มันจะเป็นยุคที่ทุกข์เข็ญ” คุณแม่บอก “แต่พระเยซูทรงสัญญาว่าพระองค์จะทรงสถิตอยู่กับเราตลอดเวลา และเราจะไม่ถูกทอดทิ้งในช่วงเวลาทุกข์ยากเหล่านี้ พระองค์จะทรงสถิตอยู่กับเราเช่นเดียวกับที่ทรงอยู่กับเอลียาห์และดาเนียล”

เลือกที่จะจงรักภักดี

“ไม่เคิล ลูกรู้ความหมายของคำว่าคำพยากรณ์ไหม” คุณแม่ถาม

“แน่นอนครับ เมื่อพระเจ้าทรงประสงค์จะเผยพระวจนะแก่ผู้คนทั่วไป พระองค์จะทรงตรัสผ่านผู้เผยพระวจนะท่านใดท่านหนึ่ง หากเรื่องนั้นเป็นเรื่องสำคัญ พระองค์จะตรัสผ่านผู้เผยพระวจนะใหญ่ หากเป็นเรื่องเบาๆ พระเจ้าจะทรงตรัสผ่านผู้เผยพระวจนะน้อย”

คุณแม่ยิ้ม “จริงๆ แล้ว” คุณแม่พูด “พระวจนะทั้งหมดของพระเจ้าล้วนเป็นเรื่องสำคัญทั้งนั้น ผู้เผยพระวจนะที่เราเรียกท่านทั้งหลายว่าผู้เผยพระวจนะใหญ่ก็เพราะว่าบันทึกข้อความของท่านเหล่านี้มีความยาวมากกว่าของท่านทั้งหลายที่เราเรียกว่าผู้เผยพระวจนะน้อยก็เท่านั้นเอง แต่ลูกเข้าใจถูกที่เราเรียกผู้ที่ได้รับพระวจนะของพระเจ้ามาแบ่งปันกับประชาชนว่า ผู้เผยพระวจนะ”

“คำพยากรณ์ที่กล่าวถึงในพระคัมภีร์ส่วนใหญ่ได้บรรลุผลเรียบร้อยแล้ว วันนี้เราจะมาแบ่งปันเกี่ยวกับคำพยากรณ์บางเรื่องที่ยังไม่ได้เกิดขึ้น ลูกช่วยอ่านพระธรรมวิวรณ์ 18:1-2, 4 ซิ”

ไม่เคิลเริ่มอ่าน

“หลังจากนั้นข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ ท่านมีสิทธิอำนาจยิ่งใหญ่ และรัศมีของท่านทำให้แผ่นดินโลกสว่าง ท่านร้องประกาศด้วยเสียงก็กร้องว่า ‘บาบิโลนมหานครพังทลายแล้ว พังทลายแล้ว กลายเป็นที่อาศัยของพวกผี เป็นที่อยู่ของวิญญาณทุกชนิดที่โสโครก เป็นที่อยู่ของนกทุกชนิดที่โสโครก [และเป็นที่อยู่ของสัตว์ร้ายทุกชนิดที่โสโครก] และนำเกลียดน่าซัง’ ...และข้าพเจ้าได้ยินเสียงอีกเสียงหนึ่งจากสวรรค์กล่าวว่า ‘จงออกมาจากนครนั้นเถิด ชนชาติของเราเอ๋ย เพื่อเจ้าจะไม่มีส่วนกับบาปของนครนั้น และเพื่อเจ้าทั้งหลายจะไม่ต้องรับภัยพิบัติของนครนั้น”

“เมื่อถึงเวลาที่คำพยากรณ์เหล่านี้เกิดขึ้น สถานะการณ์ทางศาสนาบนโลกนี้คงจะถดถอยวุ่นวายน่าดู” คุณแม่กล่าว “ลัทธิวิญญาณนิยมและการไม่เชื่อฟังจะแพร่หลายอย่างกว้างขวางในเหล่าคริสตจักร”

“ลัทธิวิญญาณนิยมหมายถึง ความเชื่อที่ว่าคนตายนั้นไม่ได้ตายไปจริงๆ ใช่ไหมครับ” ไมเคิลถาม

“ถูกต้องแล้ว” คุณแม่บอก

“คนมากมายเชื่อว่าคนตายไปแล้วสามารถคืนชีพใหม่เป็นทูตสวรรค์ และช่วยเหลือพวกเขาในเรื่องต่างๆ ผมเคยเห็นในรายการทางทีวีเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ครับ”

“ใช่จ๊ะ” คุณแม่ตอบ “คนมากมายเชื่ออย่างนั้นจริงๆ แต่เรารู้จากที่พระคัมภีร์สอนว่าคนตายนั้นตกอยู่ในสภาพที่ไม่รู้สึกตัว และไม่สามารถมีส่วนร่วมใดๆ กับเหตุการณ์บนโลกนี้”

“และการไม่เชื่อฟังที่นิยมกันในหมู่คริสตจักรต่างๆ ในช่วงเวลาสั้นๆ นั้นหมายความว่าคนเหล่านั้นไม่ยอมยึดมั่นในพระบัญญัติทั้งหมดของพระเจ้าโดยเฉพาะเกี่ยวกับวันสะบาโตใช่ไหมครับ”

“ใช่จ๊ะ” คุณแม่ตอบ “คริสตจักรส่วนใหญ่เชื่อว่าเราควรเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า ยกเว้นพระบัญญัติข้อที่สี่ ด้วยเงื่อนไขข้อนี้ ผู้คนเลือกทำตามสัตว์ร้ายตัวนั้นแทนการทำตามพระเยซู จะต้องถูกตีเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้น”

“และสัตว์ร้ายตัวนั้นก็คือซาตานใช่ไหมครับ” ไมเคิลถามชัดเจน

“ใช่” คุณแม่บอก “ซาตานและสถาบันที่เขาใช้เป็นเครื่องมือในงานนี้ ดังนั้นผู้ที่เลือกไม่ยอมเชื่อฟังพระเจ้าแต่ไปทำตามทางของตนเอง หรือทางของซาตานก็จะต้องได้รับเครื่องหมายนั้น”

“ผมเข้าใจแล้วครับ” ไมเคิลบอก “และเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนี้ไม่ใช่อะไรที่ปรากฏบนผิวหนังของคนเรา ใช่ไหมครับ”

“ถูกต้อง” คุณแม่ตอบ “มันไม่ปรากฏให้เราเห็น เครื่องหมายของสัตว์ร้ายเป็นเครื่องชี้ให้รู้ว่า ผู้ใดจงรักภักดีต่ออำนาจที่กำลังต่อสู้กับพระเจ้า ดังนั้นผู้ที่อยู่ข้างอำนาจของสัตว์ร้ายจะถูก ‘ทำเครื่องหมาย’ คำว่าทรยศต่อพระเจ้า แต่อัครสาวกยอห์น กล่าวไว้เหมือนกันในพระธรรมวิวรณ์ว่า ผู้ที่ยังคงสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าจะได้รับตราประทับของพระองค์ คนเหล่านี้จะถูกทำเครื่องหมายเช่นกัน แต่ถูก ‘ทำเครื่องหมาย’ คำว่าสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า เมื่อขบวนการนี้ดำเนิน

ต่อไป ประเทศต่างๆ จะถือโอกาสใช้การลงโทษทางสังคมในการพยายามบังคับทุกคนให้มานมัสการในรูปแบบเดียวกัน และในวันเดียวกันคือวันอาทิตย์”

“การลงโทษทางสังคม คุณแม่หมายถึง โทษปรับหรือส่งเข้าคุกหรือการสู้คดีในศาลอย่างนั้นหรือครับ” ไมเคิลถาม

“ใช่จ๊ะ” คุณแม่บอก “เมื่อเหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้น วันสะบาโตจะเป็นข้อทดสอบที่สำคัญที่สุดเกี่ยวกับความจงรักภักดีต่อพระเจ้า คำถามจะกลายเป็นว่า เราจะสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า และเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ในการยึดถือวันสะบาโตอันบริสุทธิ์ในวันที่เจ็ด หรือว่า เราจะเชื่อฟังซาตาน และนมัสการในวันที่หนึ่งของสัปดาห์ ทุกคนจะมีโอกาสตัดสินใจเลือกทางที่ถูกต้อง ไม่มีใครจะถูกลงโทษจนกระทั่งเขาหรือเธอได้รู้ความจริง และได้ตัดสินใจปฏิเสธความจริง”

“ประเทศสหรัฐฯ เริ่มต้นประเทศด้วยการเป็นผู้ปกป้องเสรีภาพ แต่จะค่อยๆ หดความอดทนต่อความขัดแย้งทางศาสนา ในคนทุกรุ่น พระเจ้าทรงบัญชาผู้เผยพระวจนะต่างๆ มาเตือนผู้คนให้กลับคืนไปหาพระองค์ และชี้ให้พวกเขาเห็นถึงความผิดบาปของตนเอง”

“และก็ไม่มีการชอบที่จะถูกชี้ให้เห็นความผิดบาปของตนเอง” ไมเคิลกล่าว

“จึงเป็นเหตุผลที่ผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าส่วนใหญ่ถูกปฏิเสธ และถูกทำร้ายจากคนบางกลุ่ม” คุณแม่บอก

“อย่างนั้น” ไมเคิลเสริม “ผมคิดว่าประชากรของพระเจื่อก็คงจะถูกทำร้ายด้วยเช่นกันในยุคสุดท้ายเป็นแน่เลยครับ เมื่อพวกเขาชี้ให้เห็นว่าผู้คนไม่ได้เชื่อฟังพระเจ้า”

“ใช่จ๊ะ” คุณแม่บอก “แม่กลัวว่ามันจะเป็นเช่นนั้น แต่เมื่อพวกเขาถูกนำตัวขึ้นศาลและถูกพิพากษาว่าผิด พวกเขาจะตอบเพียงว่า ‘ท่านบอกเราได้ว่าไหมว่าเราทำผิดพระวจนะข้อใด’”

“แต่พระคัมภีร์ก็สอนอย่างชัดเจนอยู่แล้วครับ” ไมเคิลบอก “เพราะฉะนั้นผู้ที่กล่าวโทษพวกเขาคงไม่สามารถบอกถึงความผิดได้”

“แต่คนส่วนใหญ่ไม่คุ้นเคยกับสิ่งที่พระคัมภีร์สอน” คุณแม่อธิบายต่อ “และก็เช่นเดียวกัน มีคนอีกกลุ่มหนึ่งในระหว่างเวลานี้ที่เคยศึกษาพระคัมภีร์และคำพยากรณ์ต่าง ๆ ซึ่งครั้งหนึ่งพวกเขาเคยเป็นประชากรของพระเจ้า แต่พวกเขาไม่มีความศรัทธาต่อพระองค์ในจิตใจของพวกเขา ตอนนั้นพวกเขาได้ไปเข้าร่วมกับผู้ทีกล่าวโทษผู้ที่ติดตามพระเจ้า”

“นั่นมันแย่มากเลยครับ” ไมเคิลพูด “พวกเขาออกไปอยู่กับอีกฝ่ายหนึ่งได้อย่างไร”

“ไม่ใช่ทุกคนที่จะอุทิศตนต่อพระเจ้าอย่างเต็มที่” คุณแม่ตอบ “บางคนก็เชื่อฟังแต่เพียงเปลือกนอกแต่ข้างในจิตใจนั้นไม่ใช่ คนประเภทนี้จะมีหลายคนกลายเป็นผู้กล่าวหาตัวดีต่อประชากรของพระเจ้า พวกเขากลัวโทษที่ประชากรของพระเจ้าจะได้รับ และจะกลับไปเข้าร่วมมือกับผู้ทีกดขี่ข่มเหงแทน

“ในเวลานั้น ประชากรของพระเจ้าจะผ่านขั้นตอนชีวิตแห่งความทุกข์ยาก พวกเขาจะรู้สึกกังวลว่าบางทีเป็นความผิดพลาดของพวกเขาที่ก่อให้เกิดความทุกข์เช่นนี้ พวกเขาจะสงสัย ‘เป็นความผิดของเราหรือ เราได้ทำอะไรไป ที่ทำให้เสื่อมพระนามของพระเจ้าหรือ’ พวกเขาจะพูดว่า ‘หากเรารู้แต่แรกว่าจะเกิดผลลัพธ์แบบนี้แล้ว เราไม่น่าจะไปว่ากล่าวความผิดบาปที่ปรากฏบนโลกนี้เลย’ แต่แน่นอน พวกเขาต้องเข้าใจให้หนักแน่นว่าพวกเขาต้องทำในสิ่งที่พวกเขาคิดว่าถูกต้อง แล้วก็ปล่อยให้ผลที่จะเกิดขึ้นอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า”

“และพระเจ้าจะทรงประทานผลที่กำลังและเสริมความเชื่อแก่พวกเขา จนทำให้พวกเขาสามารถเผชิญกับทุกสถานการณ์ที่จำเป็นต้องเกิด ตราบใดที่พระเยซูยังทรงสถิตอยู่ในวิหารอันบริสุทธิ์ ดำเนินราชกิจเป็นมหาบุโรหิต พระวิญญูณบริสุทธิ์จะสามารถยับยั้งความชั่วบนโลกนี้ได้ มันคงจะไม่เลวร้ายอย่างที่คิดว่าจะเป็นก็ได้”

“พระวิญญูณบริสุทธิ์ก็ยังคงจะทรงช่วยเหลือปกป้องพวกเราใช่ไหมครับ”

“ใช่จ๊ะ” คุณแม่บอก “พระคัมภีร์สัญญาจะประทานความช่วยเหลือพิเศษจากพระวิญญูณบริสุทธิ์ในช่วงเวลานี้ โดยใช้คำว่า “ฝนปลายฤดู”

อ้างอิงถึงความช่วยเหลือนี้ เพราะว่าในสมัยของพระคัมภีร์ ผู้คนรอคอยฟัง
ฝนต้นฤดูในฤดูใบไม้ผลิเมื่อทำการหว่าน และฝนปลายฤดูก่อนทำการเก็บเกี่ยว
ลูกหาอ่านได้จากพระธรรมโยเอล 2:23 จะ”

ไมเคิลอ่าน “โอ บุตรทั้งหลายของศิโยนเอ๋ย จงยินดีเถิด จงเปรมปรีดี
ในพระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกเจ้า เพราะว่าพระองค์ประทานฝนต้นฤดูแก่เจ้า
เพื่อแสดงความชอบธรรม และทรงเทพฝนลงมาให้พวกเจ้า คือฝนต้นฤดูและฝน
ชุกปลายฤดูอย่างแต่ก่อน”

“และลูกลองอ่านอีกบทหนึ่งในพระธรรมกิจการ 2:17, 21 เกี่ยวกับวิธี
ที่พระเจ้าจะทรงช่วยเหลือเรา”

ไมเคิลพบข้อพระคัมภีร์ดังกล่าวแล้วอ่าน “พระเจ้าตรัสว่า ในวาระ
สุดท้ายเราจะเทพพระวิญญาณของเราบนมนุษย์ทั้งหมด บุตรา บุตรีของท่าน
ทั้งหลายจะเผยพระวจนะ บรรดาคนหนุ่มของท่านจะเห็นนิมิต และบรรดา
คนแก่ของท่านทั้งหลายจะฝันเห็น... และจะเป็นเช่นนี้คือ ทุกคนที่ร้องขอใน
พระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะได้รับความรอด”

“เพราะฉะนั้น เมื่อความช่วยเหลือของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เทลง
มาในปริมาณที่มหาศาลสู่ประชากรของพระเจ้า จะเกิดสิ่งมหัศจรรย์ต่างๆ ขึ้น”
คุณแม่บอก “จะเกิดเรื่องอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ในหมู่ประชากรของพระเจ้า แต่
ชาตาก็สามารถทำสิ่งอัศจรรย์ด้วยเหมือนกัน เรื่องนี้สร้างความสับสนมากแก่
ผู้คนที่ไม่เคยศึกษาคำสอนของพระคัมภีร์อย่างละเอียด นี่จึงเป็นเหตุผลสำคัญ
ที่เราจำเป็นต้องศึกษาพระคัมภีร์ตั้งแต่เดี๋ยวนี้เพื่อว่าเราจะเตรียมพร้อมสำหรับ
เวลาที่เรากำลังพูดถึงนี้”

“ผมอยากมีความพร้อมครับ” ไมเคิลบอก “และผมก็ตั้งใจที่พระเจ้าทรง
สัญญาว่าจะให้ความช่วยเหลือพิเศษแก่เราเพื่อรับมือกับเวลาอันทุกข์เข็ญนั้น”

เวลาแห่งความทุกข์ยาก

“คุณแม่ครับ” ไมเคิลพูด “เล่าเรื่องเกี่ยวกับเวลาแห่งความทุกข์ยากให้
ผมฟังหน่อยสิครับ เราคุยกันถึงเรื่องนี้ที่โรงเรียน มันทำให้ผมกลัวครับ”

“ได้สิ เรามาเริ่มต้นด้วยข้อพระคัมภีร์บางข้อนะ ก่อนอื่นลูกอ่านเรื่องที่ทูตสวรรค์บอกกับผู้เผยพระวจนะอยู่ในพระธรรมดาเนียล 12:1 สิ”

ไมเคิลเปิดพระคัมภีร์พบข้อดังกล่าวแล้วเริ่มอ่าน “ในครั้งนั้น มีคาเอลเจ้าผู้ครอบครองยิ่งใหญ่ ผู้คุ้มกันชนชาติของท่านจะลุกขึ้น และจะมีเวลายากลำบากอย่างไม่เคยมีมาตั้งแต่ครั้งมีประชาชาติจนถึงสมัยนั้น แต่ในครั้งนั้นชนชาติของท่านจะได้รับการช่วยกู้ คือทุกคนที่มีชื่อบันทึกไว้ในหนังสือ”

“ข้อพระคัมภีร์ที่ตีกข้อหนึ่งอยู่ในพระธรรมวิวรณ์ 22:11”

“จงให้คนอธรรมประพฤติการอธรรมต่อไป จงให้คนโสมมประพฤติการโสมมต่อไป จงให้คนชอบธรรมทำการชอบธรรมต่อไป และจงให้คนบริสุทธิ์เป็นคนบริสุทธิ์ต่อไป”

“ข้อพระคัมภีร์ทั้งสองนี้สอนเราเกี่ยวกับตอนสิ้นสุดของการทดสอบ”
คุณแม่บอก

“ตอนสิ้นสุดของการทดสอบคืออะไรครับ” ไมเคิลถาม

“เริ่มตั้งแต่สมัยที่อาดัมกับเอวาได้ล้มลงในความบาปประมาณหกพันปีที่แล้ว” คุณแม่เล่า “มนุษย์ทุกคนมีโอกาสเลือกว่าจะอยู่ฝ่ายของพระเจ้าหรือฝ่ายของซาตาน นี่คือช่วงเวลาแห่งการทดสอบ เมื่อทุกคนจะตัดสินใจว่าเขาจะติดตามใคร แต่ก่อนที่พระเยซูจะเสด็จกลับมา ผู้ที่มีชีวิตอยู่ในเวลานั้นจะต้องตัดสินใจทางเลือกสุดท้ายของเขา จะไม่มีผู้ที่ยังไม่ได้ตัดสินใจว่าเขาหรือเธอจะอยู่ฝ่ายใดหลงเหลืออยู่เลย เราจึงเรียกเวลานั้นว่า ตอนสิ้นสุดของการทดสอบ และการทดสอบจะจบลงเพราะว่าไม่มีผู้ใดที่ยังไม่ได้ตัดสินใจครั้งสุดท้าย”

“พระราชกิจของพระเยซูบนวิหารอันบริสุทธิ์บนสวรรค์จะเสร็จสมบูรณ์เพราะว่าประชากรของพระเจ้าได้รับตราประทับแห่งความชอบธรรมแล้ว เขาทั้งหลายจะ ‘คงความบริสุทธิ์ต่อไป’ เหมือนที่ลูกอ่านในข้อพระคัมภีร์วิวรณ์ 22:11 ส่วนผู้ที่ตัดสินใจฝ่ายผิดพระบัญญัติของพระเจ้าทั้งหลายก็ได้เลือกทางถาวรของพวกเขาแล้วเช่นกัน พวกเขาจะ ‘คงทำการอธรรมต่อไป’ จากนั้นพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็จะถูกย้ายจากโลกไป”

“ฟังดูน่ากลัวนะครับ” ไมเคิลบอก “แม่จำเรื่องของโมเสสในอียิปต์ตอนที่ทูตสวรรค์เพียงองค์เดียวได้เข้าไปทั่วอียิปต์ และฆ่าลูกชายหัวปีทั้งประเทศ

ใหม่ครับ หากทศสวรรค์ดีเพียงองค์เดียวทำอย่างนั้นได้แล้วลองคิดดูสิว่าความเดือดร้อนทุกข์ยากจะมีขนาดไหนเมื่อวิญญูณร้ายทั้งหมดของชาตานจะกระทำบนโลกนี้ โดยเฉพาะเมื่อพระวิญญูณบริสุทธิจะไม่อยู่คอยควบคุมสถานการณ์”

“มันจะเป็นความหายนะที่รุนแรงสุดๆ เชียวล่ะ” คุณแม่บอก

“แล้วประชากรของพระเจ้าจะถูกใส่ร้ายว่าเป็นตัวการของปัญหาเหล่านี้ใหม่ครับ” ไมเคิลอยากรู้

“ใช่จ๊ะ” คุณแม่ตอบ “เวลาแห่งความทุกข์ยากจะเป็นเวลาที่ทุกข์เข็ญรุนแรงบนโลก โดยเฉพาะต่อศัตรูของพระเจ้า และก็จะเป็นเวลาที่ยากลำบากต่อประชากรของพระเจ้าเช่นกัน แต่ในทางที่แตกต่างกัน ลองอ่านพระธรรมเยเรมีย์ 30:5-7 สิ”

ไมเคิลเปิดพบพระธรรมเยเรมีย์ดังกล่าวแล้วอ่าน “พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า เราได้ยินเสียงร้องเพราะความหวาดกลัว ความสยดสยองและความไร้สันติภาพ จงถามเถิดและดูว่า ผู้ชายจะคลอดบุตรได้หรือไม่? ทำไมเราจึงเห็นผู้ชายทุกคน เอามือกดไว้ที่เอวเหมือนผู้หญิงจะคลอดบุตร? ทำไมหน้าตาทุกคนจึงซีดไป? อนิจจาเอ๋ย วันนั้นใหญ่โตเหลือเกิน ไม่มีวันใดเหมือน เป็นเวลาทุกข์ใจของยาโคบ แต่เขาก็ยังจะรอดวันนั้นไปได้”

“ยังจำเรื่องราวของยาโคบได้ไหม” คุณแม่ถาม “ที่ท่านเผชิญกับปัญหาในเวลากลางดึกตอนที่ท่านพยายามพาครอบครัวกลับไปคืนดีกับพี่ชาย พี่ชายของท่านคือ เอชาวนำไฟร์พลมากมายของเขาออกมาพบยาโคบ ท่านกลัวจนต้องพาครอบครัวข้ามลำธารไปฝั่งตรงกันข้าม แล้วตนเองก็ปล้ำสู้กับความกังวล และไม่มั่นใจตลอดคืน ท่านรู้สึกว่ายากลำบากเหล่านี้เป็นเพราะความผิดของตนเองในอดีต”

“อย่างไรก็ตาม ท่านก็เคยทำเรื่องไม่ดีใหญ่โตหลายเรื่องไม่ใช่หรือครับ” ไมเคิลพูด

“ใช่จ๊ะ” คุณแม่บอก “ท่านได้ทำหลายอย่าง แต่ตอนนั้นท่านรู้ตัวว่าท่านไม่สามารถป้องกันตนเองได้ ท่านวิตกว่าครอบครัวทั้งหมดของท่านจะถูกฆ่าตาย ท่านจึงสารภาพทุกสิ่งต่อพระเจ้า ท่านได้สำนึกผิด”

“นั่นหมายความว่าท่านเสียใจใช่ไหมครับ” ไมเคิลถาม

“ถูกต้อง” คุณแม่ตอบ “ท่านหันไปฟังการคุ้มครองของพระเจ้าเพียงแหล่งเดียว ปราสจากการคุ้มครองของพระเจ้า ท่านและครอบครัวต้องถูกฆ่าหมด ยาโคบทูลพระเจ้าว่าจะไม่ยอมปล่อยพระองค์หากไม่ได้รับการอำนวยการจากพระองค์”

“อ้อ ผมรู้แล้วครับ” ไมเคิลบอก “นั่นจะเป็นเช่นเดียวกับที่ประชากรของพระเจ้าจะต้องเผชิญในช่วงตอนสิ้นสุดของกาลเวลา พวกเขาจะไม่มีทางป้องกันตนเอง และกลัวว่าพวกเขาจะถูกฆ่าหากพระเจ้าไม่ทรงคุ้มครองดูแลพวกเขา และพวกเขาจะกังวลถึงเรื่องความผิดต่างๆ ที่พวกเขาเคยทำ พวกเขาจะสงสัยว่าตนเองเป็นต้นเหตุของความลำบากยุ่งยากที่กำลังเผชิญอยู่เหล่านั้น”

“ใช่แล้ว” คุณแม่บอก “ซาตานอ้างว่าเขามีสิทธิ์ที่จะทำให้ยาโคบ เพราะความผิดบาปของท่าน อย่างที่ลูกบอกว่ายาคอบเคยทำความผิดใหญ่หลวง ยาโคบตระหนักดีถึงความอ่อนแอของตนเอง และความผิดที่ตนเองเคยทำ”

ไมเคิลหนึ่งนิ่งใช้ความคิด “ดังนั้นเช่นเดียวกับยาโคบ ประชากรของพระเจ้าในเวลานั้นจะต้องการการรับรองถึงการได้รับอภิโยทจากพระเจ้าอย่างแท้จริงใช่ไหมครับ และพวกเขาจะกังวลว่าความผิดที่ทำให้ไปจะเสื่อมเสียพระนามของพระเจ้า”

“ใช่จะ” คุณแม่บอก “ในพระธรรมอิสยาห์ 27:5 สอนว่า “มิฉะนั้นให้มันยอมอยู่ใต้การปกป้องของเรา ให้มันสร้างสันติภาพกับเรา ให้มันสร้างสันติภาพกับเรา” มันเป็นเรื่องสำคัญที่ประชากรของพระเจ้าไม่ควรท้อแท้และสิ้นหวัง ถึงแม้ว่าคำอธิษฐานของพวกเราจะไม่ได้รับการตอบสนองในทันที เราจำเป็นต้องระลึกอยู่เสมอว่า หากเราร้องขอให้พระเยซูทรงลงล้างบาปทั้งปวงของเราและให้อภัยเรา พระองค์จะทรงตอบสนองเรา เช่นที่พระองค์ทรงสัญญา กับเราในพระธรรม 1 ยอห์น 1:9 ว่า”

“ผมจำข้อพระคัมภีร์นี้ได้ครับ” ไมเคิลรีบขัดขึ้น “ให้ผมทอ่งให้ฟังนะครับ ‘ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ก็ทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น’”

“เก่งจะ” คุณแม่ชม “เราจำเป็นต้องสารภาพความผิดบาปของเรา ตั้งแต่ตอนนี้เลย และรับการอภิโยทจากพระเยซู เมื่อถึงเวลาแห่งความทุกข์

ยากนั้น ถึงแม้ว่าเราจะรู้สึกไม่สบายใจในการตัดสินใจที่ไม่สู้ดีที่เคยทำไป เราก็จะไม่เหลือความผิดบาปใดเลยที่พระองค์ยังทรงไม่ได้ให้อภัยแก่เรา”

“และจะมีเหตุการณ์อื่นๆ เกิดขึ้นเช่นกันในช่วงเวลายากลำบากนี้ พระคัมภีร์สอนเราว่า ผู้คนจะมาพบเราและแอบอ้างว่าตนเองเป็นพระคริสต์ ลองอ่านในพระธรรมมัทธิว 24:23-25 ซิ”

“ในเวลานั้น” ไมเคิลอ่าน “ถ้าใครจะบอกท่านทั้งหลายว่า ‘นี่แน่ะ พระคริสต์อยู่ที่นั่น’ หรือ ‘อยู่ที่โน่น’ อย่าเชื่อเลย เพราะว่าจะมีพระคริสต์เทียมเท็จ และผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จหลายคนปรากฏขึ้น แสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ เพื่อล่อลวงแม้พวกที่พระเจ้าทรงเลือกถ้าเป็นได้ นี่แน่ะ เราบอกพวกท่านไว้ก่อนแล้ว”

“นางไวท์บอกเราว่า ซาตานจะเลียนแบบการเสด็จมาของพระเยซู” คุณแม่บอก “และเขาจะเที่ยวประกาศให้ผู้คนฟังว่าตนเองได้เปลี่ยนวันสะบาโตไปเป็นวันอาทิตย์แล้ว และผู้ที่ยังคงยึดมั่นในวันสะบาโตโบราณของชาวยิวเป็นพวกที่สร้างปัญหา และความเดือดร้อนทั้งปวงให้แก่ชาวโลก แต่มีสิ่งหนึ่งที่ซาตานไม่อาจเลียนแบบได้ เขาไม่อาจมาในหมู่เมฆแบบเดียวกับที่พระเยซูทรงสัญญาจะมา ซาตานอาจปรากฏตัวได้ตามสถานที่ต่างๆ บนโลก แต่เขาไม่อาจปรากฏตัวให้ทุกสายตาทัวร์ทั้งโลกเห็นในเวลาเดียวกัน”

“แต่พระเยซูทรงทำได้ครับ” ไมเคิลบอก

“ถูกต้องจ๊ะ พระธรรมวิวรณ์ 1:7 บอกเราเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า ‘นี่แน่ะ พระองค์จะเสด็จมาพร้อมกับหมู่เมฆ และนัยน์ตาทุกดวงจะเห็นพระองค์ แม้แต่คนทั้งหลายที่แทงพระองค์ และมนุษย์ทุกเผ่าพันธุ์ทั่วโลกจะคร่ำครวญเพราะพระองค์ จะเป็นไปอย่างนั้น อาเมน’ ตอนนี้นำลูกอ่านพระธรรม 1 เซสโลนิกา 4:16-17 สิ”

ไมเคิลอ่าน “คือว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์ด้วยพระดำรัสสั่ง ด้วยเสียงเรียกของหัวหน้าทูตสวรรค์และด้วยเสียงแตรของพระเจ้า และทุกคนที่ตายแล้วในพระคริสต์จะเป็นขึ้นมาก่อน หลังจากนั้นพระเจ้าจะทรงรับพวกเราซึ่งยังมีชีวิตอยู่ขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้น และจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ อย่างนั้นแหละ เราก็จะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิตย์”

“ในพระธรรมมัทธิว 24:27 พระเยซูเองก็ทรงบรรยายลักษณะการเสด็จกลับมาของพระองค์เพื่อว่าเราทั้งหลายจะได้รู้อย่างชัดเจนว่าอะไรจะเกิดขึ้น กล่าวว่ ‘เพราะว่าฟ้าแลบจากทิศตะวันออกส่องไปจนถึงทิศตะวันตกอย่างไร การเสด็จมาของบุตรมนุษย์ก็จะเป็นอย่างนั้น”

“คุณแม่ครับ เรื่องทั้งหมดนี้ฟังดูดีจึงเลยครับ แต่เสียอย่างเดียว ตอนก่อนที่พระองค์จะทรงเสด็จมาบนก้อนเมฆ ฟังดูไม่ค่อยดีเลยครับ”

“มันคงเป็นอย่างนั้นที่ประชากรของพระเจ้าจะต้องผ่านช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยากก่อนพระเยซูเสด็จมา หลายคนอาจถูกจองจำในคุก บางคนอาจต้องอดอยากและถูกทำร้าย แต่พระเจ้าจะทรงไม่ลืมพวกเขา ที่จริงแล้ว ถึงแม้ว่ามันเป็นการง่ายที่จะกังวลล่วงหน้าเกี่ยวกับช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยากในตอนนี้ เมื่อเวลานั้นมาถึงจริงๆ ประชากรของพระเจ้าจะห่วงเกี่ยวกับเรื่องของฝ่ายวิญญาณมากกว่าความลำบากฝ่ายร่างกาย พวกเขาจะต้องการความแน่ใจว่าพวกเขาได้สำนึกผิดในความบาปทั้งปวงของพวกเขา และได้รับการอภัยโทษแล้ว”

“ผมรู้ว่าพระเจ้าทรงไม่ลืมพวกเรา” ไมเคิลบอก “โยเซฟต้องอยู่ในคุกและถูกกลั่นแกล้ง แต่พระเจ้าทรงไม่เคยลืมท่าน ท่านจึงได้เป็นถึงผู้ปกครองประเทศอียิปต์”

คุณแม่ยิ้ม

“และพระเจ้าทรงไม่ได้ลืมโนอาห์ตอนเกิดน้ำท่วมโลก พระองค์ทรงไม่ได้ลืมดาเนียลตอนถูกจับโยนเข้าไปในถ้ำสิงโต และพระองค์ทรงไม่ได้ลืมเอลียาห์เมื่อท่านอยู่ในสภาพอดอยากข้างลำธารเครีท”

“และพระองค์จะทรงไม่ลืมพวกเรา” คุณแม่บอก “ลองอ่านในพระธรรมอิสยาห์ 49:14-16 ดูซิ”

“แต่ศิโยนกล่าวว่า ‘พระยาห์เวห์ได้ทรงละทิ้งข้าแล้ว และองค์เจ้านายทรงลืมข้าเสียแล้ว ผู้หญิงจะลืมบุตรของนางที่ยังกินนมอยู่ และไม่สงสารบุตรจากครรภ์ของนางได้หรือ และถึงแม้ว่าคนเหล่านี้จะลืมได้ แต่เราก็จะไม่ลืมเจ้าดูสิ เราได้สลักเจ้าไว้บนฝ่ามือของเรา กำแพงเมืองของเจ้าอยู่ต่อหน้าเราเสมอ”

“ในข้อพระคัมภีร์นี้ เยรูซาเล็มหมายถึงประชากรของพระเจ้า พวกเขาอาจคิดว่าพระเจ้าได้ทรงลืมพวกเขาเสียแล้ว แต่พระองค์จะไม่ทรงเป็นเช่นนั้น

นางไว้ท์บอกเราว่า ถึงแม้ศัตรูอาจจับประชากรของพระเจ้าขังไว้ในคุก ศัตรูก็ไม่อาจจะตัดการสื่อสารติดต่อกับพระเจ้าของพวกเขาได้ เธอกล่าวว่า เหล่าทูตสวรรค์จะมาหาประชากรของพระเจ้าในคุก และให้กำลังใจพวกเขาด้วยเสียงเพลงสรรเสริญในยามคำตัดสินเพื่อหนุนใจพวกเขา”

“ฟังแล้วสบายใจขึ้นอีกเยอะเลยครับ” ไมเคิลบอก

“ยังมีเรื่องอื่นๆ ที่จะเกิดขึ้นบนโลกเช่นกัน พระธรรมวิวรณ์เล่าถึงมหันตภัยต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นบนโลก หนึ่งในนั้นคือดวงอาทิตย์จะแผ่กระจายความร้อนจัด พระธรรมวิวรณ์ 16:8-9 ได้กล่าวถึงเรื่องนี้”

ไมเคิลอ่าน “ทูตสวรรค์องค์ที่สี่เทซามของตนลงไปที่ดวงอาทิตย์ และให้ดวงอาทิตย์แผดเผามนุษย์ด้วยไฟ ความร้อนแรงกล้าก็แผดเผามนุษย์ พวกเขา ก็สาปแช่งพระนามพระเจ้าผู้ทรงมีฤทธิ์เหนือภัยพิบัติเหล่านี้ และเขาไม่ยอมกลับใจและไม่ยอมถวายพระเกียรติแด่พระองค์”

“ตอนนี้อ่านพระธรรมโยเอล 1:10-12 สิ”

“นาก็ร้างเปล่า พื้นดินก็เศร้าโศก เพราะข้าวถูกทำลาย เหล้าองุ่นใหม่ก็ไม่มี น้ำมันก็ขาดมือไป ชาวนาทั้งหลายเอ๋ย จงระทอหดหู่ ผู้แต่งเถาองุ่นเอ๋ย จงคร่ำครวญ เนื่องด้วยข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์ เพราะผลผลิตจากนาก็ถูกทำลาย เถาองุ่นก็เหี่ยวแห้ง ต้นมะเดื่อก็เฉาไป ทั้งต้นทับทิม และต้นอินทผลัมกับต้นแอปเปิลด้วย ต้นไม้ทั้งหมดในนาก็เหี่ยวแห้งไป ความยินดีก็ห่อเหี่ยวไปจากบรรดาบุตรของมนุษย์”

แล้วคุณแม่อีกก็เปิดพระธรรมอาโมส 8:3 มาอ่าน “พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสว่า ‘ในวันนั้น เสียงเพลงในพระวิหารจะเป็นเสียงร่ำไห้ จะมีศพมากมายทิ้งไว้ทุกแห่ง จู จู จงเจียบ’ ลูกเห็นไหมว่าโลกจะมีสภาพทุกข์เข็ญเพียงไร”

“จะมีใครที่รักษาชีวิตรอดผ่านเหตุการณ์เหล่านี้ได้ล่ะครับ” ไมเคิลอยากรู้

“นางไว้ท์บอกเราว่า ภัยเหล่านี้จะไม่เกิดขึ้นทุกแห่งในเวลาเดียวกัน” คุณแม่บอก “ดังนั้นแม้ว่ามันจะเกิดขึ้นแห่งใดแห่งหนึ่ง แต่จะไม่เกิดขึ้นทั่วทั้งโลก”

“อ้อ” ไมเคิลอุทาน “บางทีแห่งหนึ่งจะเกิดแผ่นดินไหว อีกแห่งอาจเกิดความแห้งแล้ง”

“ถูกแล้วจ๊ะ” คุณแม่บอก “พระธรรมฮาบากุก 3:17-18 บอกเราเกี่ยวกับท่าทีของเราที่ควรมีในช่วงเวลานี้ ‘แม้ต้นมะเดื่อไม่มีดอกบาน หรือเถาองุ่นไม่มีผล ผลมะกอกก็ขาดไป ทุงนามิได้ผลิตอาหาร แม่ฝูงแพะแกะขาดไปจากคอก และไม่มีฝูงวัวที่ไนโรง ถึงกระนั้นข้าพเจ้าจะร่าเริงในพระยาห์เวห์ ข้าพเจ้าจะเปรมปรีดีในพระเจ้าแห่งความรอดของข้าพเจ้า”

“เป็นข้อพระคัมภีร์ที่หนุนใจสุดยอดเยี่ยมครับ” ไมเคิลบอก “เราน่าจะทำโปสเตอร์แผ่นใหญ่ๆ เขียนข้อพระคัมภีร์นี้ให้ประชากรของพระเจ้าไปติดในห้องเพื่ออ่านเวลาต้องการนะครับ”

“เป็นความคิดที่ดีมากจ๊ะ” คุณแม่ชม “ข้อพระคัมภีร์อื่นๆ ในลักษณะนี้ก็ยังมีในพระธรรมสดุดี บทที่ 91 และ บทที่ 127 ที่จริงเราน่าจะท่องข้อพระคัมภีร์ทั้งสองบทนี้เพื่อหนุนใจเราให้ผ่านพ้นช่วงเวลาวิกฤตของเราได้ในทุกโอกาสเลยนะ”

“ด้วยเหตุการณ์เลวร้ายที่เกิดขึ้นเหล่านี้ โลกของเราก็น่าจะถึงจุดจบอย่างรวดเร็วเป็นแน่” ไมเคิลออกความเห็น

“ใช่แล้ว” คุณแม่เห็นด้วย “นางไวท์ยังบอกเราอีกว่าจุดจบจะมาถึงเร็วกว่าที่ผู้คนส่วนใหญ่คาดไว้ แต่ประชากรของพระเจ้าจะปลอดภัย เราสามารถอ่านได้จากพระธรรมสดุดี 27:5 จากพระคัมภีร์ ฉบับนานาชาติใหม่ ที่กล่าวว่า “เพราะพระองค์จะทรงซ่อนข้าพเจ้าไว้ในที่ประทับของพระองค์ ในยามยากลำบาก พระองค์จะทรงกำบังข้าพเจ้าไว้ในที่กำบังแห่งพลับพลาของพระองค์ พระองค์จะทรงตั้งข้าพเจ้าไว้สูงบนศิลา”

“เราจะทำได้อย่างไรครับ” ไมเคิลถาม “พลับพลาของโมเสสก็ไม่ได้อยู่บนโลกนี้แล้ว พระวิหารในกรุงเยรูซาเล็มก็เช่นเดียวกัน”

“ลูกพูดถูก” คุณแม่บอก “ลูกศึกษาประวัติศาสตร์มาดีทีเดียว แต่ยังมีพระวิหารอันบริสุทธิ์บนสวรรค์ไม่ใช่หรือ และก็ไม่ว่าเราจะอยู่แห่งหนตำบลใด หรือว่าตกอยู่ในสถานการณ์ยากลำบากเพียงใด เราก็สามารถหลับตาของเรา แล้วเราก็จะไปอยู่ในวิหารอันบริสุทธิ์บนสวรรค์กับพระเยซูภายในจิตใจ

ของเรามีไข้หรือ เราซ่อนตัวของเราข้างกายของพระองค์ก็ได้ไม่ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นรอบตัวเรา”

“สุดยอดไปเลย” ไมเคิลพูด “ข้างเป็นที่ซ่อนที่ดีเลิศอะไรเช่นนี้”

บทที่ 10

พระเยซูกำลังเสด็จมา

“ตลอดช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยาก” คุณแม่เริ่มเล่า “พระเจ้าได้ทรงสัญญาที่จะประทานเพลงบทหนึ่งให้แก่เราในเวลาค่าคืน”

“หมายความว่าเราจะมีความสุขแม้ว่าจะอยู่ในระยะเวลาเลวร้ายดังกล่าวหรือครับ” ไมเคิลถาม

“อืม” คุณแม่อธิบาย “อย่างน้อยก็หมายความว่าพระเจ้าจะทรงประทานกำลังใจแก่เรา พระธรรมอิสยาห์ 30:29 กล่าวว่า “พวกท่านจะมีบทเพลงเหมือนอย่างคันทันที่มีเทศกาลเลี้ยงศักดิ์สิทธิ์ และมีใจยินดีเหมือนอย่างคนที่ออกเดินตามเสียงขลุ่ย เพื่อไปยังภูเขาของพระยาห์เวห์ ถึงพระศิลาของอิสราเอล”

“แต่เราจะร้องเพลงสำราญกันได้อย่างไรในเวลาทุกข์ยากลำบากขนาดนั้น” ไมเคิลถาม “แม้พระเจ้าจะทรงสถิตอยู่ด้วยกับเราก็คงตาม”

“พระเจ้าได้ทรงสำแดงนิมิตแก่นางไว้ท์เกี่ยวกับสิ่งที่น่าสนใจบางประการในช่วงระยะเวลานั้น” คุณแม่บอก “บางที่เรื่องเหล่านั้นอาจจะตอบคำถามของคุณได้”

“พระเจ้าทรงสำแดงแก่เธอว่า ก่อนพระเยซูจะเสด็จมาเดี่ยวเดียว ความมืดหนาที่บมจะครอบคลุมโลกทั้งใบไว้ ผู้คนจะตกใจกลัวและล้มลุกคลุกคลานในความมืด จากนั้นสายรุ้งสายหนึ่งจะพาดผ่านสวรรค์ มันจะล้อมรอบกลุ่มอริษฐานเล็กๆ แต่ละกลุ่ม ประชากรของพระเจ้าจะได้ยินเสียงร้องว่า “มองข้างบน” แล้วพวกเขาจะเห็นสายรุ้งนั้น แล้วพวกเขาจะเห็นพระเยซู เวลาการทรงไถ่ตัวของพวกเขาได้มาถึงแล้ว มันจะเป็นช่วงเวลาแห่งความปรีดี ประทับใจสำหรับพวกเขา แต่เป็นช่วงเวลาแห่งความสยดสยองของผู้คนอีกฝ่ายหนึ่ง

“ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ตามธรรมชาติจะกลับพลิกคว่ำเอาหัวลงล่างเอาล่างขึ้นบน ทุกสิ่งกลับกันหมด สายน้ำจะไหลทวนขึ้นเหนือ ก้อนเมฆสีต่างๆ จะลอยเข้าชนกัน แล้วพระสุรเสียงของพระเจ้าจะเปล่งประกาศว่า ‘สำเร็จแล้ว’

พระสุรเสียงของพระองค์จะสั่นคลอนทั่วทั้งโลก มันเป็นแผ่นดินไหวครั้งรุนแรงที่สุดที่เคยประสบ ท้องฟ้าคล้ายกับว่าถูกดีดให้เปิดออกแล้วก็ปิด มวลภูเขาต่างสั่นสะเทือน ก้อนหินกลิ้งกระจัดกระจายไปทุกที่ แล้วก็มีเสียงคำรามดังน่ากลัว ทะเลม้วนคลื่นยักษ์เข้าโถมใส่แผ่นดิน พายุเฮอริเคนลูกหนึ่งร้องหวีดหวิวมาแต่ไกล เปลือกโลกปองพองขึ้นจนผิวบนปริแตก เทือกเขาต่างๆ เริ่มจมลงใต้พื้นโลก เกาะที่มีพลเมืองอาศัยหายไปอย่างไม่มีร่องรอย ทำเรื่องต่างๆ จมลงสู่ใต้ผิวน้ำ ในเวลาเดียวกัน กำแพงคุกทั้งหลายต่างพังทลายลง และประชากรของพระเจ้าซึ่งถูกจองจำต่างได้รับอิสรภาพ”

“ฟังแล้วน่าตื่นตระหนก” ไมเคิลพูด “ไม่แปลกเลยที่ผู้ที่ไม่เข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้นต่างตกใจกลัว”

“ทันใดนั้นพวกเขาาก็เริ่มเข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้น” คุณแม่บอก “เมื่อพวกเขา รู้ตัวก็สายเกินไปเสียแล้วว่าตลอดเวลาที่ผ่านมาพวกเขาเอาแต่ต่อสู้กับพระเจ้า หลุมศพต่างๆ ถูกเปิดออก คนตายจำนวนหนึ่งได้คืนชีพอีกครั้ง ประชากรของพระเจ้าทั้งหมดซึ่งเสียชีวิตตั้งแต่ปี ค.ศ. 1844 ได้รับการคืนชีพ เพื่อมาดูการเสด็จกลับมาของพระองค์ผู้ซึ่งเปี่ยมล้นด้วยพระสิริ เช่นเดียวกับผู้ที่มีส่วนทำให้พระองค์ต้องถูกตรึงบนกางเขน และเหล่าศัตรูด้วยทั้งหลายของพระองค์ในทุกยุคทุกสมัย คนเหล่านี้ถูกปลุกให้คืนชีพขึ้นมาเพื่อดูพระเยซูเสด็จมาตามที่พระองค์ได้ทรงบอกว่าจะเสด็จมา คนกลุ่มนี้จะคงสถานะเดิมไม่เปลี่ยนแปลงจากตอนที่พวกเขาตาย

“หรือพูดอีกนัยหนึ่ง ถึงแม้ว่าประชากรของพระเจ้าจะคืนชีพใหม่ตามสภาพเมื่อตอนที่พวกเขาเสียชีวิต พวกเขาจะมีความสดใหม่ และมีพลังงานของคนหนุ่มสาว ไร้ความต่าพร้อยหรือผิดปกติ”

“อย่างนั้นยาโจก็จะมีรูปร่างเตี้ยเหมือนเดิม” ไมเคิลบอก “แต่จะมีเส้นผมเต็มศีรษะใช่ไหมครับ”

“ถูกต้อง” คุณแม่ยิ้ม “พระเยซูจะทรงนำประชากรของพระองค์กลับสู่แผ่นดินสวรรค์ด้วยกันกับพระองค์ พวกเขาจะได้รับประทานผลของต้นไม้แห่งชีวิต และเติบโตเป็นคนที่พวกเขาน่าจะเป็นหากพวกเขาไม่ได้มาใช้ชีวิตอยู่บนโลกที่เต็มไปด้วยความผิดบาป และมลทินใบนี้”

“คุณย่าโจจะตัวสูงขึ้น” ไมเคิลบอก

“และลูกก็เหมือนกัน” คุณแม่พูด

“ดีครับ” ไมเคิลพูด “ผมไม่ชอบการเป็นคนรูปร่างเตี้ยเลยครับ”

“ส่องผ่านหมู่เมฆดำทะมึนเข้ามามีดาวจรัสแสงดวงหนึ่งปรากฏขึ้น”

คุณแม่เล่าต่อ “การเปลี่ยนแปลงอย่างเหลือเชื่อได้เกิดขึ้นกับหมู่ประชากรของพระเจ้าซึ่งเฝ้ารอคอยการมาของพระเยซู ช่วงเวลาสั้นๆ ก่อนหน้านี้ หน้าตาของพวกเขาสีด ดูเครียดและกังวล ตอนนี้นำพวกเขากลับเปล่งปลั่งด้วยชีวิตชีวาและความรัก หมู่เมฆลอยถอยกลับเปิดทางให้ทุกคน ทั้งคนชอบธรรมและคนอธรรม ต่างแลเห็นพระหัตถ์ที่ถือแผ่นศิลาสองแผ่นซึ่งเปิดออกเพื่อทุกคนจะได้อ่านพระบัญญัติของพระเจ้า ผู้ที่ไม่เชื่อฟังและเพิกเฉยต่อพระบัญญัติของพระเจ้าต่างตกอยู่ในความหวาดกลัว

“จากนั้นพระสุรเสียงของพระเจ้ก็เปล่งเสียงอวยพรแก่บรรดาผู้ที่ยึดมั่นในวันสะบาโตของพระองค์ ตามมาด้วยเสียงโห่ร้องแห่งชัยชนะ ถัดจากนั้น ก้อนเมฆสีดำขนาดเล็กก้อนหนึ่ง ขนาดครึ่งฝ่ามือของผู้ชายปรากฏขึ้น ประชากรของพระเจ้าต่างทราบดีว่า นี่เป็นเครื่องหมายบ่งบอกว่าพระเยซูกำลังเสด็จมา คนทั้งหลายเฝ้ามองไปยังก้อนเมฆที่ค่อยๆ เคลื่อนใกล้เข้ามาและมีแสงเจิดจ้าแจ่มจรัสมากยิ่งขึ้น ท้องฟ้าสุกสกาวเต็มไปด้วยเหล่าทูตสวรรค์จำนวนหลายพันๆ องค์ ไม่นานทุกคนก็มองเห็นพระเยซูในเมฆก้อนนั้น เปล่งพระสิริเจิดจ้ากว่าดวงอาทิตย์ในเวลาเที่ยงวัน หมู่คนอธรรมต่างหนีไปซ่อนตัวด้วยความกลัว และแม้กระทั่งประชากรของพระเจ้าเองต่างมองหน้ากันและกันและเริ่มตัวสั่น ‘ใครจะยืนหยัดอยู่ได้’ พวกเขาถาม”

“พวกเขาหมายถึงว่าใครจะทนแผ่นดินไหว และภัยพิบัติที่เกิดขึ้นบนโลกหรือครับ” ไมเคิลถาม

“แม้คิดว่าพวกเขาหมายความว่าใครจะดีพอที่จะทนยืนอยู่หน้าพระพักตร์ขององค์พระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ได้ต่างหาก” คุณแม่บอก “เพราะว่าพระเยซูทรงตอบพวกเขาโดยตรัสว่า ‘พระคุณของเรามีเพียงพอสำหรับเจ้า’ แล้วหมู่ทูตสวรรค์ก็เริ่มร้องเพลง และความชื่นชมยินดีก็เต็มล้นในจิตใจของหมู่ประชากรของพระเจ้า”

“เหล่าคนอธรรมพยายามซ่อนหน้าจากพระพักตร์ของพระเยซู พวกเขาเริ่มร้องตะโกนให้ก้อนหินและภูเขาต่างๆ ตกลงมาทับพวกเขา พวกที่ครั้งหนึ่งเคยหัวเราะเยาะใส่พระเยซูตอนที่พระองค์ทรงถูกตรึงบนกางเขน ตอนนี้ต่างยืนนิ่งเงียบ เหล่าปุโรหิตและผู้นำจำได้ถึงบทบาทที่ตนเองเล่นในตอนที่ยับพระองค์ ตรึงบนกางเขนต่างพยายามเลี้ยงไม่มองพระองค์ด้วยความหวาดกลัว”

“จากนั้นพระเยซูทรงตรัสเรียกผู้สัจย์ชื่อทุกคนที่ได้หลับตลอดเวลาของความตาย ‘จงตื่นขึ้น จงตื่นขึ้น’ พระองค์ได้ตรัสดังๆ ‘จงลุกขึ้น คนทั้งหลายที่นอนหลับในใต้พื้นดิน’ และพวกเขาก็ลุกขึ้นมาจริงๆ คนชอบธรรมทั้งปวงที่เคยมีชีวิตอยู่ต่างลุกขึ้นคืนสู่ชีวิตอีกครั้งหนึ่ง จากอาดัมไล่ขึ้นมาจนถึงปัจจุบัน พวกเขาจะไม่ตายอีกต่อไป เด็กเล็กๆ ที่ตายไปจะมีทูตสวรรค์มาอุ้มไปสู่อ้อมแขนของมารดาของเขา”

“เช่นเดียวกัน คนชอบธรรมทั้งหลายที่ยังมีชีวิตอยู่บนโลกนี้ในขณะที่พระเยซูทรงเสด็จมา และผู้ที่ไม่เคยตายจะถูกเปลี่ยนไปในช่วงเวลาที่เราเรียกว่าการกระพริบตา พระเจ้าจะทรงประทานความเป็นอมตะแก่คนเหล่านี้ พวกเราจะไม่มีวันตาย”

“ว้าว” ไมเคิลกล่าว “ผมแทบทรนรอไม่ไหวแล้วครับ”

“แมกก็เหมือนกัน” คุณแม่เห็นด้วย “มิตรสหายและคนรักที่ต้องพรากจากกันเพราะความตายจะได้กลับมาอยู่ด้วยกันอีก ผู้ที่ตายเพราะรักพระเจ้า และเชื่อมั่นในพระองค์จะถูกรับขึ้นสู่ท้องฟ้าก่อน จากนั้นผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่จะตามขึ้นไปทันพวกเขา และทั้งหมดจะมุ่งสู่สวรรค์ด้วยกัน”

“เราจะล่องลอยไปในอากาศ” ไมเคิลถาม “หรือว่าเราเดินทางไปสวรรค์โดยยานอวกาศหรืออะไรทำนองนั้นครับ”

“แมกก็ไม่ทราบ” คุณแม่ตอบ “นางไวท์บอกว่าเราจะไปกันในรถม้าศึกพร้อมกับเสียงเพลง ‘บริสุทธี บริสุทธี บริสุทธี’ ในขณะที่มุ่งสู่สวรรค์ เธอเรียกรถนี้ว่า ‘รถศึกเมฆา’ แม่ไม่แน่ใจว่าหมายถึงอะไร แต่เธอบอกว่ารถศึกนี้ร้องเพลงในขณะที่เดินทางโดยมีทูตสวรรค์เดินทางไป และร้องเพลงไปด้วย แน่แน่นอนไม่ว่าอัครทูตยอห์นแห่งพระธรรมวิวรณ์หรือว่านางไวท์ในสมัยปี ค.ศ. 1800 ต่างไม่เคยรู้จักยานอวกาศ ดังนั้นรถศึกก็อาจจะหมายถึงสิ่งต่างๆ อย่างอื่นมาก

มายก็ได้ แต่ไม่ว่าจะเป็นอะไร เรารู้แน่ว่ามันจะต้องเป็นอะไรที่มีความซับซ้อนมากกว่าสิ่งที่มนุษย์เคยสร้างมา”

“แน่นอนครับ” ไมเคิลบอก “เพราะว่าพระเจ้านั้นทรงสัพพัญญูและรู้ดีกว่ามนุษย์ผู้ใดเคยรู้”

“นางไวท์บอกเราว่า ก่อนเข้าไปยังนครของพระเจ้า พวกเราจะยืนรวมตัวกันในจตุรัสอันกว้างใหญ่ไพศาลโดยมีพระเยซูทรงสถิตอยู่ที่ศูนย์กลาง”

“ผมแน่ใจว่าพวกเราทั้งหมดจะมองเห็นพระองค์จากจุดที่เรายืนนะครับ” ไมเคิลบอก

“แน่นอน” คุณแม่บอก “และพระเยซูจะทรงประทานตราสัญลักษณ์แห่งชัยชนะประจำตัวแก่พวกเรา”

“ตราสัญลักษณ์แห่งชัยชนะคืออะไรครับ” ไมเคิลถาม

“เฮลส์” คุณแม่อธิบาย “บนโลกนี้บางครั้งเราก็มอบรูปปั้นหรือรางวัลหรือถ้วยรางวัลแก่ผู้คนที่ประสบความสำเร็จในสิ่งที่โดดเด่นและน่าชื่นชม”

“อ้อ ผมเข้าใจแล้วครับ” ไมเคิลบอก “เช่นสิ่งของต่างๆ ที่ผูกโบว์สีน้ำเงิน แสดงว่าเราเป็นผู้ชนะ”

“ใช่จ๊ะ” คุณแม่บอก “อะไรทำนองนั้น แต่ไม่ว่าตราสัญลักษณ์แห่งชัยชนะนี้จะเป็นอย่างไหน นอกจากนั้นพระเยซูจะทรงประทานตราเกียรติยศแก่เราด้วย เพราะว่าเราเป็นบุตรธิดาที่จงรักภักดีของราชาแห่งจักรวาล พระองค์จะทรงประทานมงกุฎ และแม้ยังทราบว่าจะพระองค์จะประทานชื่อใหม่แก่เราด้วย”

“ดีมากเลยครับสำหรับผู้ที่ไม่ถูกใจชื่อของตนเอง” ไมเคิลบอก

“แม่คิดว่า” คุณแม่บอก “เราแต่ละคนจะได้รับชื่อพิเศษที่เป็นความลับระหว่างพระเยซูกับเราเท่านั้น เพราะว่าพระองค์ทรงรู้จักเรามากกว่าผู้ใด พระองค์สามารถจะประทานชื่อที่เหมาะสมอย่างแท้จริงกับบุคลิกและประสบการณ์ที่เรามีกับพระองค์ ส่วนมงกุฎของเราจะจารึกข้อความ ‘ความบริสุทธิ์จะมีแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า’ อยู่บนนั้น พระเยซูจะทรงมอบกิงปาล์มและพินแก่เราด้วย”

ไมเคิลหัวเราะ “เนื่องจากว่าผมเล่นแดรทรอมโบนในวง ผมชอบแห่ นักดนตรีที่เล่นพวกเครื่องสาย ผมชอบบอกพวกเขาบ่อยๆ ว่าเครื่องลมเป็นเครื่องดนตรีที่ลุ่มลึกที่สุด แต่ตอนนี้กลับกลายเป็นว่า หากไปสวรรค์ผมคงต้องมาเล่นเครื่องสายเองเสียแล้ว”

คุณแม่หัวเราะแล้วพูดว่า “ใช่จ๊ะ แต่มันจะเป็นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสายชนิดเดียวที่อัศจรรย์ที่สุดเท่าที่ลูกเคยเห็น”

“จากนั้นพระเยซูจะทรงเปิดประตูเมืองและต้อนรับพวกเราให้เข้าไปยังนคร พระองค์จะทรงต้อนรับอาดัมด้วย นางไว้ท์บอกเราว่า พระองค์จะทรงนำอาดัมกลับไปยังสวนเอเดนของเขา พระเยซูทรงรักษาสวนแห่งแรกที่พระองค์ทรงเนรมิตสร้างให้กับอาดัมในเวลานั้น อาดัมจะเดินดูรอบๆ สวน และจะจำต้นไม้ต่างๆ ที่เขาได้ดูแลเพาะเลี้ยงในตอนแรกเริ่มนั้นก่อนที่ทุกสิ่งทุกอย่างจะถูกทำลายด้วยความบาป พระเยซูจะทรงพาอาดัมไปยังต้นไม้แห่งชีวิตและให้ออาดัมกินผลจากต้นของมัน ในครั้งก่อนนั้นอาดัมจำเป็นต้องออกจากสวนเอเดนเพราะว่าพระเจ้าไม่ทรงประสงค์ให้ออาดัมได้กินผลจากต้นไม้แห่งชีวิตและทำให้ความผิดบาปมีอยู่ตลอดไป แต่เวลานี้ความบาปได้หมดสิ้นไปแล้ว เขาจึงกินผลจากต้นไม้นี้ได้เพื่อจะใช้ชีวิตอมตะด้วยกันกับพระเยซู”

“ว้าว” ไมเคิลพูด “มันเหมือนกับทุกสิ่งทุกอย่างได้กลับมาสู่เส้นทางของมันก่อนที่ความผิดบาปเกิดขึ้น”

“ถูกต้องจ๊ะ” คุณแม่บอก “อาดัมคงจะตื่นเต้นมาก เขาคงจะวางมงกุฎของเขาแทบฝ่าพระบาทของพระเยซูและกอดพระองค์ แล้วพวกเราทั้งหมดก็จะร้องเพลงสรรเสริญพระเยซู และเราก็เคยเป็นมนุษย์บนโลกจะร้องเพลงแห่งการทรงช่วยให้รอด พระคัมภีร์เรียกเพลงนี้ว่าเพลงของโมเสสกับลูกแกะ เหล่าทูตสวรรค์จำเป็นต้องหยุดร้องเพลงในตอนนั้น เพราะว่าไม่มีผู้ใดอื่นอีกแล้วที่จะเข้าใจในสิ่งที่เรารู้ ไม่มีผู้ใดอีกแล้วที่ได้รับการอภัยโทษและรับความรักมากเท่ากับที่พวกเราได้รับ”

“ตอนนี้ผมแทบจะเห็นนครนั้นแล้วครับ” ไมเคิลบอก “และได้ยินเสียงดนตรีด้วย เพียงแค่นี้ก็ว่าเราจะมีโอกาสได้พบพระเยซู”

บทที่ 11

สงครามสิ้นสุด

“นี่เป็นบทสุดท้ายของเรื่องนี้ใช่ไหมครับ” ไมเคิลร้องถาม

คุณแม่พยักหน้า “ตอนท้ายของระยะเวลาหนึ่งพันปีแห่งความชอบธรรม เราก็น่าจะมีโอกาสถามคำถามต่างๆ ที่เราต้องการทราบคำตอบ เราน่าจะเข้าใจได้ทั้งหมดว่าทำไมจึงเกิดเหตุการณ์ต่างๆ ตามที่ได้เกิดขึ้น แต่พระเจ้ายังทรงมีพระราชกิจที่ต้องบรรลุ ซาตานยังคงถูกจองจำบนโลกที่ถูกทำลายจนรกร้างไปพร้อมกับผู้คนที่เลือกไม่เชื่อฟังพระเจ้าซึ่งนอนตายอยู่บนโลก พวกเราที่อยู่บนสวรรค์ก็ได้เติบโตกลายเป็นชาวสวรรค์ไปแล้วเมื่อถึงเวลานั้น”

“ว้าว” ไมเคิลอุทาน “เราจะเติบโตและมีสุขภาพแข็งแรงในสถานที่สมบูรณ์แบบเช่นนั้น และเรายังจะได้กินผลไม้จากต้นไม้แห่งชีวิตด้วย แค่จินตนาการก็สุดยอดแล้วครับ”

“ใช่จ๊ะ” คุณแม่บอก “ตอนนี้ก็จะถึงเวลาที่พระเยซูจะเสด็จมาบนโลกเป็นครั้งที่สามแล้ว”

“เสด็จมาเป็นครั้งที่สามหรือครับ” ไมเคิลถาม

“ใช่จ๊ะ” คุณแม่ตอบ “การเสด็จมาครั้งแรกคือเมื่อพระองค์ทรงมาเป็นทารกน้อยที่เมืองเบธเลเฮม การเสด็จมาครั้งที่สองคือเมื่อพระองค์ทรงมาพาพวกเราไปสู่สวรรค์พร้อมกับพระองค์ และครั้งที่สามจะเป็นเมื่อพระองค์ทรงเสด็จกลับมาพร้อมกับพวกเราและนครเยรูซาเล็มใหม่ เพื่อมาตัดสินข้อขัดแย้งอย่างถาวร พระธรรมเศคาริยาห์ 14:4, 9 ได้กล่าวถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นเมื่อพระเยซูทรงเสด็จมาเป็นครั้งที่สาม”

“ผมจะอ่านเองครับ” ไมเคิลบอก “ในวันนั้น พระบาทของพระองค์จะทรงยืนอยู่ที่ภูเขามะกอกเทศ ซึ่งอยู่หน้ากรุงเยรูซาเล็มด้านตะวันออก และภูเขามะกอกเทศนั้นจะแยกออกเป็น 2 ส่วน จากทิศตะวันออกไปทิศตะวันตก โดย

มีหุบเขากว้างมากคั่นอยู่ ภูเขาทั้งสองจึงจะถอยไปทางเหนือ และอีกทั้งสองจะถอยไปทางใต้... และพระยาร์เวห์จะทรงเป็นกษัตริย์เหนือพิภพทั้งสิ้น ในวันนั้นพระยาร์เวห์จะทรงเป็นเอก และพระนามของพระองค์ก็เป็นเอกด้วย”

“ลูกเห็นไหม” คุณแม่บอก “พระเยซูไม่ทรงเสด็จมาในหมู่เมฆ พระองค์จะทรงแตะพระบาทลงบนภูเขาเมกอกเทศ และแยกมันออกเป็นที่ราบกว้าง ผู้คนทั้งหลายที่เลือกไม่ยอมติดตามพระองค์ซึ่งถูกทำลายไปเมื่อพระองค์เสด็จมาในครั้งที่แล้วจะได้คืนชีพขึ้นมาอีก แต่อยู่ในสภาพที่เป็นอย่างไรเช่นเมื่อตอนที่ตายไป ใครที่เป็นโรคใดก็ยังคงเป็นโรคนั้น”

“หากพวกเรามีโอกาสเลือกอีกครั้งหนึ่ง” ไมเคิลถาม “คุณแม่คิดว่าพวกเขาจะเลือกต่างจากครั้งที่แล้วไหมครับ”

“ไม่จ๊ะ” คุณแม่ตอบ “พระเจ้าทรงประทานเวลาอย่างเพียงพอให้ทุกคนตัดสินใจเลือกให้เด็ดขาดแล้ว แต่พวกเขาก็จะยังคงเลือกทางเลือกเดิมแหละ หากมีโอกาสเลือกอีกครั้ง”

“ลองจินตนาการสภาพของพวกเขาสีครับ” ไมเคิลพูดแทรกขึ้นมา “พวกเขาจะมีทั้งคนที่รูปร่างใหญ่โตตั้งแต่ก่อนสมัยน้ำท่วมโลกตอนยุคของโนอาห์ และคนชั่วสุด ๆ อย่างฮิตเลอร์ และเจงกิสข่านรวมอยู่ในนั้นด้วย”

“และพวกเขาก็ยังคงก่อการกบฏเหมือนเดิมแม้จะได้ชีวิตใหม่คืนมา” คุณแม่บอก “ซาตานจะรวบรวมพวกเขาไปวางแผนโจมตีอีกครั้งหนึ่ง คนงานที่เชี่ยวชาญจะลงมือผลิตอาวุธ ผู้นำทหารจะจัดระบบให้ทุกคนแบ่งเป็นกรมกอง มันจะเป็นกองทัพที่ใหญ่โตที่สุดในประวัติศาสตร์โลก”

“พวกเขาจะวางแผนโจมตีอะไรครับ” ไมเคิลอยากรู้

“พวกเขาวางแผนโจมตีกรุงเยรูซาเล็มใหม่ที่พระเยซูทรงสถิตอยู่ภายใน” คุณแม่บอก “สงครามยังไม่สิ้นสุด พวกเขาจะต่อสู้กับพระเจ้าอีก”

“คุณแม่คิดใหม่ว่าพวกเขาน่าจะรู้ตัวในเวลานั้นแล้วว่าพวกเขาไม่มีทางชนะสงครามได้” ไมเคิลพูด

“พวกเขาไม่มีวันรู้ตัวหรอก” คุณแม่บอก “พระเยซูจะทรงบัญชาให้ปิดประตูเมือง กองทัพของซาตานก็จะเข้าล้อมนครเพื่อเปิดศึกครั้งสุดท้าย ‘เราสามารถยึดเมืองได้’ พวกเขาจะโห่ร้อง แล้วพวกเขาจะเริ่มโจมตีด้วยยุทธภัณฑ์ครบชุดและมุ่งมั่นอย่างทหาร”

“แล้วพวกเราจะตกใจกลัวไหมครับ” ไมเคิลถาม

“โอ ไม่ว่ะ” คุณแม่บอก “เราเรียนรู้ตั้งนานแล้วว่าพระเจ้าทรงสามารถ
คุมครองดูแลเราได้ไม่ว่าภายใต้เหตุการณ์ใดๆ ภายในนครพวกเราจะร้อง
เพลง เราทั้งหลายรู้ว่าเราไม่ได้ไปอยู่ที่นั่นเพราะสิ่งที่เราทำ หรือเพราะความ
ชอบธรรมของเรา เราไปอยู่ที่นั่นเพราะพระเมตตาของคุณของพระเจ้าที่พระองค์
ทรงสำแดงผ่านการประทานพระบุตรของพระองค์มาพลีพระชนม์แทนเรา

“จากนั้นสูงเหนือกำแพงขึ้นไปซึ่งทั้งผู้ที่อยู่ด้านในหรือด้านนอกของ
กำแพงสามารถมองเห็น พระเยซูจะได้รับ การสถาปนาขึ้นเป็นจอมราชันด้วย
พระยศและพระอำนาจสูงสุด จากนั้นพระองค์จะทรงประกาศคำตัดสินแก่ผู้
ที่กบฏต่อการปกครองและกตขี้ข่มเหงประชากรของพระองค์ พระคัมภีร์ได้
กล่าวไว้ว่าสมุดแห่งชีวิตจะถูกเปิดออก ผู้คนที่ล้มเมืองไว้ต่างรู้ดีถึงความผิด
บาปทุกเรื่องที่ดินเองเคยทำ เหนือบัลลังก์ของพระเจ้าจะมีจอภาพขนาดยักษ์
ทุกคนจะให้เห็นภาพชีวิตของตนเอง ภาพยนต์แห่งสวรรค์จะฉายเรื่องราว
ทั้งหมดตั้งแต่อาดัมล้มลงจากชีวิตที่สมบูรณ์แบบของพระเยซู และผู้ที่มีส่วน
ในการทรمانพระองค์จนถึงพระชนม์ ภาพยนต์จะฉายต่อไปจนถึงวันสุดท้าย
ของประวัติศาสตร์โลก คนอธรรมต่างหวาดผวด้วยความกลัว แต่พวกเขาหนี
ไปไหนไม่ได้แล้ว พวกเขาจะต้องเฝ้าดูภาพของพวกเขาเองและสิ่งชั่วร้ายที่พวกเขา
ได้กระทำ”

“น่าสยดสยอง” ไมเคิลบอก “กษัตริย์เฮโรดจะต้องทนดูเด็ก ๆ ที่เขาสั่ง
สังหาร”

“และกษัตริย์เฮโรดอีกองค์หนึ่งจะได้เห็นตนเองเป็นเหตุให้ยอห์นผู้ให้
บัพติศมาถึงแก่ความตาย” คุณแม่เสริม

“และปีลาตจะต้องดูตนเองบอภัยพระเยซูซ้ำแล้วซ้ำอีก และบรรดา
ทหารที่ทำร้ายพระองค์ และพวกยิวที่ตะโกนด่าและล้อเลียนพระองค์ก็เหมือน
กัน” ไมเคิลเสริม

“แต่ลูกต้องไม่ลืมนะ” คุณแม่บอก “คนพวกนั้นบางคนได้สำนึกผิดใน
ภายหลังและกลายเป็นลูกศิษย์ของพระเยซู จักรพรรดิเนโรจะอยู่ที่นั่น เขาจะ
เห็นคนทั้งหมดที่เขาทรمانและสั่งฆ่า ซึ่งเวลานี้กำลังร้องเพลงกันอยู่ภายใน
นครบริสุทธุ์แล้ว ในขณะที่ความทรงจำเหล่านี้ถูกฉายบนจอภาพขนาดยักษ์

เหล่าคนอธรรมจะรู้ตัวแล้วว่าซาตานนั้นแหละเป็นผู้พ่ายแพ้ ความขัดแย้ง
ทั้งปวงตั้งแต่เริ่มแรกล้วนมาจากความต้องการของซาตานในการทำให้ตนเอง
มีความชอบธรรม เขาพยายามพิสูจน์ให้เห็นว่าการปกครองของพระเจ้าต้อง
รับผิดชอบในการกบฏของเขา และเป็นความผิดของพระเจ้าที่ทำให้เกิดความ
โศกเศร้าและความลำบากยากเข็ญบนโลกนี้ แต่ในขณะที่ทุกคนเฝ้าดูภาพ
บันทึกเหตุการณ์ต่างๆ จะเริ่มรู้สึกตัวว่าซาตานเองนั้นแหละที่เป็นฝ่ายผิด
พวกเขาได้เห็นถึงการสูญเสียโอกาสของตนเองที่ตกไปเป็นทาสของซาตาน
แทนการตัดสินใจเลือกเป็นบุตรหลานของพระเจ้า”

“พระเยซูจะทรงมองดูหมู่ประชากรของพระองค์ที่อยู่ภายในนคร ทุกคน
ต่างได้รับการเปลี่ยนแปลงชีวิตใหม่ตามพระฉายาของพระองค์ ด้วยพระสุรเสียง
ที่ตั้งพอจะให้ทุกคนทั้งด้านในและด้านนอกนครได้ยิน พระเยซูทรงตรัสว่า “จง
มองดูคนเหล่านี้ที่เราได้มาด้วยโลหิตของเราเอง เราพลีชีพเพื่อว่าพวกเขาจะ
ได้มีชีวิตอยู่กับเราตลอดไป” แล้วพวกเขาจะร้องเพลงสรรเสริญพระเกียรติแด่
พระเยซู”

“เกิดอะไรต่อไปครับ” ไมเคิลถาม

“ทุกคนที่อยู่นอกกำแพงนคร ตั้งแต่คนสามัญที่สุดจนถึงผู้ที่ยิ่งใหญ่
ที่สุดต่างก็ลงคารวะและยอมรับความเที่ยงธรรมของพระเจ้า และในความผิด
ของซาตาน แม้แต่ซาตานก็ต้องยอมรับ

“แต่ว่า จากนั้น” คุณแม่เล่าต่อ “ซาตานจะรวบรวมความพยายามของ
เขาเป็นครั้งสุดท้ายเพื่อเข้ายึดนคร เขาจะปลุกปั่นเหล่าคนอธรรมทั้งหลายให้
ลุกขึ้นสู้ แต่ตอนนี้พวกเขาต่างโกรธซาตานเสียแล้ว เราลองมาอ่านพระคัมภีร์ว่า
ได้กล่าวไว้อย่างไรในพระธรรมเอเสเคียล 28:6-8, 16-19 ลี”

ไมเคิลเริ่มอ่าน “ดังนั้นพระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้ว่า เพราะเจ้า
ถือว่าความคิดเจ้า เป็นเหมือนความคิดพระเจ้า ดังนั้น ดูลี เราจะนำคนต่างดาว
มาต่อสู้อเจ้า เป็นพวกทารุณที่สุดในบรรดาประชาชาติ เขาจะชกดาบออกสู้กับ
ความงามแห่งปัญญาของเจ้า และลบหลู่สง่าราศีของเจ้า พวกเขาจะผลักเจ้าลง
ไปในหลุมมรณะ แล้วเจ้าจะตายอย่างคนถูกฆ่าที่ใจกลางทะเล

ในการคำมามากมายของเจ้านั้น เจ้าเต็มไปด้วยการทารุณ และเจ้าทำ
บาป เราขับเจ้าไปจากภูเขาสองของพระเจ้าอย่างไรเกียรติ และครอบงำผู้พิทักษ์นั้น

ก็ขับเจ้าออกไป จากท่ามกลางศิลาเพลิง ใจเจ้าผยองขึ้นเพราะความงามของเจ้า เจ้าทำให้ปัญญาของเจ้าวิปริตไป เนื่องด้วยความสง่างามของเจ้า เราเหวี่ยงเจ้าลงบนดินแล้ว เราให้เจ้าถูกกษัตริย์ทั้งหลายมองอย่างดูแคลน เจ้าทำให้สถานนมัสการของเจ้าเสื่อมเกียรติ ด้วยความผิดบาปมากมายในการค้าอธรรมของเจ้า เราจึงนำไฟมาจากท่ามกลางเจ้า ไฟก็เผาผลาญเจ้า เราทำให้เจ้ากลายเป็นเถ้าถ่านบนพื้นโลก ในสายตาของทุกคนที่เห็นเจ้า ทุกคนที่รู้จักเจ้าท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย ต่างก็ตกตะลึงเพราะเจ้า เจ้าสูญสิ้นไปอย่างน่าครั่นคร้าม และจะไม่ดำรงต่อไปเป็นนิรันดร์”

“ทั้งหมดนี้พูดเกี่ยวกับซาตานใช่ไหมครับ” ไมเคิลถาม

“ใช่จ๊ะ” คุณแม่บอก “และจำได้ใช่ไหมว่าความผิดบาปทั้งปวงที่ได้สารภาพและได้รับการอภัยโทษของบรรดาเหล่าประชากรของพระเจ้าต่างถูกไถ่โอนไปสู่ซาตานหมดแบบเดียวกับที่บรรยายอย่างชัดเจนในตัวพระรับบาปที่ถูกปล่อยไปในถิ่นทุรกันดารตามลำพัง ซาตานก็จะถูกลงโทษไม่เพียงแต่ความผิดบาปของเขาเอง แต่รวมทั้งความผิดบาปของประชากรของพระเจ้าที่ถูกเขาลอกหลวงด้วย”

“แล้วเปลวเพลิงจะถูกส่งตรงลงมาจากสวรรค์และเผาไหม้ทุกสิ่งที่ยังเหลือของความบาป เหตุการณ์นี้ฟังดูน่ากลัวมาก แต่ที่จริงแล้ว พระเยซูทรงกระทำอย่างมีเมตตาธรรมที่สุดแล้วเท่าที่พระองค์จะทำได้ คนเหล่านี้คงอยู่ได้ยากในโลกใหม่ของพระเจ้า พวกเขาเกลียดชังการใช้ชีวิตกับผู้ที่บริสุทธิ์และมีความสุข นอกจากนั้นพวกเขาก็ไม่วายที่จะก่อปัญหาและความยุ่งยากที่นั่นอีกเป็นแน่

“เพราะว่าบาปที่แสนโหดเหี้ยมของเขาและความทรمانที่เขาเกือบบนโลกนี้ ซาตานจะเป็นคนสุดท้ายที่จะตาย แต่ในที่สุดความบาปและคนบาปจะต้องถูกกำจัดให้หมดสิ้นไปจากโลก สิ่งที่เกิดขึ้นถึงความบาปและผลพวงอันเลวร้ายของมันที่หลงเหลืออยู่จะมีเพียงรอยแผลเป็นที่ปรากฏบนพระหัตถ์พระบาท และพระสีข้างของพระเยซู รอยเหล่านั้นจะคงอยู่ตลอดไป”

“เรื่องทั้งหมดก็จบลงตรงนี้หรือครับ” ไมเคิลถาม

“ยังจ๊ะ” คุณแม่ตอบ “จากนั้นพระเยซูจะทรงเนรมิตสร้างโลกอีกครั้งหนึ่ง”

“เช่นที่พระองค์ทรงกระทำในพระธรรมปฐมกาลใช่ไหมครับ” ไมเคิลถาม

“อาจจะเป็นเช่นนั้น” คุณแม่บอก “ยกเว้นว่า ครั้งนี้เราจะได้เห็นการทรงสร้างของพระองค์ มีข้อพระคัมภีร์หลายข้อกล่าวถึงชีวิตที่น่าจะเป็นไปในโลกใหม่นี้ พระธรรมวิวรณ์ 21:4 กล่าวว่า ‘พระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุกอย่างหยดจากตาของเขาทั้งหลาย และความตายจะไม่มีอีกต่อไป ความโศกเศร้า การร้องไห้ และการเจ็บปวดจะไม่มีอีกต่อไป เพราะยุคเดิมนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว’ ตอนนี้อย่าลืมอ่านพระธรรมอิสยาห์ 62:3 ซิ”

ไมเคิลอ่าน “ท่านจะเป็นมงกุฎงามในพระหัตถ์พระยาห์เวห์ และเป็นราชมงกุฎในอ้อมพระหัตถ์พระเจ้าของท่าน”

แล้วคุณแม่ก็อ่านพระธรรมอิสยาห์ 65:19 “เราจะเปรมปรีดีเพราะเยรูซาเล็ม และซันบานเพราะประชากรของเรา จะไม่ได้ยินเสียงร้องไห้ในเมืองนั้นอีก ทั้งไม่มีเสียงครวญคราง” ไมเคิล ลูกอ่านพระธรรมวิวรณ์ 21:11, 24 ที่บอกเกี่ยวกับนครของพระเจ้า นครเยรูซาเล็มใหม่สิ”

“นครนั้นเต็มไปด้วยพระสิริของพระเจ้า ใสสว่างเหมือนอย่างอัญมณีเหมือนอย่างแจสเปอร์ที่ใสดังแก้วผลึก.... ประชาชาติต่างๆ จะเดินโดยอาศัยแสงสว่างของนครนั้น และกษัตริย์ทั้งหลายในแผ่นดินโลกจะนำศักดิ์ศรีของตนเข้ามาในนครนั้น”

“นางไว้ก็ยังบอกเราว่า เราจะสามารถบินได้ และไปเยี่ยมโลกอื่นๆ ได้อีกด้วย” คุณแม่บอก

“บินได้จริงๆ หรือครับ” ไมเคิลถาม “เท่าไม่เบาเลยครับ แล้วเรายังจะทำอะไรได้อีกครับ”

“เรายังสามารถสร้างบ้านได้ด้วย ลองจินตนาตั้งแต่การออกแบบจนถึงการสร้างตามแบบที่เราต้องการจะอาศัยอยู่ และก็อยู่ได้ตลอดไปด้วย เราจะทำสวนและกินผลผลิตที่เราปลูก เราจะไม่มีความเหนื่อยอ่อน หรือเจ็บป่วย หรือท้อแท้ใจ หรือเศร้าหมอง เราจะมีพลังกำลังในการทำทุกสิ่งที่เราต้องการทำ มีเวลามากพอที่จะทำทุกโครงการที่เราริเริ่ม เราจะมีโอกาสท่องเที่ยวแม้กระทั่งไปยังโลกอื่นๆ และเราสามารถกล่าวเป็นพยานแก่คนโลกอื่นถึงการทรงไถ่เราให้รอดของพระเยซู และความประเสริฐของพระองค์ การช่วยให้รอดเป็นเรื่องที่เราได้ประสบมากับตนเองซึ่งคนในโลกอื่นของจักรวาลจะไม่เข้าใจเหมือนเช่นพวกเรา เราจะมีโอกาสเรียนรู้อารมณ์ชาติ และสิ่งใหม่ๆ ทุกชนิดมากขึ้น”

“ที่จริงแล้ว” คุณแม่พูดต่อ “เรามีความสามารถไม่เพียงพอที่จะจินตนาการได้ว่าชีวิตในโลกใหม่จะเป็นเช่นไร มันต้องเป็นสิ่งที่ดีอย่างมากมายเกินกว่าความคิดของเราจะจินตนาการได้อย่างแน่นอน ในโลกใหม่ของพระเจ้าทุกสิ่งจะเติบโตและดีกว่าเดิม ไม่ว่าจะเป็นวิชาความรู้ ความรัก ความเคารพ นบถ และความสุข ยิ่งเรารู้จักพระเจ้าลึกซึ้งมากขึ้นเท่าไร เราจะรักพระองค์มากขึ้นเท่านั้น เราจะมีแต่ความสุขมากขึ้น มากขึ้น และก็มากขึ้น

“มาถึงตอนนี้ ความขัดแย้งในที่สุดจะจบลง สงครามจะถูกจัดการให้หมดสิ้นอย่างสมบูรณ์ ชัยชนะจะได้มา ทุกสิ่งทุกอย่างจะถูกจัดให้ลงตัวเข้าที่เข้าทาง และจะเป็นการพิสูจน์ให้เห็นอย่างเด็ดขาดว่าพระเจ้าทรงเป็นความรัก”

“นั่นเป็นเรื่องที่ดีที่สุดในโลกนี้ และผมก็ตั้งใจที่มันเป็นจริง” ไมเคิลบอก “มันตอบคำถามของผมได้ทั้งหมด”

“แม่แน่ใจว่าลูกจะมีคำถามอื่นอีก” คุณแม่พูด “และหลายข้อที่แม่ก็อาจไม่สามารถตอบได้”

“แต่พระเยซูทรงตอบผมได้ในวันหนึ่ง” ไมเคิลพูด “และผมจะไปทูลถามคำถามเหล่านี้ต่อพระองค์ที่นั่น”